

6. HÍRLEVÉL

ROTARY CLUB SZOLNOK

Alapítva: 1932. október 23. • Újraalapítva: 1999. május 23.

2008. JÚNIUS 30.

2007/2008. ROTARY ÉV

A Rotary Club Szolnok tagsága a Rotary ligetben felállított emlékkőnél a 2008. május 17-én megrendezett 9. charter évforduló ünnepségen. Balról jobbra: Kardos Tamás, Kovács József, Antal Attila, Erdei György (tiszteletbeli tag), Dr. Hoksári László (alelnök), Szutorisz-Szügyi Csongor, Lakatos László, Tóth Tamás (kincstárnok), Schwertner János, Dr. Sulyok Attila (Foundation megbízott), Dr. Kertész Róbert (elnök 2007/2008), Demeter István (előző elnök), Kiss László, Dr. Szalóki István (tiszteletbeli tag), Rakos Miklós (tiszteletbeli tag), Dr. Mrena István (tiszteletbeli tag), Szoboszlai Zsolt (titkár), Tóth Ferenc, Turóczy István, Csószity Zoltán (következő elnök)

A képen nem szereplő RC Szolnok tagok: Dr. Barazutti László, Horvát Gyula, Dr. Kürti László, Lovász Ferenc Sándor, Dr. Nagy Tibor, Dr. Nemes András, Dr. Teszár László, Váci László, Vas József, Vass Lajos

TARTALOMJEGYZÉK

1911. District 2007/2008	2
Szolnoki klubélet 2007/2008	5
Projektjeink 2007/2008	30
Sajtótűkör 2007/2008	53

Rotary ifjúsági cserediákprogram 2007/2008.....	57
Rotary több nézőpontból.....	70
Oldott pillanatok.....	71
Perspektívák.....	80

Antal Attila

Az önálló magyar Rotary District megalakulása

2007. június 30. mérföldkő a magyar Rotary történetében. 40 magyar Rotary klub részvételével ez év júniusának végén 1911. District néven, charter ünnepség keretében újra beiktatásra került hazánkban az önálló Rotary Kormányzóság. A rendezvényre Budapesten, a Zeneakadémia dísztermében került sor, amelyen a Rotary Club Szolnok tagjai közül Antal Attila, Demeter István, Dr. Hoksári László, Dr. Kertész Róbert, Lovász Ferenc Sándor, Schwertner János, Szoboszlai Zolt, Szutorisz-Szügyi Csongor és Tóth Ferenc vett részt. A kormányzóság alakuló ünnepségsorozatát nagy érdeklődés kísérte. A klubok képviselői mellett számos hazai és külföldi vendég, aktivista és hozzátartozó jelent meg. A Rotary International képviselőjében a jövő évi világelnök, a dél-koreai Dong Kurn Lee tisztelte meg jelenlétével a rendezvényt. Első kormányzónk beiktatása is itt történt meg Dr. Kovács Imre, a Rotary Club Budapest tagjának személyében.

A District hivatalos lobogójának átadása

A Zeneakadémia színpadán felállított elnökségi asztal – középen Dong Kurn Lee világelnök (2008/2009), balján Dr. Kovács Imre, az 1911. Rotary District első kormányzója

Dr. Kertész Róbert elnök tolmácsolja az RC Szolnok jókívánságait Dr. Kovács Imrének

Dr. Kovács Imre District Governor 2007/2008

Kedves szolnoki Barátaim!

Nagy örömmel teszek eleget felkéréseknek, igyekszem az új magyar District megalakulásáról és első évéről egy átfogó értékelést adni.

A megalakulással kapcsolatban érdemes először egy rövid kitérőt tenni. Amint azt jól tudjátok, a Rotary Club Budapest 1989-es újjáalakulását hatalmas érdeklődés kísérte világszerte. Mivel ez volt az egyedüli magyar klub akkor, a 191. Districthez sorolták be, majd 1991-től az 1910. Districthez tartoztak a folyamatosan alakuló magyar klubok. Ez a szervezet foglalta magába a magyar mellett a szlovén, horvát és később a bosznia-hercegovinai klubokat is, így a klublétszám alaposan felduzzadt, és ez a Governorok feladatait megnehezítette. A 2006/2007-es Rotary évben már 182 klub volt összesen, amelyeknek a meglátogatása is problémát okozott, a normális felügyeletről és segítségnyújtásról szó sem lehetett. Ezeket a nehézségeket látva határozták el osztrák barátaink,

hogy az arra érdemes országok esetében javasolják az önállósodást. Mivel ennek előfeltétele 40 klub megléte, meg kellett várni, hogy Magyarország is elérje ezt a küszöböt. Ezután engedélyezte a Rotary International az új magyar District megalapítását.

Az első nagy sikert tehát mi arattuk, de az előkészítést nem mi végeztük. Osztrák barátaink segítettek az önállósodásban, ezzel elismerve a magyar Rotary erejét és azt is, hogy az elmúlt 18 évben jó néhány magyar rotarista méltó lett volna a közös Districtben magas pozíciókra, beleértve a governori tisztséget is. A Rotary International döntésével teljesen új lehetőséget kaptunk, saját kezünkbe vehettük a magyar Rotary irányítását. És innen kezdve minden előrelépés, eredmény a mi sikerünknek számít.

„Egynek minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen.”

(Széchenyi István)

A lillafüredi District konferencia elnökségében

Ennek a jelmondatnak a szellemében kezdtem a feladatomhoz, és örülök, hogy kitűnő segítőtársakra találtam a rotarysták között. Félsz nem volt bennem, de izgalom annál több: képes lesznek-e veletek együtt megteremteni az újkori magyar District alapjait? Képesek leszünk-e megfelelő szervezetet kialakítani és megerősíteni a mozgalmunkat?

Első sikerként említem, hogy rövid idő alatt létrehoztuk a District szervezetét, még akkor is, ha az első tanulóév után néhány apróbb módosítást célszerű végrehajtani. Jelenleg létezik minden olyan szervezeti egység, amelyeket a Rotary International megkíván. Ami a működésüket illeti, néhány közülük nemzetközi szinten teljesít, amint arról még beszámolok. A magyar sajátosságokat figyelembe véve helyeslem Lakatos Jenő döntését, amellyel 8-ra emelte a régiók számát, mert így az egyes Assistant Governorokra kisebb teher hárul, és eredményesebb munka várható el tőlük.

Második sikeres tevékenységünk az alakuló charter megszerzése és lebonyolítása volt. Megalakulásunk nagy port vert fel a környező országokban, és éppen ezért, az igen nagy létszámban jelen lévő magyar rotarysták mellett számtalan külföldi is velünk együtt ünnepelt. Külön öröm, hogy a Német Governori Tanács, amelynek tagjává választottak, mintegy 15 Governorral képviseltette magát. A rendezvények zajos sikert arattak, még a Rotary hivatalos lapja is megemlékezett rólunk.

Harmadik sikerünk a magyarországi klubok tagjegyzékének elkészítése volt. Ez a könyv Balogh György District titkárunk lelkiismeretes munkájának az eredménye, és egyben kortörténeti dokumentum is, hiszen megmutatja, mely klubok alkották az első Districtet és kik voltak a tagjaik.

Az ifjúsági- és diákcsera a következő igen eredményes terület. Aki belelát, csak az tudja, milyen szerteágazó feladatot kell megoldani, és Kertész Béla kitűnően tartotta kezében a gyeplőt. Külön említésre méltók azonnali reakciói, amennyiben külföldön valamelyik diákunkat sérelem éri. Lakatos Jenővel közös kérésünkre elrendezte Districtünk önálló akkreditációját is. Bár ebben az évben némiképp csökkent a ki- és beutazók száma, a fiatalokkal való foglalkozás mindig is hálás feladat.

Nem lenne teljes az ismertetőm, ha nem tennék említést a Rotary Foundation tevékenységről, ezen belül is elsőként a GSE területéről. Mivel egy új District mindig nagyon érdekes, ezért rendkívül sok ajánlatot kaptunk és kapunk ma is. Bár régebben is együttműködtünk osztrák barátainkkal, és volt némi tapasztalatunk, a két GSE-csoport fogadása jelentős erőfeszítést igényelt. Valójában nagyon keményen kell dolgozni a sikerért, és ezen a területen Bancsics Ferencnek

elévülhetetlen érdemei vannak, de Tóth Ferenc, a Rotary Club Szolnok tagja nagyon sokat segített már eddig is. A Foundation tevékenység is szépen elindult az elmúlt évben, amit a Matching Grants keretében végrehajtott projektek jellemeznek elsősorban. A legkiemelkedőbb esemény az RC Budapest-City és a Rotary Club Pécs összefogásából született, amikor a Pécsi Gyermekklinika részére mintegy 100 millió Ft értékben szereztek be műszereket amerikai klubok segítségével. Nem ilyen nagyságrendben, de sikeresek a debreceni klub projektjei is, és újabban soproni barátaink is elindultak ezen az úton.

Azt hiszem, talán mi vagyunk az egyetlen District, amelynek saját zenekara van. Ők már a charterünkön is szerepeltek, és készen állnak a jövőben is különféle rendezvényeinken részt venni. Ugyancsak eltérően a többi Districttől, saját zászlóval rendelkezünk, amelyre méltán lehetünk büszkék művészi kivitele miatt.

Egy új District lehetőségei a programok területén mindig korlátozottak, de ennek ellenére szép sikereket tudunk felmutatni. Az első nagy projekt a mocsárciprusok megmentésével kapcsolatos akciónk volt, összesen 470.000 Ft-tal támogattuk országos szinten a miskolci múzeumot. A romáknak nyújtott segítség is jelentős volt, a ferencvárosi Dzsumbuj Egyesületnek 500.000 Ft támogatást adtunk a roma fiatalok iskolán kívüli hasznos időtöltése és oktatásuk céljaira. Elindult a Tarnabod projekt is, amelyben több klub vesz részt, segítve a befogadó falu lehetőségeit. Klubjaink javaslatára kitekintünk a határon túli magyarokra is, ennek szellemében indítottuk el a csángó projektet, ahol külön felelős fogja össze az egyes klubok tevékenységét. A két magyar Inner Wheel klub kérésére csatlakoztunk a kárpátaljai magyarokat támogató projektjükhöz, amelynek keretén belül tehetséges fiatalok főiskolai tanulmányait akarjuk támogatni. Ezen kívül District szintre emeltünk még néhány közös projektet, mint például a szolnoki klub által szervezett Rotary módszervásárt, vagy az Operaház projektet, ami még kidolgozás alatt áll.

Nemzetközi kapcsolatainkat is beindítottuk, de itt elsősorban a már működő szervezetek tevékenysége érdemel említést, mint a Tisza-Maros-Bega Egyesülés, illetve az Észak-Keleti Kárpátok Rotary Klubjainak Baráti Társasága. Jó kezdeményezésnek tartjuk a debreceni klub szerződését több romániai klubbal. A District konferencia alatt írtuk alá Ovidiu Cos román Governor barátommal a két District közötti együttműködési szerződést. Amint azt már említettem, a Deutscher Governorrat tagjai közé választott bennünket, ülésein rendszeresen részt veszünk, folyamatos kapcsolatban állunk.

A magyar Rotary társadalom képviselőinek köszöntése az 1911. District egyéves fennállása alkalmából

Dr. Kertész Róbert klubelnökkel és feleségemmel, Ildikóval 2007 őszén a Rotary liget és emlékkő átadásán Szolnokon

Ismét működik a német-magyar országbizottság Ormos Tamás vezetésével, és remény van a jó kapcsolatok továbbfejlesztésére. Szép példa a barátságra, hogy az RC Budapest-Margitsziget Németország budapesti nagykövét tiszteletbeli taggá választotta. A többi országbizottságban is elindult a munka, lehetőség lesz több partnerklub kapcsolat létrehozására svájci és izraeli klubokkal. Osztrák barátainkkal is jó kapcsolatot ápolunk, többek között idén még az ő licencük alapján történtek az ifúsági diákcserék.

Az új District számviteli, pénzügyi rendszerét sikerült elkészíteni és bevezetni. Nagyon sokat segített az a tény, hogy Joó Sándor és Hajdú Szabolcs vállalta ezt a feladatot minimum három évig, ezáltal ezen a területen biztosított a folyamatosság. Jelentős a szerepük az éves büdzsék kialakításában és végigkísérésében. A District egyik döntése értelmében minden alakuló Rotary és Inner Wheel klubot 100.000 Ft egyszeri támogatásban részesítjük, míg ez az összeg a Rotaract kluboknál 50.000 Ft.

Minden világelnök célul tűzi ki a klubok számának növelését. Ebben az évben egy új klub, a Rotary Club Göd megalakulását terveztük, de örömmel jelenthetem, hogy sikerült másik három klubot megmenteni, egyet a kizárástól, kettőt az önfeloszlatástól.

Természetesen nem minden területen tudtunk jelentősen előrelépni. Sajnos, kommunikációnkon még javítani kell, hogy „eladhassuk a Rotaryt” jelentőségéhez mérten. Odáig már eljutottunk, hogy a jelenlegi állapotot felmértük, és megpróbálunk teljesen új kommunikációs stratégiát kidolgozni.

A szolnoki jótékonyági bálon kitűnően éreztük magunkat a feleségemmel

Nagy sikernek könyvelhetjük el, hogy létezik az új honlapunk, de annak érdekében, hogy ezt az új rendszert kihasználhassuk, a kluboknak nagyon sokat kell még tenniük, igazából a honlap sikeres feltöltése csak tőlük függ. Nem véletlenül kérjük mindig egy alkalmas személy megbízását, aki a klubbal kapcsolatos híreket folyamatosan ismertethetné. A honlapon elindítottuk az egyes klubok programjainak, rendezvényeinek közlését, itt szintén a klubok fokozottabb aktivitására lenne szükség.

Az új District sikerei közé tartozik, hogy a leendő és a jelenlegi világelnök is meglátogatott bennünket az elmúlt egy évben. Magyarországon az első világelnöki látogatás 20 évvel ezelőtt volt, ezért fogadtuk őket kitörő örömmel. Mindkét elnök nagy szeretettel gondolt vissza az itt töltött napokra, a magyar rotarystákkal történt találkozásokra.

Kormányzóként kötelességem volt végiglátogatni az összes klubot, ami nekem egyben nagy öröm is volt. E helyen szeretném megköszönni azt a sok szeretetet, figyelmességet, kitüntető kedvességet, amellyel a szolnoki klub is megajándékozott. Életem nagy élménye volt ez az év, soha nem fogom elfelejteni, amikor remekbe szabott rövid műsorokkal köszöntöttetek, amikor pohárköszöntőkkel kívántatok eredményes munkát. Azt sem fogom elfelejteni, hogy látogatásaim révén sikerült Benneteket jobban megismerni, Hozzatok közelebb kerülni, sőt nyugodtan kijelenthetem, nagyon sok új barátot szereztem. Köszönöm sok barátomnak, hogy akár egyéni, akár egyéb problémáival felkerestek és így bizalmukkal is megtiszteltek.

Nektek, kedves szolnoki Barátaim, külön köszönöm, hogy oly sok rendezvényetekre meghívtatok. A hivatalos látogatáson túl részt vehettem a Rotary liget és emlékkő, valamint a Tapintható láthatatlan projekt keretében megvalósult Szolnok 1585 című térplasztika avatásán és a nagysikerű IV. Rotary módszervásár konferencián. Az elmúlt időszakban 14 jótékonyági bálon és rendezvényen jelentem meg feleségemmel, és mindkettőnk egybehangzó véleménye szerint Nálatok éreztük legjobban magunkat. Nagyon sok remek embert ismertem meg a klubotokból, és csodálattal adózom Nektek, hogy milyen elszántsággal építetek-szépítetek városotokat, példát mutatva másoknak, hogyan tevékenykedik egy jó lokálpatrióta. Nagyon örülök, hogy a klub tagjai a hivatásukat is magas szinten űzik, sőt elnökök, Kertész Róbert nemzetközi tekintélyű. Minden alkalommal megtapasztaltam az őszinte barátságot, amit egymással szemben ápoltok, és amelynek én is részese voltam. Őszintén köszö-

A Tisza Szállóban megrendezett módszervásár elnöki asztalánál Dr. Hoksári László és Szoboszlai Zsolt társaságában

A Kossuth téri Tapintható láthatatlan, Szolnok 1585 című szobor avatása előtt a város polgármesterével, Szalay Ferencel és a szolnoki klub elnökével, Dr. Kertész Róberttel

nöm, hogy befogadtatok magatok közé, ez az érzés felemelő, és én is csak viszonzni tudom.

Annak idején, amikor megtudtam, hogy én leszek az első kormányzó, alaposan végiggondoltam mindent, milyen feladatokat kell megoldanom, és milyen eszközök lesznek a kezemben. Tudtam, hogy egy új szervezetnek arculatot kell adni, mert az első beidegződések hosszú időre meghatározóak. Mindenekelőtt következetesen ragaszkodtam a Rotary egyik alapelveéhez, amely szerint a klubok jelentik a szervezet alapegységeit, és az önállóságuk megkérdőjelezhetetlen. Másrészt végiggondoltam, hogyan értelmezhető a rotarysták

önkéntes kötelezettségvállalása. Igyekeztem döntéseimet széles körből merített tanácsok alapján előkészíteni. Ezekre az alappillérekre építettem vezetési stílusomat, és remélem, soha nem tapasztaltatok tőlem önkényeskedést, autokrata vezetési stílust. Természetesen voltak témák, ahol nem értettem mindenben egyet néhány barátommal, de ott igyekeztem álláspontomat a lehető legjobban kifejezni és meggyőzni őket.

Őszintén remélem, hogy sikerült egy valóban baráti, őszinte, egymásra figyelő stílust megvalósítani. Terveimet sajnos nem sikerült maradéktalanul befejeznem, mert az egy év nagyon kevés idő átfogó programokhoz. Ugyanakkor nagyon remélem, hogy az általunk elkezdett programok lassan beérnek és gyümölcseiket majd az utánunk következők élvezhetik.

Az eredményeket számba véve, megelégedek a sok utazás, megbeszélés, látogatás okozta fáradtságáról, és valóban csak a kellemes beszélgetések, a sikeres projektek, a bensőséges jótékonyági rendezvények hangulata marad meg bennem.

Az mindenképpen meggyőződésem, hogy egy jó csapattal tudtam együtt dolgozni, ezt legjobban az bizonyítja, hogy Lakatos Jenő jelenlegi munkatársaim zömét további munkára kérte fel.

Záró gondolatként, kedves szolnoki Barátaim, kívánok Nektek a következő évekre sok sikert és szép eredményeket. Tartások meg ezt a baráti szellemet, és munkálkodjatok eredményesen a magyar Rotary mozgalom érdekében! A magyar Rotarynak fényes jövőt kívánok!

SZOLNOKI KLUBÉLET 2007/2008

Dr. Teszár László

2007. évi Rotary charter ünnepség

Az 1999 pünkösdjén újjáalakult Rotary Club Szolnok tagjai 2007-ben is összegyűltek, hogy méltóképpen ünnepeljék a klub létrejöttét. A charter ünnepség 2007. május 26-án volt a Tisza Szállóban, ahol 1932-ben alakult meg a jelenlegi klub jogelődje.

Az ünnepi klubülést a Szolnoki Fúvósötös nyitotta meg. A Fancsali Oldamúr vezette kvintett elsőként Johann Christian Bach Fúvósötösének I. tételét, majd Gallai Attila kortárs zeneszerző Ünnepi látomások című szerzeményét adta elő.

A Szolnoki Fúvósötös ünnepi műsora

A charter ünnepséget Kiss László háznagy nyitotta meg, aki köszöntötte az ünnepi dísz- és klubülés résztvevőit. A rendezvény házigazdájaként Demeter István elnök kedves szavakkal köszöntötte a 8. Rotary charter ünnepségen megjelenteket. Hangsúlyozta a civil szervezetek szerepét, amelyek közül értelmes célkitűzéseivel, közösségi szolgálatával és jól sikerült humanitárius akcióival kiemelkedik a Rotary klub. Ezután ünnepélyes eseményre került sor. Antal Attila új klubtársunk tett fogadalmat, majd Demeter István elnök feltűzte számára a Rotary-jelvényt.

Demeter István a 2006/2007. Rotary év értékeléseként több sikeres rendezvényről számolt be. Megemlítette a Dr. Kürti László szervezte véréadó napot, a Kovács József tevékenysége által megvalósult Rotary bált, a Szoboszlai Zsolt vezetésével és a határon túli klubok részvételével megrendezett mód-szervásárt, a Dr. Nagy Tibor irányítása alatt működő sikeres cserediákprogramot és az egy héttel ezelőtt lezajlott jótékonyági orgonahangversenyt, amelynek megvalósulása elsősorban Dr. Hoksári László érdeme. Bejelentette, hogy Dr. Mrena István, a klub volt elnöke – a tagság egyhangú egyetértésével – tiszteletbeli tag lett. Demeter István ezután bemutatta az ünnepi alkalomra elkészült Rotary Club Szolnok 5. Hírlevelét, amely Dr. Kertész Róbert szerkesztésében valósult meg.

Demeter István elnök (2006/2007) köszöntője

Demeter István felhívta a figyelmet arra, hogy 2007. június 30-án alakul meg Magyarországon az önálló 1911. Rotary District Budapesten. Ezután kiosztotta az alakuló ülés meghívóit, és kérte, hogy a klubtagok minél nagyobb számban vegyenek részt az ünnepségen.

A Rotary Club Szolnok elnöke – váratlan meglepetésként – fehér színű feliratos pólókat adott át az elnökség tagjainak és más tisztségviselőknek a következő felirattal:

Szutorisz-Szügyi Csongor: Ne kövessetek! Én is eltévedtem.

Szoboszlai Zsolt: Nem a jelenlét, a részvétel a fontos.

Lovász Ferenc Sándor: Enjoy Rotary! Akarsz beszélni róla?

Dr. Hoksári László: Szellő kél! Elengedjem?

Kiss László: Megadom a szót! Én is kölcsönkaptam.

Új klubtagunk, Antal Attila Rotary-jelvényének feltűzése

Dr. Nagy Tibor: Cserediák? Fogadom!

Tóth Tamás: Nyilvántartásom szerint ki nem fizetett még?

A következő elnök, Dr. Kertész Róbert számára is jutott egy póló, amelynek felirata elöl „Jövök”, hátul „Megyek”. Demeter István ezen túlmenően egy gyalogsági ást adott át Dr. Kertész Róbert részére arra utalva, hogy az ásatásokat egy időre jobb lesz, ha elfelejti.

A humoros pillanatokat követően a hivatalos tisztségátadásokra került sor:

Elnök: Demeter István – Dr. Kertész Róbert

Alelnök: Szoboszlai Zsolt – Dr. Hoksári László

Titkár I.: Lovász Ferenc Sándor – Szoboszlai Zsolt

Titkár II.: Dr. Hoksári László – Vas József

Szutorisz-Szügyi Csongor előző elnök elsőként vehette át ajándékpólóját

Dr. Hoksári László is megkapta a magáét

Tóth Tamás kincstárnok: „Nyilvántartásom szerint ki nem fizetett még?”

Kincstárnok: Tóth Tamás – Tóth Tamás

Háznagy: Kiss László – Váci László

Előző elnök: Szutorisz-Szügyi Csongor – Demeter István

Dr. Kertész Róbert, a Rotary Club Szolnok új elnöke dallal köszöntötte a jelenlévőket. Demeter István, Dr. Hoksári László, Szoboszlai Zsolt, Váci László és Vas József társaságában elénekelt Máté Péter „Azért vannak a jó barátok” című szerzeményét. Ezt követően Dr. Kertész Róbert vetítéssel egybekötött előadásában ismertette a Rotary Club Szolnok eddigi történetét és a 2007/2008. Rotary év várható programját.

Dr. Kertész Róbert következő elnököt az ásatásaitól való búcsúzásra ösztönzi Demeter István

A titkári tisztségcsere Dr. Hoksári László és Vas József között

Az elnöki nyaklánc átadása

A háznagy posztot jelképező kalapácsnak is egy évig új tulajdonosa lett Váci László személyében

Elnöki gratuláció

„Azért vannak a jó barátok...”

Előadásának vázlata a következő volt:

A Rotary Club Szolnok története

- 2007. október 23-án 75 éves lesz a Rotary Club Szolnok
- a Rotary Club Szolnok megalakulásának körülményei
- az alakuló ülés jegyzőkönyve
- Bakai Gyula – aki a klub 1999-es újjáalakulásakor a két világháború között működött Szolnoki Rotary Club egyetlen élő tagja volt – 1999. május 30-i levele
- régi Rotary tagok
- az 1999-es újjáalakulás képei

2007/2008. évi program

- Alapprogramok folytatása (Rotary bál, ifjúsági cserediák-program stb.)

- A klubalapítás 75 éves évfordulójának méltó megünneplése (Rotary liget és emlékkő)
- egy nagy projekt (Tapintható láthatatlan)
- tematikusan szervezett klubülések

Az ünnepi klubülés végén Dr. Szalóki István tiszteletbeli tag szolt a Rotary-pohár megvalósításának körülményeiről. Elmondta, hogy a klubtagság 2007. március 26-án határozta el Rotary-pohár létesítését. Ismertette a pohár előállítását, a tulajdonlás, a tárolás és a használat kérdéseit.

Az ünnepi klubülés csoportos fényképezéssel, majd a Tisza Szállóban elköltött ebédrel ért véget.

Este a klub tagjai az Alcsi Holt-Tisza-parton piknikkel zárták a felejthetetlen napot, melynek szervezői Kovács József és Dr. Sulyok Attila voltak.

A charter ünnepség elnökségi asztala. Balról jobbra: Váci László, Dr. Kertész Róbert, Demeter István, Kiss László, Dr. Hoksári László

Első koccintás a Rotary-pohárral – szemben az ötletgazda, Dr. Szalóki István tiszteletbeli tag

Tablókép a 2007. évi charteren megjelentekről

Az ünnepség résztvevői a Tisza Szállóban

Az RC Szolnok tagsága a 8. charter évforduló ünnepségen. Hátsó sor balról jobbra: Tóth Tamás (kincstárnok), Antal Attila, Dr. Teszár László, Kiss László, Dr. Nagy Tibor (ifjúsági felelős), Demeter István (előző elnök), Tóth Ferenc, Dr. Kürti László. Első sor balról jobbra: Dr. Szalóki István (tiszteletbeli tag), Dr. Hoksári László (alelnök), Vas József (titkár), Dr. Kertész Róbert (elnök 2007/2008), Váci László (háznagy), Szoboszlai Zsolt (titkár), Dr. Mrena István (tiszteletbeli tag), Kardos Tamás

Bográcsgulyás Vas Józsi-módra a Holt-Tisza-parti pikniken

Sütés tárcsán Dr. Kürti László szakértelmével

*A Honfoglalás című film dala tangóharmonikára átültetve
Dr. Hoksári László előadásában: Kell még egy szó ...*

Evés közben jön meg az étvágy

*Szutorisz-Szügyi Csongor meglelégedéssel szemléli, hogy
gazdagodik gulyásunk*

Isten éltesse az RC Szolnokot!

Pont jó...

Közös éneklés Tóth Ferencné Erika gitárkíséretével

A Rotary Club Szolnok 2007/2008. évi elnökségének tablója

Dr. Hoksári László
alelnök

Vas József
titkár

Dr. Kertész Róbert
elnök

Szoboszlai Zsolt
titkár

Váci László
háznagy

Tóth Tamás
kincstárnok

Demeter István
előző elnök

Csósz Zoltán
következő elnök

Dr. Nagy Tibor
ifjúsági felelős

Dr. Kertész Róbert

„Egyetlen parancs van, a többi csak tanács: igyekezz
úgy érezni, gondolkodni, cselekedni, hogy mindennek javára legyél.
Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás: Alattad
a föld, fölötted az ég, benned a lét.”

(Weöres Sándor)

Elnöki beszámoló

Vakok és gyengén látók a Braille-írás
olvasása közben a Szolnok 1585 című
térplasztikánál

Most, amikor már csak néhány nap van hátra elnökségemből, és visszatekintek a mögöttem hagyott évre, érzelmek, hangulatok, emlékek sokasága tör felszínre bennem ...

A Rotaryban hangsúlyos szerephez jutnak azok a projektek, melyek fogyatékkal élő embertársainkon segítenek. Amikor átadtuk a Liget Otthonnak klubunk adományát, rendkívül mélyen érintett az ott lakók érzé-

kenysége és őszinte szeretete. Megindító volt, amikor a vakok és gyengén látók birtokba vették a klubunk által állított Szolnok 1585 című köztéri szobrot, melynek átadására a zuhogó eső ellenére több mint száz érdeklődő jött el. Szívesen gondolok vissza a báli bizottsági ülések oldott hangulatára, a Mecénás Díj kuratóriumi ülés eszmecseréire vagy a minden hónap első hétfőjén lezajlott ifinapokra, ahol a tengerentúlról elutazott cserediákjaink – Emese, Fruzi, Lilla, Regina és Tádé – havi beszámolóit mindig felolvasta Nagy Tibi „bácsi”, küzdve az ékezet nélküli szavakkal és a nekünk, magyaroknak meglehetősen idegenül hangzó helységnevek kiejtésével. Mindig örültünk, ha tapasztalhattuk az egy évig Szolnokon tartózkodó külföldi cserediákjaink, Christine, Mariana, Neto nyelvi fejlődését, és együtt izgultunk velük, értük, amikor – a magyar nyelvvel birkózva – beszámoltak a mögöttük hagyott hónap történéseiről.

Klubunkban tapasztalhattuk, hogy minden elnökség más és más. Az emberi tényezők mellett ez abból is adódik, hogy mindegyiknek új kihívásoknak kell megfelelnie. Az 1999-es újjáalakulást követően az egyes ötletekből kikristályosodott

A mostoha időjárás ellenére sokan kíváncsiak a megújult Kossuth tér első köztéri alkotására

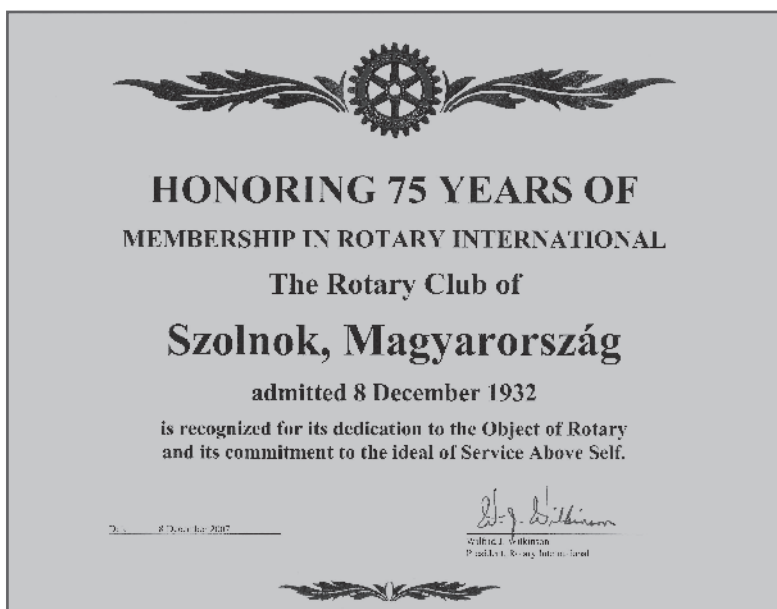
alapprogramokkal kellett fokozatosan felépíteni a klubműködést. Mára az is egyértelművé vált, hogy ezek száma tovább nem igazán növelhető, hiszen csaknem működőképességünk határáig jutottunk. Így jómagam elnöki terveimben a már „kötelezőnek” tekinthető alapprogramok mellett csupán két új, nagyobb projektet terveztem. Az egyik a Rotary liget, melyet klubalapításunk 75. évfordulójára egy emlékkőállítással kapcsolunk össze, és a hazai Tapintható láthatatlan Rotary projekt újabb állomásaként a Szolnok 1585 címet viselő bronz térplasztika főtéri megvalósítása.

Örömmel tölt el, hogy terveink jelentős részét siker koronázta, sőt arra is maradt energiánk, hogy néhány District projektbe (GSE-csoport fogadása, bükkábrányi mocsárciprusok konzerválásának támogatása) bekapcsolódjunk annak ellenére, hogy gazdaságilag meglehetősen nehéz évet zárunk. Klubunk mozgásterét ugyanis rendkívüli módon beszűkítette, hogy a korábbi években már gyakorlattá vált NCA-támogatás elmaradt a 2007/2008-as évben. Viszont a 2008 tavaszán Kiss László klubtagunk által nagy alapossággal elkészített működési pályázat jövőjét illetően bizakodó vagyok. A következő év forrásait tekintve optimizmusomat tovább erősíti még az is, hogy sikerült egy újabb pályázatot beadni, mely a nemzetközi szervezetek tagdíjbefizetéseit segítené. Támogatók bevonásával vált lehetővé, hogy az elmúlt Rotary évben összességében 13,5 millió forintot meghaladó összeget fordíthattunk programjaink megvalósítására. A két legnagyobb költségvetésű projekt a Rotary liget és emlékkő (4,6 millió Ft), valamint a Szolnok 1585 című térplasztika (mintegy 7 millió Ft).

Klubunk a környezet- és természetvédelem irányába is nyitottabb lett: az ilyen témájú előadások preferálása mellett a jótékonyági bál bevételéből megyei madárvédelmi szervezeteket támogattunk. A 2007/2008-as világelnök, Wilfrid J. Wilkinson programjában hangsúlyos szerepet játszik a tiszta ivóvíz biztosítása. Ezt is szem előtt tartva az RC Szolnok 2008. március 17-én aláírta a Tisza Chartát. Ezt követően kezdeményeztük Dr. Kovács Imre kormányzó úrnál, hogy első körben a magyar klubok, később pedig – természetesen a District vezetés koordinálásával – az érintett szomszédos országok (Szlovákia, Ukrajna, Románia, Szerbia) Rotary klubjai is csatlakozzanak a Tisza Chartához.

A Rotary klubok működése mindenhol a világban az egymással barátságot ápoló tagok önkéntes munkájára épül. Így van ez a mi szolnoki klubunkban is, és nagyon büszke vagyok arra, hogy a mögöttünk hagyott Rotary évben a klubtagság jelentős része aktív maradt, illetőleg új tagokat nyertünk meg a projektekben zajló feladatokra, illetőleg projektvezetésre.

Az aktivitás pedig – bármennyire is fontos a klubüléseken a rendszeres megjelenés, a prezencia – stratégiai jelentőségű, hiszen a szolnoki civil-társadalmon belül ez határozza meg megítélésünket. Az is megállapítható, hogy azok, akik eddig többet vállaltak, ebben a Rotary évben is tevékenyek maradtak. Ugyanakkor klubunk mindig kellő toleranciával viszonyult azokhoz a tagokhoz, akik családi helyzetükből vagy hivatásukból adódóan kevesebbet tudtak vállalni. Sajtófelelősünknek, Dr.

Elismerő oklevél a világelnöktől a Rotary Club Szolnok 75 éves fennállása alkalmából

Hoksári Lászlónak köszönhetően klubunk működése a nyilvánosság előtt zajlott: a Szolnok TV projektről projektre velünk tartott, de a megyei és a helyi lapokban is közel két tucat cikk jelent meg az elmúlt egy évről.

Több, aprónak tűnő feladat elvégzésére is szakítottunk időt. Még a Rotary év elején, 2007. július 18-án Csószity Zoltánnak köszönhetően áthelyeztük a klub réztábláját a Tisza Szálló falára. Csószity Zoltán, Lovász Ferenc Sándor, Dr. Sulyok Attila és Dr. Szalóki István segédkezett abban, hogy vitrinjeinket is átszállítsák, illetve Rotary-poharaink a helyükre kerüljenek. Elkészült az RC Szolnok új lobogó- és asztalizászló-terve Tóth Lajos grafikus és Dr. Nagy Tibor klubtagunk alkotómunkája eredményeképpen. Arculati elemeink beépítésével pedig új levélpapírt terveztünk, melynek kivitelezésében Kardos Tamás klubtagunknak és munkatársának, Molnár Istvánné Zsuzsikának elvülhetetlen érdemei vannak. Hosszú évek

ROTARY INTERNATIONAL

8 December 2007

WILFRID J. WILKINSON
President, 2007-08
FAX 847.866.3390

To the members of the
Rotary Club of Szolnok, Magyarország

Dear Fellow Rotarians:

Congratulations to you on your club's 75 anniversary.

75 years ago, your club's charter members felt that Rotary's ideal of service to the community was worthy and credible, and for this reason they laid the foundation for a Rotary club in Szolnok. Your club is part of an amazing organization full of people who want to reduce suffering in this world through fellowship and service. *Rotary Shares* the things that should be shared with humanity: kindness, time, and resources.

As your club looks to the future, I ask you to remember that we must share Rotary if we want it to survive. Without new members, Rotary will disappear in only a few decades; and without Rotary, so many needs in our communities will go unmet. This is why I am asking everyone who loves Rotary to share that love and commitment by inviting other qualified women and men to join a Rotary club. This is the single most important thing you can do to ensure Rotary's second century of service.

As you celebrate this important milestone in your club's history, remember that service is at the heart of Rotary. It is through service that *Rotary Shares* its tools and resources with those who need help in communities all over the world. Service is the true magic of Rotary.

Please join me this year and share Rotary by bringing new members into the fellowship of Rotary and putting Service Above Self in everything you do.

Sincerely,

Wilfrid J. Wilkinson
President RI, 2007-08

One Rotary Center
1560 Sherman Avenue
Evanston, Illinois
60201-3698 USA
tel 847.866.3000
fax 847.328.8554
www.rotary.org

Wilfrid J. Wilkinson világelnök oklevélhez csatolt
üdvözlő levele

ROTARY INTERNATIONAL

A Rotary Club Szolnok tagjainak
Kedves rotarys Barátaim!

Gratulálok klubjuk 75. évfordulójához.

75 évvel ezelőtt az Önök klubjának charter tagjai úgy érezték, hogy a Rotary közösségszolgáltató eszméje értékes és hiteles, ezért megalapították a Rotary Club Szolnokot. Az Önök klubja része egy csodálatos szervezetnek, tele olyan emberekkel, akik arra töreksenek, hogy enyhítsék a szenvedést a világban barátság és szolgálat által. „Rotary Shares” – a Rotary oszt és osztozik mindabban, amiben az egész emberiségnek részesülnie kellene: kedvesség, idő és anyagi javak.

Mivel az Önök klubja a jövőbe tekint, arra kérem Önöket, ne feledjék, hogy erősíteni kell a Rotary mozgalmát, ha fenn akarunk maradni. Új tagok nélkül a Rotary néhány évtized alatt eltűnhet; a Rotary nélkül pedig megannyi, a társadalom számára nélkülözhetetlen dolog nem valósulhat meg. Ezért kérek mindenkit, aki szereti a Rotaryt, hogy terjessze ezt a szeretetet és kötelezettséget azáltal, hogy jól képzett férfiakat és nőket kér fel, hogy csatlakozzanak a Rotary klub közösségéhez. Ez az egyetlen és legfontosabb teendőnk, hogy biztosítsuk a Rotary második évszázados szolgálatát.

Miközben az Önök klubjának történetében ezt a fontos mérföldkövet ünneplik, ne feledjék, hogy a szolgálat áll a Rotary középpontjában. Ezen a szolgálaton keresztül a Rotary megosztja eszközeit és javait mindazokkal, akiknek szükségük van rá világszerte.

Kérem, álljanak mellém az elnökségi évem alatt, bővítsük a rotarysok körét azáltal, hogy új tagokat hívunk ebbe a baráti közösségbe, s mindig tartsuk szem előtt az önzetlen szolgálat elvét minden cselekedetünkben.

2007. december 8.

Tisztelettel:

Wilfrid J. Wilkinson
Rotary világelnök 2007-08

A levél fordítása

Az egyik District projektünk – anyagi támogatást nyújtottunk a nemzetközi hírű bükkábrányi mocsárciprusok megmentéséhez

után rendbe tettük Baross úti irodánkat, amiben Lovász Ferenc Sándornak oroszlánrésze volt.

Az elmúlt Rotary évben nem volt kilépő tagunk. Ugyanakkor tagságfejlesztési elképzeléseink csak részleges sikert hoztak. A klubtagság egyhangú véleménye alapján 2008-ban 5 bemutatózó előadást hallgattunk meg, és 4 alkalommal döntöttünk úgy, hogy szívesen fogadnánk tagjaink közé az előadót. Így rövid időn belül közülük kerülhetnek ki újabb tagjaink.

Klubunk réztáblájának felerősítése hétfői klubtalálkozónk helyszínének, a Tisza Szállónak falára

Klubüléseink baráti hangulatát nagyon szeretem, és mint ahogy eddig, ebben a Rotary évben is sokat tanultam rotarys barátaitól, meghívott előadóinktól. Amennyiben problémák merültek fel, azokat nem söpörtem szőnyeg alá, és büszke vagyok arra, hogy ha voltak is viták, azok kulturált keretek között maradtak. Azért néha becsúsztak olyan témák is, amit jobb lett volna kihagyni, de amennyiben összeszámolom ezeknek az ún. „csontrágásoknak” a számát, akkor kettőnél több nem jut eszembe. Csapatépítés projektünknek köszönhetően is mindvégig stabilnak éreztem klubunkat mind mentálisan, mind aktivitás szempontjából. Több olyan tagot sikerült integrálni, akik korábban passzívak voltak. Ezáltal a teherviselés arányosabbá vált. De a projektek mellett ünnepelni és lazítani is tudtunk. Emlékezetes marad az adventi vacsora és charterünk felemelő hangulata, de a bowling party „vérre menő” csatáit sem feledhetem. Ismét volt bortúra, Rotary

Lovász Ferenc Sándor klubtársunk előkészíti a pohárszéket, a Rotary-poharak helyükre kerültek

Oldott hangulatú klubülés tavaly nyáron a Tisza Szálló kerthelyiségében – Csószity Zoltán klubtársunk talán már saját elnökségére „gyúr” két óriási adag csokifagyival kezében

Üléseink nyitottak, más klubokból is ellátogatnak hozzánk – a képen (balról a 2. és 3.) az RC Budapest-Budavár két tagja, Nagy Gyula és Dr. Kordos László, akik a Tapintható láthatatlan, Szolnok 1585 című térplasztikánk iránt érdeklődtek

névpap a „Jožin z bažin”-nal, és még folytathatnám a sort... Jó kapcsolatot ápoltunk városunk polgármesterével, Szalay Ferencsel, aki támogatta elképzeléseink jelentős részét. Szerencsésnek érzem magam azért is, mert az elmúlt évben olyan kitűnő emberekkel ismerkedhettem meg és gondolkodhattam, dolgozhattam együtt a Rotaryért, mint a 1911. District kormányzója, Dr. Kovács Imre. Együttműködésünk messze túlnőtt a formalitásokon, igaz, segítőkész barátot ismerhettem meg benne. Hasonlóképpen Dr. Ungvári Zsigmond alkormányzó úrral is kitűnő, baráti viszonyt ápoltunk,

és mondhatni napi szinten tartottuk a kapcsolatot, hangoltuk össze feladatainkat. De klubunk korábbi nemzetközi kapcsolatait is megőriztük, így Dušan Nikolić zentai és Csikos József szabadkai elnöktársaikkal számos alkalommal kerestük fel és támogattuk egymás rendezvényeit, programjait. Emellett felvettük a kapcsolatot az RC Kikindával, Milekić Božidar elnök úrral, valamint a Rotaract Szabadkával. Ez utóbbi, nekünk, szolnokiaknak azért is rendkívül fontos, mert városunkban régóta tervezzük hasonló klub létrehozását. Az RC Szentés–Csongráddal egyeztetve felmerült a közös Rotary klubalapítás lehetősége Karcagon és Jászberényben is.

Beszámolóm végéhez közeledve eszembe jut az is, hogy milyen gyorsan eltelt ez a program-, esemény- és élménydús 2007/2008-as Rotary év. Annak ellenére érzem ezt, hogy klubunk történetében ez volt a leghosszabbra nyúló év. Ez abból adódott, hogy az eddigi gyakorlattól eltérően, 2008-ban kétév választottuk a charter ünnepségünket és a tisztségek átadását. Az előbbi maradt újraalapításunk dátumának közelében – ebben az évben május 17-én –, míg az utóbbi esemény június 28-án lesz. Ráadásul a júniusi év vége is meglehetősen intenzívre sikeredett, és még ebben a hónapban a tisztújító kerti partit leszámítva 4 nagyobb projektet – éves működésünket reprezentáló hírlevelünk szerkesztése, GSE-csoport fogadása, az időközben District szintre emelt módszervásár, valamint a Tapintható láthatatlan főtéri szoborállítás – sikerült megvalósítani. Talán annyi hiányérzetem maradhat csak, hogy a korábbi elnöki ciklusok végéhez kapcsolódó, kb. 1-1,5 hónapos „bénakacsa” időszak így teljesen kimaradt az életemből...

Dr. Hoksári László

Dr. Kovács Imre kormányzó látogatása Szolnokon

Klubülésünk elnöki asztala. Jobbról balra: Dr. Ungvári Zsigmond alkormányzó, Dr. Kovács Imre kormányzó, Dr. Kertész Róbert elnök, Váci László háznagy, Dr. Nagy Tibor ifjúsági felelős

Dr. Kovács Imre, a 2007. június 30-án újjáalakult magyarországi 1911. Rotary District első kormányzója, a hazai klubok közül elsőként választotta a szolnokit éves látogatására. Feszült érdeklődéssel, gondos előkészítő munkával vártuk a számunkra oly fontos eseményt, fogalmaztuk a klubtükörbe írt mondatainkat.

Egy izgalmas és mozgalmas Rotary évet zárunk jó hangulatban. Örömmel tölt el, hogy egy évvel ezelőtti hírlevelünkben megjelent cikkemben tett elnöki vállalásaim jelentős részét közösen valóra tudtuk váltani. Köszönöm az elnökség és a klubtagság támogatását, aktivitását. Persze voltak – szerencsére csak néhányan – olyanok is, akik alig vagy egyáltalán nem jártak klubülésre, és egyéb elfoglaltságaik mellett nem maradt idejük arra sem, hogy projektjeinkbe bekapcsolódjanak. Nekik azt köszönöm meg, hogy nem hátráltatták munkámat. Június 28-án jószívvel adom át az elnöki láncot a Rotary Club Szolnok 10. elnökének, Csószity Zoltán barátomnak. Biztos vagyok benne, az ő vezetése alatt a klubtagok közti barátság és a csapatépítés tovább fog erősödni, ami biztosítéka annak, hogy fontos és sikeres projekteket tudhassunk magunk mögött majd egy év múltán.

„Tőlünk függ minden, csak akarjuk.” (Széchenyi István)

Közös lekongatás elnöki évem utolsó klubülésén Váci László háznaggal

2007. szeptember 10-én este hat órakor a sajtó jelenlétében a Tisza Szálló Vadásztermében gyülekezett a 2007/2008. év elnöksége, és fogadtuk a kormányzót, aki az alábbi kedves közvetlenséggel fordult hozzánk:

„Szakítani kívánok a hagyományokkal. Megszólításom egymás között Imre. Szeretnék átadni néhány apró ajándékot. Magyarország a német Governor Tanács tagja. Könyvjelzőket készíttettem. Az elnökségi tagoknak jelvényt hoztam San Diegóból.

A Governor választás döcögős volt az elmúlt évben, ellentmondásokkal tarkítva. Így nekem csupán 8-10 hónapom maradt a felkészülésre 2-2,5 év helyett. Szűzbeszédemben azt mondtam: a Rotaryt a barátok szövetségének gondolom. Ide is barátsággal jöttem, mindenkinek kezet nyújtok, és a múltat lezárom, csak előre szabad tekintenünk.

„Egynek minden nehéz, soknak semmi sem lehetetlen.” Széchenyi István szavait választottam jelmondatomul. Minden klubtól maximális jóindulatot tapasztaltam. Barátként jöttem és még jobb barátként szeretnék távozni. Szeretném a klub előtt átadni a világelnök oklevelét a klub megalakulásának 75. évfordulója alkalmából (a klubülésen végül a jótékonyági bált választotta ki az átadás időpontjául).

Klubunk külföldről érkezett cserediákjaival

Ezen a vidéken az emberek kicsit másabbak, itt őszinteség, nyíltság, jó barátság tapasztalható. Szeretnék meríteni ezekből az erőforrásokból (Debrecen, Mátészalka, Nyíregyháza). Sikeres régió klubjainak látogatását választottam elsőnek, hogy elvigyem az aktivitást, kreativitást az enerváltabb klubokhoz. Ezt az őserőt kell átplántálni.”

Ezek után áttekintettük a klubbükr oldalait, az úgynevezett K jelű nyomtatványt. Válaszában Dr. Kertész Róbert elnök úr bemutatta a klubot, és néhány mondatban ismertette a klubében zajló főbb programokat. „Aktív korosztályhoz tartoznak a klub tagjai, középkorúak, ennek is köszönhető a klub aktivitása. A Rotaract megalakítása eddig nem járt sikerrel, kevés fiatal marad itthon.”

Felkérte kormányzó urat a Rotary Club Szolnok alapításának 75. évfordulója alkalmából novemberben felavatásra kerülő Rotary emlékkő leleplezésére, egyben az ugyanaznap megrendezésre kerülő Rotary jótékonyági bál fővédnöki teendőinek ellátására. Kormányzó úr mindkét felkérést örömmel elfogadta.

Az elnökséggel történt találkozás után a munka a plenáris klubülésen folytatódott. A kormányzó úr tájékoztatója a következőket tartalmazta:

A jelenlegi világelnök, Wilfrid J. Wilkinson kanadai könyvszakértő, igazságügyi szakértő. Mottója: Rotary Shares (= Rotary osztozik, oszt). Mit is? Tudást, barátságot, szeretetet, anyagiakat. Ez az üzenet Magyarországra nézve is nagyon érvényes, hiszen az ország társadalma fokozott nehézségekkel küzd, amikor is a fentiekre nagy szükség van.

Négy programot fogalmazott meg:

1. POLIO PLUS – gyermekbénulás elleni program (a világ 98%-a a vakcina segítségével tiszta). A fennmaradó 2% védő-

oltásban részesítése vallási okokból nem volt lehetséges, ezért be is fejeződött a projekt.

2. Szegénység, éhezés elleni küzdelem.

3. A tiszta ivóvíz biztosítása.

4. A Rotary család erősítése.

A Rotary az ENSZ-ben tanácskozási joggal rendelkező, a világ egyik legnagyobb civil szervezete.

A magyar District anyagi korlátai nem terjednek arra ki, hogy nemzetközi, több tízezer dolláros projekteket támogassunk, hanem leginkább a hazai rászorultakat segítjük.

A magyar klubok a Rotary eszmeiségét követve alapvető feladatuk tűzik ki új klubok létrehozását, illetve a meglévő klubok tagszámának növelését.

Elismerően nyilatkozott klubunk gazdag programtervéről és aktivitásáról. Kiemelte a szolnoki klubbal kapcsolatban: Tóth Ferenc klubtagunk, korábbi alkormányzó eredményesen közreműködött a District munkájában, jól képviselte az RC Szolnokot és erősítette annak hírnevét. A szolnoki kezdeményezést, a Rotary módszervásárt a kormányzó úr régió szinten is követendő példának tartja. Ennek megfelelően fel is kérte klubunkat, hogy ezt a programot szervezze meg. Schwertner János klubtagunk indítványát, az Operaház támogatását a kormányzó úr District szinten ugyancsak támogatandó, felkarolandó projektnak tartja. A District ebben a Rotary évben két GSE-programot fog majd lebonyolítani, egyik egy amerikai, a másik egy német (ahol is az utazási költségeket átvállalják). Mindezen túl magyar fiatalok számára ösztöndíjakkal kívánnak támogatást nyújtani a Rotary mozgalmon keresztül. Az alakuló District charter 1.100.000 Ft pozitívummal zárult, aminek köszönhetően támogatást tudunk nyújtani klubjainknak, formálódó Inner Wheel, illetve Rotaract szervezeteknek (100.000, 70.000, 50.000 Ft értékben). Említést tett arról is, hogy részt fog venni a nemzetközi kormányzósági értekezleten szeptember 21-23. között.

A Rotary Club Szolnoknak a Magyar Rotary Clubok Szövetségéhez való csatlakozási szerződését aláírták kormányzó úr és elnök úr részéről.

A kormányzó úr sok sikert kívánt klubunk munkájához. A továbbiakban kérdések záporoztak, melyekre Dr. Kovács Imre derekasan helytállva, kielégítő válaszokat adott.

A barátság növekedésének, a további, még jobb együttműködés reményének kellemes érzésével köszöntük meg a látogatást, adtuk át ajándékainkat és kívántunk jó utat hazafelé.

Az RC Szolnok tagsága – középen Dr. Kovács Imre kormányzó és Dr. Ungvári Zsigmond alkormányzó

Előadások 2007-2008-ban

2007. július 16-án Kardos Tamás klubtársunk törökországi útján készült több száz fotóját felvillantó, szóbeli kiegészítéssel kísért előadását élveztük. Saját bevallása szerint inkább a vizualitás erejével akart hatni. Elsősorban nem a műemlékeket fényképezi, hanem ami neki tetszik. A jelenlévők nagy tapssal köszönték meg az élményt.

Iváncsik Imre államtitkár úr társaságában

2007. július 23-án Iváncsik Imre államtitkár, Szolnok országgyűlési képviselőjének izgalmas előadását hallgattuk, mely biztonságpolitikai kérdésekről szólt.

Meghívottunk Egri Sándor újságíró

2007. augusztus 13-án Egri Sándor újságíró volt vendégünk. Téma a Tisza Charta nemzetközi egyezmény volt, a Kárpátok-Tisza régió fejlesztéséről, a Tiszáról beszélt. Alapgondolata: a folyó nem ismer határokat.

Elsőkézből, Vass Lajos klubtagunktól kaptunk információt az Operaházról

2007. augusztus 27-én Vass Lajos klubtársunktól – aki június 1-jétől az Operaház főigazgatója – kaptunk tájékoztatást az intézményben folyó munkáról, a nagyívű távlati tervekről.

2007. szeptember 17-én Szoboszlai Zsolt barátunk fényképes beszámolója hangzott el minneapolis útiről.

Szalay Ferenc polgármester úr foglalta össze városfejlesztési terveit

2007. szeptember 24-én Szalay Ferenc polgármester úr előadása az idegenforgalom, a turizmus, a fő gazdaságfejlesztési területek (Tisza-part), „Szolnok a Tisza fővárosa”, városfejlesztési projektek (pl. gyaloghíd) témakörét ölelte fel.

2007. október 15-én Dr. Sulyok Attila klubtagunk kitűnő, színvonalas és informatív Etiópiai jegyzetek című képes útibeszámolója zárta a klubülést a TiszaPart Moziban nagyszámú rotarys és egyéb érdeklődő részvételével:

„Az 1920-as évek végén jelent meg Schrenzel könyve Abessínia: Afrika kánaánja címmel. Hosszú idő telt el azóta, a kánaán Etiópiában régen eltűnt. Ami megmaradt, abból viszont még nagyon sok megismerhető és megmenthető.

Etiópia számos endemikus, máshol elő nem forduló faja közül csak az egyik az etióp farkas. A Bale-hegység Sanetti-fennsíkján előforduló, kb. 300 egyedet számláló populációja a legnagyobb, de ez is folyamatos nyomás alatt van élőhelye beszűkülése, a közeli rokonságban álló pásztorkutyák által terjesztett fertőző betegségek (veszettség) és azokkal való hibridizáció miatt.

Északon a lalibelai sziklatemplomok már évek óta a Világörökség részeként élveznek védelmet. A ma is templomként funkcionáló épületek nem csak méretükkel, elhelyezkedésükkel büvölik el látogatóit (itt található Földünk legnagyobb sziklába vájt temploma), de az etióp ortodox egyház történetébe és egyediségébe is bepillantást nyújtanak az érdeklődőknek.

Az ország délnyugati sarkában található nomád pásztortársadalmakat csak nehéz megközelíthetőségük és szoros tár-

Murszi nő portréja

sadalmi kötelékük védik modernizálódó világunktól. Az itt élő népcsoportok az utóbbi 5-600 évben – de még ma is tartó – népvándorlásuk eredményeképpen jutottak el az Omo folyó medencéjébe. Tárgyi tulajdonuk nem csak nyugati mércével nézve szegényes. Igazi értéknek csak a patás háziállatokat és az állandó viseletük részét képező üveggyöngy nyakláncokat tartják. Az itt található nomád csoportok között háromban még ma is él az ajaktányérok viselésének szokása. Ezek általában égetett agyagból készülnek és kör alakúak, de vannak trapéz alakú, fából készült ajaktányérok is. Minden esetben nők hordják. Szerepük nem teljesen tisztázott, nagy valószínűséggel az őket viselő személy társadalmi helyzetét hivatottak jelölni.”

Dr. Székely Péter rektor a Szolnoki Főiskola jövőjéről beszél

2008. október 29-én vendégünk volt korábbi klubtársunk, Dr. Székely Péter, a Szolnoki Főiskola rektora. Érdekfeszítő előadásában a főiskola fejlesztéséről, a kínai kapcsolatokról, kalandos kínai útjáról hallhattunk.

Háfra Mátyás (a kép bal szélén) is vendégünk volt

2007. november 19-én Háfra Mátyás előadása hangzott el. Témája volt a Víz Keretirányelv (VKI) célja, hazai végrehajtásának lépései, tapasztalatai, eddigi eredmények ismertetése.

2007. november 26-án Dr. Nagy Tibor előadása következett Jimmy Smithről (1925/1928-2005). A riasztó légköri tendenciák részletes ismertetését követően hangszer- (Hammond-orgona) és jazztörténeti bemutató részesei lehettünk (jó zenék, poénok, Tibi is élvezte, a képi megjelenítés hiányosságai miatt volt, hogy csak ő látta ☺ az előadást...).

2007. december 10-én Kardos Tamás klubtagunk vetített fényképes előadást a Kossuth tér történetéről.

2007. december 17-én Dr. Debreczeni Ferenc, az Észak-Alföldi Regionális Fejlesztési Ügynökség igazgatója tartott előadást az Európai Unió költségvetéséről, gazdasági rendszeréről, a támogatási, pályázati lehetőségekről, Magyarország kilátásairól.

2008. január 21-én Dr. Uri-Szabó Károly, a Hetényi Géza Kórház szülész-nőgyógyász osztályvezető főorvosa beszélt korunk

vírusairól, elsősorban a méhnyakrák keletkezésében szerepet játszó, legveszélyesebb herpeszvírusokról, a megelőzésben biztonságos védőoltásról.

2008. január 28-án Dr. Hoksári László A magyar egészségügy helyzete címmel tartott előadást.

2008. február 18-án Dr. Fülöp Tamásnak, a Szolnoki Főiskola docensének bemutatkozó előadását hallgattuk meg gróf Széchenyi Istvánról, a legnagyobb magyarról, képekben bővelkedő, tárgyi ismeretekről tanúskodó magyarázatokkal, meglepő fordulatokkal. Nem is értünk a végére, várjuk a folytatást!

2008. február 25-én a Lovász Ferenc Sándor klubtagunk által szervezett csapatépítés projekt keretében két tagunk, Horvát Gyula és Schwertner János barátaink osztották meg velünk gondolataikat életük fontosabb állomásairól.

2008. március 17-én Doros Judit, a Népszabadság kulturális rovatának újságírója beszélt magáról, munkájáról. 10 éve költözött Szolnokra Egerből. Szilvásvárad szülőtte. Megszerette a várost. Mindent ír, elsősorban kulturális és szociális érdeklődésű, foglalkozik a környezetvédelemmel is. Szívesen publikál tárcákat, glosszákat. „Átkozott édes föld” címmel könyve jelent meg magánkiadásban, támogatásokból. Felolvasta egyik novelláját: „Karamellás bonbon”. A kötetet megvásárlók találó, személyes dedikációt kaptak ajándékba.

2008. március 31-én Dr. Bischof Zsolt, a Szolnoki Főiskola tanára, közgazdász „A magyar gazdaság az európai gazdasági térben” címmel tartott előadást.

2008. április 21-én Sticz Ferenc bemutatkozó előadása hangzott el a magyar mezőgazdaság átalakulásáról.

2008. április 28-án ismét a csapatépítés projekt következett, Váci László és Dr. Kertész Róbert klubtag barátaink előadása.

2008. május 19-én Horváth István, az ALFA NOVA Kft. igazgatója mutatkozott be előadásával. Megtudtuk, hogy a cég nem egyszerűen távhőszolgáltatással, hanem komplex energiaellátási, környezetbarát, takarékos megoldásokkal is foglalkozik.

2008. május 26-ai csapatépítés keretében Dr. Kürti László és Dr. Szalóki István klubtag barátaink előadását hallgattuk meg.

2008. június 16-án Dr. Péter István megyei főállatorvos előadása hangzott el, melyben őszintén beszélt az élelmiszerügy valós állapotáról, a benne rejlő veszélyekről, a megoldási lehetőségekről.

A 2008. június 30-ai csapatépítésen Szoboszlai Zsolt és Kardos Tamás klubtag barátaink beszéltek magukról.

Csatlakozás a Tisza Chartához

(2008. március 17.)

„A Kárpátok hegyvonulata szegélyezte Tisza-völgy (a Tisza 157 ezer négyzetkilométernyi vízgyűjtőterülete), azaz a 16 millió lakosú Kárpátok-Tisza régió szinte érintetlen természeti környezete, a Kárpátok vadregényes tájai, a Tisza mint a Kárpátokból előtörő természeti őserő, a Tisza mellékfolyói – a Visó, az Iza, a Tarac, a Talabor, a Nagyg, a Túr, a Szamos, a Kraszna, a Bodrog, a Körösök, a Maros völgyei –, a Kárpátok, valamint középhegységeink, a domboldalak és a hullámterek erdei, a pihenésre, kikapcsolódásra csábító folyópartok, a tavak, a holtágak különleges vízi világa, a gyógyító ásvány- és termálvizek, a nemzeti parkok bámulatos növény- és állatvilága különleges kincsünk, jövőbeli gazdagságunk forrása.

Európának a termelés és fogyasztás hajszájába belefáradt polgára hamarosan e tájakon keres másfajta, békés kalandot, nyugalmat, pihenést. Turistaként is, befektetőként is, de a táj lehetséges jövőbeni lakójaként is. A Kárpátok-Tisza régió, a Tisza-völgy tájai önként kínálják magukat a megismerésre, kalandra, kikapcsolódásra, pihenésre, munkahelyteremtésre. Azt szeretnénk, ha a Kárpátok-Tisza régiót hosszú távon megőrizhetnénk gyermekeink, unokáink, és az ide jószívvel és jó lelkiismerettel látogatók számára.”

A fenti sorokat a Tisza Charta bevezető gondolataiból idéztük, melyről még 2007 augusztusában tartott előadást klubunkban Egri Sándor, aki kezdeményezője volt a dokumentum elkészítésének a Kárpátok-Tisza Nemzetközi Fejlesztési Fórum aktivistájaként. A II. Kárpátok-Tisza Fórum résztvevői 2007. május 18-án Kárpátalján, Nagyszőlősen írták alá a Tisza Chartát.

Előzményként említendő, hogy a Tiszát és mellékfolyóit magába foglaló Tisza-vízgyűjtő egységes szemléletű fejlesztése mellett már 2005 novemberében a Közép-Tisza mentén, Tiszaroffon állást foglaltak ökológusok, tudósok, egyetemi tanárok, vízügyi, környezet-, természet-, tájvédelmi, turisztikai szakemberek, országgyűlési képviselők, polgármesterek, gazdálkodók és a helyi társadalom, a civil szféra képviselői. Az érintetteket – az egyes országok fővárosaitól távoli periferiák lakóit – komoly aggodalommal tölti el, hogy a rekord árvizek, valamint a Szamos és a Tisza élővilágát 2000-ben teljes egészében elpusztító cianid-szennyeződés óta gyakorlatilag nem csökkent az árvízi és az ökológiai katasztrófák kockázata, rendkívül vontatottan halad az árvízvédelmi biztonság megteremtése.

Nem csupán a Tiszáról, a természetvédelemről, árvízi védekezésről szól a megállapodás, hanem az öt országot – Ukrainát, Szlovákiát, Romániát, Magyarországot és Szerbiát – érintő Kárpátok-Tisza nagyrégió legszélesebb szakmai, önkormányzati és civil együttműködését szorgalmazza. Az egyezmény mindenekelőtt a természeti környezet megóvására helyezi a hangsúlyt, ugyanakkor kiterjed a gazdasági, a társadalmi élet, a kultúra, az oktatás, az ismeretterjesztés lehetséges legszélesebb területeire.

Az egyezmény társadalmi – önkormányzati és civil – kezdeményezésre jött létre. A benne foglaltak megvalósításán munkálkodó társadalmi szervezet pártoktól anyagi támogatást nem kér és nem fogad el. Kinyilvánítja, hogy a Tisza-völgy lakói békében és nyugalomban kívánnak élni, célja a térség

felzárkóztatása. Aláírói leszögezik, hogy a Kárpátok-Tisza régió, a Tisza-völgy fejlesztése az érintett országokban nem kizárólag környezet- és természetvédelmi, vízgazdálkodási, vízügyi, katasztrófa-elhárítási, valamint kormányzati feladat, hanem minden érintett országban az egész társadalom együttműködését igénylő ügy. A fejlődés ütemét az állami, az önkormányzati, a vállalkozói, az üzleti és a civil szféra szisztematikusan szervezett együttműködésének rendszere látványosan meggyorsíthatja, ezért az aláírók javasolják és kezdeményezik az említettek minél szélesebb körű összefogását.

Azonosulva az Európai Unió Víz Keretirányelvével, hirdetik, hogy a víz nem szokványos kereskedelmi termék, hanem olyan örökségünk, amelyet óvni, védeni és kezelni kell. Kezdeményezik a Kárpátok-Tisza Nemzetközi Fejlesztési Szövetség megalapítását és a Nemzetközi Tisza Intézet létrehozását.

Ez a rövid felsorolás is bizonyítja, hogy milyen komplex együttműködési rendszerről van szó. Az eltelt hónapok gondos előkészítő munkája során megérlelődött az elhatározás, hogy civil szerveződésként a magyarországi Rotary klubok közül elsőként csatlakozzunk a Tisza Charta aláíróihoz. A Közép-Tisza vidékén lakóként központi szerepet tölthetünk be a mozgalomban. Már a 2000-es tiszai árvíz idején adománygyűjtő akciókkal számos társklubot szólítottunk meg. Talán nem véletlen, hogy az elmúlt év novemberében megrendezett VI. Rotary jótekonysági bál támogatóitjai között elsőként szerepelt a természetvédelem területe. A Közép-Tisza vidékének két természetvédelmi egyesülete kapott támogatást. Urbán Sándor, a Jászkun Természetvédelmi Egyesület képviselője a báli támogatás átadásakor gróf Széchenyi Istvánt idézte: „A Tisza völgyében temérdek a lappangó kincs.”

Hiszem, hogy a Tisza Chartában megfogalmazott értékek széles körben történő megismertetésével tevélegesen hozzájárulhatunk a nemes célok megvalósításához.

Tisza

Csapatépítés a Rotary Club Szolnokban

A Rotary alapelvek minden klubtag számára ismertek. A szervezeti felépítést és működést sem kell minden egyes klubnak saját kútfőjéből megalkotni. Egyértelmű, hogy pl. tagfelvételi és a klub emberi erőforrásával foglalkozó bizottságnak (Committee Related to Membership Recruitment and Induction – CEMRI) kell (kellene?) lennie minden egyes klubban. Azonban, hogy a már több mint egy évszázada kidolgozott és folyamatosan fejlesztett alapelveket konkrét esetben egy-egy klub hogyan fogja értelmezni és főként a valóságba átültetni, az egy egészen más kérdés. Az RC Szolnok tagságának is kellett jó néhány év, amíg rájöttünk, hogyan is érdemes tartani magunkat a jól kidolgozott működési alapelvekhez. Kezdetekben a „baráti társaság” jelző volt jellemző ránk. Majd amikor kiderült, hogy bizonyos elvárásokat is teljesíteni kell a Rotary International és a District felé, egyszer csak azon kaptuk magunkat, hogy lám-lám, már csodálatos projektjeink vannak, de a barátkozásra, az egymással való foglalkozásra, a belső kapcsolatok ápolására – az egész klub szintjén! – nem maradt időnk és energiánk. Az egyes klubtagok kisebb csoportokba verődése, a projektek megvalósítása során szűkebb baráti kör kialakulása e munka és egyéb aktivitások (pl. üzleti élet) révén természetesen hasznosak voltak és ma is azok. Ám össztagsági szinten (a „nagy csoport” szintjén) is egyértelművé vált, hogy a tagságnak ki kell találnia olyan kommunikációs formát, amely lehetővé teszi az egyes tagok életvitel, munkakörülményei terén beállt változások követését.

A 2007/2008-as Rotary évben sikerült ezt a „mechanizmust” kitalálnunk és bevezetnünk az RC Szolnok életébe. Tulajdonképpen nem valami nagy ötlet, de úgy tűnik, hasznos. A kommunikációs forma kicsit a szervezetfejlesztési „tréningek” (én szívesebben használnom a képzés kifejezést) egyik fajtájára emlékeztet (nem csoda, hiszen onnan gyűjtöttük be!), amit legtöbbször „csapatépítésnek” neveznek. A mi csapatépítésünknek azonban egy másik hozama is van: megvalósítása révén „belaktuk” végre saját irodahelyiségünket. Igaz, még csak szedett-vedett a bútorzat (volt olyan ötlet is, hogy mint annak idején a magyar Parlamentben, mindenki hozza magával a saját székét), de a berendezés nem fontos. A csapatépítő havi találkozások a hónap utolsó hétfőjén a klubhelyiségben kezdenek önálló fogalomként válni. Csak zárójelben teszem fel a kérdést: mit is kellene tenni annak érdekében, hogy a világ (más klubokból érkező potenciális látogatók) is tudja, hogy a hónap utolsó hétfőjén nem talál meg bennünket a kiírt helyen, azaz a Tisza Szállóban?

A csapatépítés módszere elvileg nagyon egyszerű: első alkalommal a véletlenre bízva (van ilyen?) minden jelenlevő megkapta a sorsszámát, eldöntöttük, hogy ez alapján havonta két klubtársunk mutatkozik be fél-fél órában és kb. még annyiban válaszolnak a prezentáció után feltett kérdésekre. A bemutatkozás technikáját, tartalmát minden bemutató a saját ízlése és habitusa szerint alakíthatja, egyetlen alapelvet betartva: a prezentációban legyen elegendő elem ahhoz, hogy láthassuk, miben vagy benne, merre tartasz és hogyan érzed magad az aktuális élethelyezetedben. Így aztán nagyon színes előadások kerekedtek, sok-sok olyan dolgot tudhattunk meg klubtársainkról, akik eddig éltek a lehetőséggel (senki sem tartózkodott!), amelyekről talán csak a szűkebb család vagy

néhány ember tudott. Láthatóakká váltak például klubtársaink attitűdjei, emlékei a gyermek- és ifjúkorból, amelyek a mai napig meghatározzák pl. kapcsolatukat a várossal, vagy azok a számukra fontos momentumok, amelyek a klubhoz való kötődésüket jelentik.

A belső kommunikációt és megértést, azaz a klubtagság kötődését a szervezethez – úgy tűnik – ezzel az egyszerű csapatépítő technikával magasabb szintre vittük, és annak ellenére, hogy klubhelyiségünkben semmilyen felszolgálat nincs, a baráti beszélgetések a „foglalkozás” után is folynak.

Az első négy bemutatkozást sajnos nem vettük magnóra, így azok csak az emlékeinkben vannak meg, ám a következőket már rögzítettük és írásos formában is megjelentetjük szigorúan belső használatra. Számításaink szerint, mire mindenki sorra kerül, el fog telni több mint egy év, így a ciklus akár újraindulhat, hiszen az ember élete is állandóan változik. Így a kérdés: „Mi van veled, hogy mennek a dolgaid?”, bármikor újra és újra feltehető.

Természetesen ez a csapatépítési technika kiegészítője azoknak a rotarys találkozásoknak, amelyeket a saját érdekünkben szervezünk, mint pl. a bowling partik, kerti partik vagy bortúrák.

Együtt a csapat

A csapatépítés ötletgazdája és vezetője, klubunk egyik alapító tagja, Lovász Ferenc Sándor

Szemléletváltás a szolnoki Rotaryban ☺

A baráti társaság, majd asztaltársaság, amelyből a Rotary Club Szolnok kialakult és megszületett közel egy évtizede, hozott egy döntést, amit mind ez ideig követett. Ez a döntés úgy szólt, hogy politikusokat, pártpolitikával aktívan foglalkozó egyéneket a tagság nem jelöl és nem vesz fel tagjai közé. Rövid, egyértelmű – akkor annak tűnt (!) – határozat, amely sok tag számára nagyon fontos volt: olyan civil szervezetben lenni, ahol nincs megosztás pártpolitikai előírások, direktívák mentén, ahol nincs agitáció, korteskedés, és ahol nincs politikai vita. Ahol mindenki (tag, tiszteletbeli tag, vendég, más Rotary klub tagja vagy előadó) politikai, pártbéli hovatartozását magánügynek tartja, és nem hozza be a klub működésébe. Ezt a szabályt, alapvetően a Rotary Club Szolnok tagjai igyekeztek betartani.

Napjainkban minden változik, minden fejlődik... Így nem kell csodálkozni, ha néhány klubtársunk, alapító tagunk bejelentette, hogy megfontolandó indokai vannak, ami miatt ezt az „ösrégi” elvi döntést meg kell változtatni. Az indokok: van a környezetünkben olyan, a Rotary értékeinek is megfelelően működő hivatásos politikus, aki városunkért, annak gazdasági fejlődéséért, élhetőbbé tételéért, a rászorulóknak megsegítéséért (ami a mi céljainkkal és tevékenységünkkel teljesen megegyezik) tett és tesz sokat. Tehát jó lenne, ha meg tudnánk hívni a klubtagok sorába, ám az említett elv ezt eddig nem tette lehetővé. A régi gyakorlatot más szempont szerint is „kinőttük”, pontosabban, nem tudtuk maradéktalanul megvalósítani, hiszen menet közben klubtársaink közül néhányan politikai szerepet is vállaltak.

A fenti „klubérveléshez” hozzáfűzném a sajátomat. Olyan helyzet is előállt már, hogy politikai tevékenységek személyesen is érintették a klub egyik-másik tagját, és azt a klub többi tagja még csak nem is tudta, illetve ha tudomására jutott, akkor sem tehetett volna semmit. Eddigi élettapasztalataim során előfordult, hogy klubtársam stábjá

politikai tevékenysége során felhasználta a 2006. évi Civil Kavalkád rotarys fotóját egyik kampánykiadványában. A fotón én is szerepeltem, s ez egy üzletfelemnél negatív hatást váltott ki a további együttműködést illetően.

A klubvita során megfogalmaztuk, hogy a magyar társadalom ma meglehetősen átpolitizált, a politika az élet minden szférájába beivódott. Deklaráltuk, hogy az emberi értékek alapján és a Rotary International több mint százéves tradíciójára épülő szabályainak megfelelően szervezzük rotarys életünket. Alapelvünk, hogy az új tag, legyen bármilyen foglalkozása,¹ ne legyen megosztó személyiség.

Amit még tehettünk, s azt a tagság „aktív magja” és a 2007/2008-as elnökség, élén az elnök úrral, Dr. Kertész Róberttel meg is tette: hozott egy olyan elnökségi határozatot, amely útmutató minden régi és jövőbeli tagunk számára. Az elnökségi nyilatkozatban foglaltakat a tagsági felkészülés idején a jelölteknek teljes mértékben magukévá kell tenniük. Amennyiben ezt az elvárás² a jelölt nem tudja vállalni, akkor – bármennyire is szeretnénk egyébként a sorainkban látni – nem lehet az RC Szolnok tagja.

A június végi klubdöntés pontot tett egy elhúzódozó probléma végére. A klub tagsága jelölheti mindazokat az aktív közéleti embereket, beleértve a politikusokat is, akik a Rotary International és a szolnoki klub által preferált értékeket elfogadják.

Végezetül engedtessek meg, hogy megfogalmazzam optimista reményemet. A Rotary Club Szolnok tagságának együttműködése pártpolitikai hovatartozások és aktivitások mellett is útmutató lesz mindenki másnak szűkebb és tágabb környezetünkben, és egyszer majd elmondhatjuk talán, hogy mi is hozzájárultunk ahhoz, hogy a pártpolitika szerepe csökkenjen társadalmunkban. Akkor majd ezen a cíken – talán már mi is és majdani új tagjaink is – jól fogunk derülni. Úgy legyen!

Jegyzetek

1. A Rotary International foglalkozási klasszifikációja szerint az idevágó kategóriákat lásd a cikk végén.
2. Lásd a cikk végén a Rotary Club Szolnok elnökségi nyilatkozatát.

Mellékletek

1.

A Rotary International foglalkozási kódjai (részlet):

Kormányzat

15-01	Nemzeti /szövetségi képviselő / törvényhozó
15-02	Állami /tartományi képviselő / törvényhozó
15-03	Városi képviselő / törvényhozó
15-04	Közösség / várostervező
15-05	Postamester, postai szolgáltatások
15-06	Adóellenőr, adóbehajtó, vámisztviselő
15-99	Egyéb

Mint köztudott, képviselő ma Magyarországon két úton-módon lehet az ember: függetlenként vagy pártpolitikusként.

2.

Rotary Club Szolnok elnökségi nyilatkozata (Szolnok, 2008. március 17.)

A Rotary Club Szolnok Elnöksége kéri a klub minden egyes tagját, hogy a Rotary International általános érvényű szabályainak értelmében határozottan kerülje, illetve körütekintően járjon el annak érdekében, hogy a politikai nyilatkozatok, állásfoglalások ne kerülhessenek kapcsolatba a Rotary mozgalommal, a Rotary Club Szolnokkal, bármilyen verbális, képi vagy elektronikai (internetes) formában való megjelenítésről is legyen szó.

A Rotary Club Szolnok elnöksége nevében: Dr. Kertész Róbert, elnök 2007/2008

Kivonat a Rotary Klub Szolnok 2007. évi közhasznúsági jelentéséből

1. Mérleg fő számai (eFt):

Befektetett eszközök:	1.332	Saját tőke:	3.264
Forgóeszközök:	1.971	Tartalék:	39
Eszközök összesen:	3.303	Források összesen:	3.303

2. Szöveges beszámoló a Rotary Klub Szolnok 2007. évi közhasznúsági tevékenységéről

A Rotary Klub Szolnok Egyesület a bíróságon a Pk.62.447/1998. számú bírósági határozattal került nyilvántartásba, a közhasznúságot 2000. június 20-ai kezdő hatállyal az 1548. szám alatt vette nyilvántartásba a bíróság.

Az egyesület közhasznú tevékenységének minősül a segítőkészség a mindennapi életben, és ezt a következő módokon igyekszik elérni:

1. A barátság ápolásával, amely alkalmat ad az emberi kapcsolatok kiépítésére, és lehetőséget teremt, hogy segítsünk másokon.
2. A magán- és közéletben magas erkölcsi alapelvek felállítása és követése, valamint minden, a közösség számára hasznos tevékenység értékeinek felismerése által.
3. Valamennyi rotarysta felelősségteljes magánéleti, hivatásbeli és nyilvános tevékenységének támogatásával.
4. A népek közötti béke és megértés területén a segítőkészség eszménye alapján munkálkodó személyek világméretű közössége által.
5. Az egyesület működési területén a közösség számára hasznos tevékenység végzésével, amely elősegíti a polgárosodás megteremtését, az erkölcsi, gazdasági, társadalmi felemelkedést.

Az egyesület bevételeinek és költségeinek bemutatása:

Közhasznú tevékenység bevétele

– Közhasznú célú működésre kapott támogatás	2.904 eFt
– Pályázati úton elnyert támogatás	0 eFt
– Közhasznú tevékenységből származó bevétel	632 eFt
– Tagdíjak	723 eFt
– Egyéb bevételek	6 eFt
Összesen:	4.265 eFt

Közhasznú tevékenység költségei

– Ráfordításként érvényesíthető kiadások	4.799 eFt
– Értécsökkenési leírás	81 eFt
Összesen:	4.880 eFt

Közhasznú tevékenység eredménye - 615 eFt

Az egyesület a 2007. évben vállalkozási tevékenységet nem folytatott.

Összességében a Rotary Klub Szolnok az Alapszabályában foglalt közhasznú céljainak megfelelően végezte tevékenységét a 2007. évben.

Szolnok, 2008. május 8.

Dr. Kertész Róbert
/ Dr. Kertész Róbert /
elnök 2007/2008

A teljes 2007. évi közhasznúsági jelentés megtekinthető az egyesület székhelyén, 5000 Szolnok, Baross út 20. sz. alatt.

A Rotary Club Szolnok nemzetközi kapcsolatai

RC Szabadka

Tisztújítás (2007. június 22.)

A Rotary Club Szabadka tisztújítását Kelebián rendezte meg. Az ünnepségen a Rotary Club Szolnokot az elnökség tagjai képviselték – a képen Milan Uzelac elnök (2006/2007) átadja az elnöki láncot Csikos Józsefnek

Csikos József szabadkai elnök (2007/2008) Csószity Zoltán, Váci László és a zentai klubelnök, Bera László, valamint felesége, Katalin társaságában

Dr. Kertész Róbert gratulál az új elnöknek és átadja klubunk ajándékát

A szolnoki delegáció közös városnézése másnap Szabadkán

Lovász Ferenc Sándor

A szabadkai Rotary klub fennállásának 10. évfordulója és a palicsi szüreti napok

A Rotary Club Subotica/Szabadka ez év április 4-én lett 10 éves, tehát egy kevéssel több mint egy évvel „idősebbek”, mint mi, de az első megalakulásuk is kicsivel előbb történt, mint Szolnokon, azaz 1930. december 10-én.

Az 1998. április 4-ei újjáalakulás 10. évfordulóját 2008. április 5-én tartották, illetve tartottuk, hiszen sokan jelen voltunk ezen a neves napon a Rotary Club Szolnokból is. A szabadkai Városháza nagytermében kb. 300-an voltunk úgy Szerbiából, mint Romániából, Horvátországból, a magyarországi 1911. Districtet pedig maga a kormányzó úr, Dr. Kovács Imre képviselte, akit a jelenlévő közönség hosszasan megtapsolt annak kapcsán, hogy három nyelven, szerbül, angolul és magyarul mondta el üdvözlő beszédét.

A szabadkai klub elnöke, Csikos József elmondta, hogy a klub többnemzetiségű, különösen fejlett érzékkel rendelkezik a másság és a különbözőség elfogadására. Magas szintű toleranciával, erkölcsiséggel elérte, hogy a klub elismert a városban és környékén, de a Szerbiában működő klubok között, azaz a 2481. Districtben is kiemelkedik aktivitása és a felsorolt értékei szerint. Az ünneplő közönséget a város polgármestere, Kucsera Géza úr köszöntötte, aki kifejezte büszkeségét és elismerését, hogy a városában ilyen sikeres Rotary klub működik.

Az ünnepi műsor művészeti értékét a „Pro muzica” kamarakórus határozta meg. Az ünnepi beszédek és a szabadkai rotarys életről szóló kisfilm bemutatása után a nagyszámú

résztevők kísérőikkel együtt átvonultak Szabadka legújabb, a központban elhelyezkedő „Galleria” konferenciaközpontjába, amelynek étterme a lehető legjobb falatokkal várta az ünneplőket. A nagyszabású bál tiszta bevételét az RC Szabadka – természetesen – humanitárius célokra használta fel. Palicson hagyományosan a szüreti napok (Bebanski dani) keretén belül szervezték meg a tradicionális rotarys manifesztációt, amelynek – nem véletlenül – „az emberségesség termékei” nevet adták. Ebben a Rotary évben az akció italok

és tradicionális ételek (csevapcsicsa, pljeszkavica és hasonló finomságok a rostélyról) tömeges (több mint 8.000 adag!) felszolgálásáról és eladásáról szólt. A bevétel azért nagy ilyenkor – a Rotary klub által segélyezettek és a klubtagság öröme –, mert az alapanyagot a tagság kapcsolatrendszerén keresztül vagy teljesen ingyen, vagy nagyon kedvező áron kapják. A segélyezettek az elmúlt Rotary évben hallásérült, rákbeteg, paralízisben szenvedő gyermekek, szociális rászorultak voltak. 2007. szeptember 22-én reggel 9-től este

Tóth Ferencné Erika a bográcsgulyás elkészítésén fáradozik

Csak oda ne kapja...

Aztán jó ízű legyen ám!

A Rotaryban a barátság a legfontosabb

Szerintem jó lesz

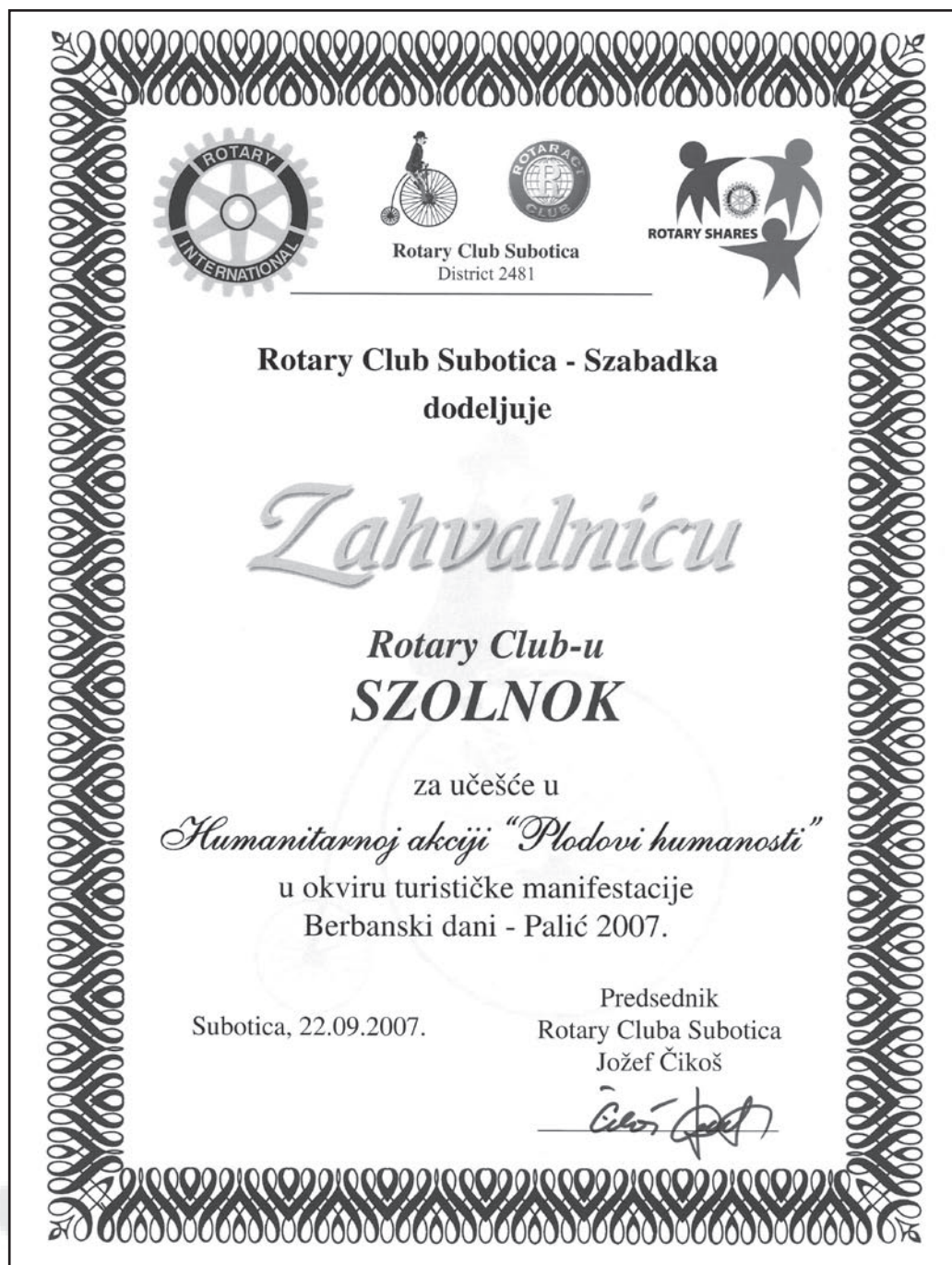
Remélem, nekem is jut

21 óráig a Rotary Club Szolnok tagjai is – köztük elnök urunk – teljes felkészültségben együtt dolgoztunk szabadkai barátainkkal. A kiválóan szép napot azzal tettük még emlékezetesebbé, hogy készítettünk sok-sok grillételt, főztünk bogrács-gulyást (ez utóbbi csak a résztvevő rotaryánusok és hozzátartozók számára készült Tóth Ferenc és kedves neje, Erika munkája révén). A bevételről csak annyit: rekordot döntött a szabadkai Rotary klub ezzel az akcióval.

Az itt készült felvételek reméljük, valamelyest vissza tudják adni az akció hangulatát, amit a 2008-as évben sem hagyhattunk ki. Ott leszünk, fiúk!

Rendkívüli érdeklődés kísérte a szüreti fesztivált

A szabadkai Rotary klubból kapott emléklap

RC Zenta
Első charter évforduló (2007. szeptember 28.)

Részt vettünk az RC Zenta egyéves charterén. Balról jobbra: Dr. Kertész Róbert, az RC Szolnok elnöke, Dušan Nikolić, az RC Zenta elnöke és Váci László klubtagunk

Baráti beszélgetés zentai klubtagokkal

Vidám szolnoki asztaltársaság

Az RC Szolnok a rendezvényre népes küldöttséggel utazott

Farsang (2008. március 1.)

Zentai rotarys barátaink kedvet kapván az RC Szolnok farsangján, jól sikerült mulatságot szerveztek otthon humoros jelmezekbe bújva

Kellemesen ellazultunk mi is egy kis vörösbor mellett

A tizedik charter Szolnokon

Vendégeink és tagjaink a Rotary ligetben gyülekeztek

Ebben az évben új ünnepi hagyományt kívántunk teremteni. Különválasztottuk a klub alakulására emlékező ünnepet, a charter évfordulót és a klubsztárságok átadását, vagyis az új elnökség beiktatását. A két eseményre időben is külön, május 17-én és június 28-án került sor.

A charter évforduló forgatókönyvét egy kis létszámú, ám igen operatív projekt team (Dr. Kertész Róbert elnök, Dr. Hoksári László alelnök, Szoboszlai Zsolt titkár) készítette, és megszervezte a jeles ünnepet. A helyszín is rendhagyó volt, hiszen a

Eszmecsere – Márton László (RC Szabadka), Dušan Nikolić elnök (RC Zenta), Dr. Kertész Róbert elnök (RC Szolnok) és Szalay Ferenc polgármester

Dr. Kertész Róbert köszönti az egybegyűlteket

tavaly ősszel felavatott Rotary ligetben, a Rotary emlékkőnél kezdődött, majd a néhány hónapja a Magyar utcában megnyílt Semiramis Hotel különtermében folytatódott, s a nap csúcspontjaként a Belvárosi római katolikus templomban a II. Rotary jótékonyági orgonahangversennyel ért véget. A krónikás ezúttal „csak” a charter ünnep kereteit, az előadók és a klubbizottság által felkért hozzászólók gondolatainak vázlatát villanthatja fel.

Elnökünk a Rotary emlékkőnél rövid beszédet tartott, melyben kitért a Rotary liget létesítésének nyolc évvel ezelőtti ötletére, az ötlet gazdagodására és a megvalósulás néhány mozzanatára, majd ismertette a fejlesztés terveit (padok, kandeláberek, klubüzenetek), melyeket Szoboszlai Zsolttal együtt a közelmúltban foglalmaztak meg. Még ebben a Rotary évben megkeressük elsőként a magyarországi Rotary klubokat, felkínálva a bekapcsolódás lehetőségét. Ezt követően megkoszorúzta a műalkotást.

A klub elnöke koszorút helyez el a Rotary emlékkövön

A közös csoportfotók készítése (Antal Attila, Kardos Tamás) után átsétáltunk a néhány száz méterre lévő Semiramisba, ahol a hotel megtekintését követően Váci László háznagy köszöntötte a rotarysokat, családtagokat, a tiszteletbeli tagokat (Erdei György, Dr. Mrena István, Rakos Miklós, Dr. Szalóki István), Szalay Ferenc polgármestert, magyarul és szerbül

A Rotary Club Szolnok 2007/2008. évi elnöksége. Balról jobbra: Dr. Kertész Róbert (elnök), Váci László (háznagy), Dr. Hoksári László (alelnök), Tóth Tamás (kincstárnok), Demeter István (előző elnök), Szoboszlai Zsolt (titkár), Csószity Zoltán (következő elnök)

A fényképezést követően az ünnepség a Semiramis Hotelben folytatódott – Váci László háznagy üdvözli a vendégeket

a népes vajdasági delegációt: Dušan Nikolić elnököt (RC Zenta), Márton Lászlót (RC Szabadka), Milekić Božidart (RC Kikinda) és Márton Eleonórát (Rotaract Szabadka).

Dr. Kertész Róbert elnök előadása három nagyobb témát érintett. Beszélt az újjáalakulásról, felvillantotta az alakulás pillanatait, megemlékezett a legfontosabb projekteket (Szolnoki Szolnokokról kötet, Rotary Mecénás Díj, jótékonyági bál, ifjúsági program stb.). Ezt követően ismertette az 1932. október 23-án alapított Rotary Club Szolnok alakulásának körülményeit, bemutatott néhány alapító tagot (Chiovini Ferenc festőművész, Dr. Elek István városi tiszti főorvos), felemlített több korabeli Rotary projektet (szolnoki hét kezdeményezése, szolnoki Speyer-kölcson visszafizetési tervezetének kidolgozása, Duna-Tisza csatorna terve szolnoki tisztai torkolattal). Végezetül bemutatta Dr. Mészáros Vendel Rotary tag, a Verséggy Ferenc Gimnázium tudós tanára életútját. Zárásként idézte a húszas-harmincas évek szolnoki polgármestere, Dr. Tóth Tamás híressé vált jelmondatát, mely szerint „Szolnok nem volt, hanem lesz!”

Tóth Ferenc újjáalapító elnök elmondta, hogy a klubalapítás gondolata 1996-ban merült föl. Simon Cs. József felesége, Irénke hozta a példát külföldről. Szoboszlai Zsolt és Dürwanger Gyöngyi segítségével találta meg a Budapest-Duna klubot, ahol Buday Géza professzor fogadta őt. Akkoriban Buday Géza volt a nemzetközi diákcseraprogram magyar vezetője. Információival, a rotarys lehetőségekkel új ablakot nyitott a világra. Az „ős” alapítók előbb négyen, majd egyre többen az első időben a Hozam Klubban találkoztak. Később Budapestről bekapcsolódott a klubépítésbe Rakos Miklós és Dr. Nagy József. 1998 nyarán hat fő írta alá a hivatalos jelent-

Tóth Ferenc az 1999 pünkösdi újjáalapítás előzményeit idézte fel

kezést, a következő év januárjában már 18 fős „asztaltársaság” tervezte az alakulást. Az alapításra 1999 pünkösdjén, hároméves folyamat végén került sor. Nem volt gyors, formális ez a klubalapítás. A klubépítés során jórészt olyan személyek kerültek be, akik minden szempontból megfeleltek a Rotary követelményeinek. Az eredeti célokat és törekvéseket fémjelzik az elmúlt évtized történései, eredményei.

Szutorisz-Szügyi Csongor alapító tag (2005/2006 elnök) mandala naptárral érkezett, melyből felolvasta a május 17-éhez illesztett Kármán József-gondolatot: „Vannak még sok jó lelkek, mely jó azokkal barátságban végigvándorolni az életen.” Ezért jó a Rotary, sommázza mondandóját, majd kiemelte, hogy különböző habitusú embereket képes a klub és

Dr. Szalóki István tiszteletbeli tagunk személyes benyomásait osztotta meg velünk a klubról

Szalay Ferenc polgármester méltatta a klubot és kiemelte felelősségét városunk társadalmi értékei fejlesztésének területén

tevékenységei összehangolni, együtt tartani, cselekvési teret kínálni az itt tömörülő értelmes embereknek. Nincs értékrendbeli ellentét, bár van világnézeti különbség. Évente újul meg a klub vezetése. Eddig kilenc elnökséget „fogyasztott” el a tagság jó étvággyal. Látszik, hogy minden elnök(ség) karakterisztikusan más. Jól van ez így. Elmondta, hogy attól érzi itt főként jól magát, mert a Rotary a család és a hivatás közötti kapocs, fontos átmenet. Rengeteg tanulási lehetőséget kínál, főként egymástól.

Dr. Szalóki István alapító, tiszteletbeli tag összességében pozitívnak értékelte a klub elmúlt kilenc évét, mely időszakban ezúttal a tizedik charter alkalmából találkoztunk. Felidézte saját bemutatkozását. Kiemelte Dr. Franz Harnoncourt-Unverzagt, az akkori 1910. Rotary District osztrák kormányzójának (aki unokatestvére férje) a szolnoki klubalapításról

A charter ünnepség résztvevői

tájékoztató magánlevelét, mely épp a klubbemutakozás napján érkezett. Újabb mozzanatként az újraalapító charter felemelő pillanatait említette, majd azt, hogyan jutott ki a szolnoki Amicus kórus a grazi District konferenciára. Sajnálatát fejezte ki, hogy a grazi kapcsolat nem szilárdult meg. Kedves, személyes emlékként idézte meg a harang projektet, mely szintén 2000/2001-ben indult. A harang Székelyföldön készült, maga is járt a harangöntő műhelyében. Elgondolkodtatónak nevezte, hogy a harang projekt tagjai közül ma senki sem (rendes) tag a klubban. Nemtetszését fejezte ki, hogy volt időszak, amikor egyesek az előző elnökségeket felül akarták licitálni. „Nincs már közöttünk az az elnök – mondta –, aki alatt túlzott liberalizmus valósult meg a klubban.” Előfordult, hogy „pótcselekvések” jellemezték a klub működését („ki menjen a polgármesterhez” vita). Véleménye szerint a 20. század második felében elvesztett társadalmi értékek egy részét is pótolhatja a klub.

A vagyon, a vállalt feladat kötelezettségekkel jár. A mecenatúra fontos dolog. Az ő vezetésével működik Szoboszlai Zsolt ötlete nyomán már nyolcadik éve a Rotary Mecenás Díj kuratórium. A díj időközben nemzetközivé vált, Japánba és az Egyesült Államokba is eljutott. Bejelentette, hogy Dr. Szepesházy Kálmán, a klub első Mecenás díjasa a közelmúltban, 87 éves korában elhunyt. Végül elismerését fejezte ki a jelenlegi elnökségnek, továbbá sok sikert kívánt a következőknek.

Szalay Ferenc polgármester felidézte a sok évvel ezelőtti alapí-

tást, s elmondta, hogy akkor nem igazán bízott a Rotary szolnoki jövőjében, a helyi civil mozgalom erősödésében. Megemlítette, hogy nem gondolhatja végig a klub éveit tagként. Kifejtette, hogy nem a városnak kell civil stratégiát készítenie, hanem a civileknek saját maguk számára. Szolnokon ma is kevés civil szervezet végez alkotó munkát – pedig a városban jelenleg mintegy 400 ilyen szervezet működik –, kivéve a Rotary klubot. A szféra fejlesztésében a Rotary is nagyobb dinamizáló szerepet vállalhatna. Némely emberek pajzsként használják a civil szférát, s mögé bújva politizálnak. Hatalmas a szolnoki klub felelőssége a társadalmi értékek újraépítésének felgyorsításában. Élen járunk ebben is. Újra nyomatékossította, hogy nem tudja, miért nem lehet tag ebben a klubban. Ennek ellenére kifejezte, hogy töretlenül mellettünk áll, támogatja a kezdeményezéseket. Mindenkinek szerepe, feladata és felelőssége van egy város fejlődésében. Dr. Tóth Tamás néhai polgármesternek a jelenben is igaza van, ennek a városnak jövője lesz. Épül Szolnok, a főtér, a hidak, az épületek, építeni kell a helyi társadalmat is. Fejlődnek a gazdasági társaságok, várjuk haza másutt tanuló gyermekeinket. „Szolnok a miénk.” Ezt a szlogent mindannyian erősíthetjük. Közösén. Együtt. Az első évtized úttörő időszak egy klub életében. Végezetül kívánta, hogy a szolnoki Rotary klub sok-sok újabb évtized során fejlődjön és fejlessze a várost, mint eddig. Milekić Božidar (RC Kikinda) gratulált a klub elmúlt kilencéves működéséhez. Kikindai klubzászlóval és sligovica pálinkával köszöntött minket.

Dr. Hoksári László alelnök pohárköszöntőjében elmondta, hogyan „találták ki”, készítették elő a mai napot Dr. Kertész Róbert elnök úrral, Szoboszlai Zsolt titkár úrral. Emlékeztetett, hogy az első Szolnoki Rotary Club hét évig működött. Az újjáalakult már kilenc éve tevékenykedik. Minden elnök keze nyoma nagyon rajta van az arcúlaton, néha az arcon is... A mai napja részben az orgona hangolásával telt. Közben eszébe jutott, hogy a klubban is előfordul téves hangolás, de végül mindig kialakul a harmónia. Ebben segíthet a mai vacsora, a jó társaság, a finom bor, majd a jótékonyági koncert, ahová sétáljunk át együtt.

Így is történt. Mintegy 120 fős lelkes közönség előtt adott felejthetetlen koncertet Szabó Balázs, a fiatal és kitűnő orgonaművész. Közreműködött a szopránként és mosolyában is egyaránt gyönyörű énekművész, Havasi Katalin.

A 2008. évi charteren egybegyűltek tablóképe

Köszönetnyilvánítás a felajánlott 1%-ért

A Rotary Klub Szolnok Egyesület köszönetet mond mindazoknak, akik 2006. évi személyi jövedelemadójuk 1%-át javunkra ajánlották fel. A befolyt támogatás összege 121.079 Ft, melyet közhasznú egyesületünk működésére fordítottunk.

Köszönjük, Gabika!

A Rotary Club Szolnok gazdasági ügyeit Tóth Tamás kincstárnok vezetése alatt Fazekas Gabriella 5 éven keresztül intézte. Köszönet a lelkiismeretes, önzetlen munkáért.

Kiss László

A Nemzeti Civil Alapprogram támogatásai – NCA-pályázatok

A Rotary Club Szolnok működéséhez a tagság befizetéseit és a támogatóinktól érkezett pénzüsszeget használhatja fel. Projektjeink finanszírozásához akkor tudunk felszabadítani forrásokat, ha a bevételeinket kiegészítjük. Minden évben a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásait próbáljuk pályázni, így kisebb-nagyobb összegekhez jut a klubunk. Évről évre működési támogatásra pályázunk, változó sikerrel.

A 2007/2008-as Rotary évben nélkülöznünk kellett az NCA-támogatást, a 2007 tavaszán beadott pályázatom sikertelen volt. Elég rövid idő alatt kellett összeállítani az anyagot, így tartalmi és formai hibát is elkövettem. A közpénzek felhasználását természetesen részletes háttéranyaggal kell indokolni, ezért a pályázat terjedelmes, ellenőrzése nagy pontosságot kíván.

De majd a következő évre benyújtott pályázataink! Jelenleg az elbírálás zajlik, most bizakodó vagyok, mert segített az EPER!

Természetesen nem a kellemes tavaszi gyümölcs vitamintartalmától szálltak meg magvas gondolatok. Idén elektronikus úrlapon kellett a működési pályázatot benyújtani a nagyon kellemes hangzású EPER-rendszer lehetőségeit kihasználva. Sikerült a beadás előtt ellenőrizni mindent – a rendszer ebben valóban nagyon sokat segített –, csak a megítélt támogatási összeg kérdéses.

Ugyancsak a 2008/2009-es évre találtam egy másik pályázati lehetőséget. Az NCA támogatja a nemzetközi szervezetekben való tagdíjfizetéseket is. A tagság jóváhagyásával készítettem el a pályázatot, várjuk a döntést.

Klubunknak a többi civil szervezettel együtt a pénzügyileg stabil működéshez komoly segítséget jelent az NCA által támogatott célok költségvetéséből történő kiegészítése. Mindannyian tudjuk, hogy köszönettel tartozunk ezért valamenyny adófizető személynek.

Rotary Mecénás Díj felhívás

A Rotary klubok nemzetközi hálózatának szellemiségével egyezően a Rotary Club Szolnok a maga elé tűzött célok megvalósítására törekedve Szolnok város és környéke kulturális örökségének megővését, a kulturális javak gyarapítását, közkinccsé tételét, a szellemi-kulturális élet fejlesztésének előmozdítását anyagi erőfeszítésekkel támogatók elismerésére 2000-ben Rotary Mecénás Díjat alapított. A díj 2008. évi odaítéléséhez a klub – az alábbiak figyelembevételével – kéri és várja a civil- és egyéb szervezetek, baráti körök, egyének javaslatait:

1. A díj adományozásának szabályzata szerint javaslatot lehet tenni arra a természetes vagy jogi személyre, aki a közelmúltban a legnagyobb mértékben támogatta a bevezetöben körvonalazott célok megvalósítását.

2. A javaslatnak tartalmaznia kell a díjra méltónak talált személy nevét, címét, valamint az elismerni kívánt tevékenység, teljesítmény azonosítható módon megfogalmazott leírását, lehetőség szerint pontosan megjelölve a mecenatúra mértékét.

3. A javaslatot 2008. november 15-ig kérjük írásban eljuttatni a klub címére: Rotary Club Szolnok, 5000 Szolnok, Baross út 20.

További felvilágosítás a kuratórium elnökétől, Dr. Szalóki Istvántól kapható (tel.: 56/241-359; 20/377-47-40).

4. Egy évben legfeljebb egy díj ítéhető oda. Indokolt esetben a díj megosztható. A klub fenntartja a jogot arra, hogy adott évben a díjat nem osztja ki.

A Rotary Mecénás Díj magas művészi értékű kislasztikából – Pogány Gábor Benő szobrászművész alkotása – és oklevélből áll. A díjat 2009. január 22-én, a magyar kultúra napján megrendezésre kerülő városi ünnepségen adjuk át.

Rotary Mecénás Díj kuratórium

Dr. Hoksári László

Rotary a Civil Kavalkádon

2005-ben szervezték az első Civil Kavalkádot Szolnokon, mely jó alkalom a civil szervezetek bemutatkozására. Klubunk akkori elnöksége fontosnak ítélte, hogy ilyen módon is jelenjünk meg a nyilvánosság előtt, lépünk ki a többiek szerint „elefántcsonttoronynak” minősített elzárkózottságból. Azóta minden évben részt vettünk az eseményen.

2007. szeptember 1-jén déltől négy óráig klubunk jelen volt a Civil Kavalkádon (igaz, nem saját, hanem egy „befogadó” sátorban). Élénk érdeklődést mutattak a járó-kelő emberek, akiknek csoportos névjegyünket adtuk át tájékoztatásul. Sok

ismerős is megfordult nálunk, és új kapcsolatokat is találtunk a mellettünk lévő más civilekkel. Egy hölgy ismerte tevékenységünket, a Szolnokiak Szolnokról című könyvet szeretne volna megvásárolni.

A klubtagság mintegy negyed része aktívan részt vett a programon: Antal Attila, Kiss László, Kovács József, Lovász Ferenc Sándor, Dr. Szalóki István, Szutorisz-Szügyi Csongor, Tóth Ferenc és Tóth Tamás.

Dr. Kürti László

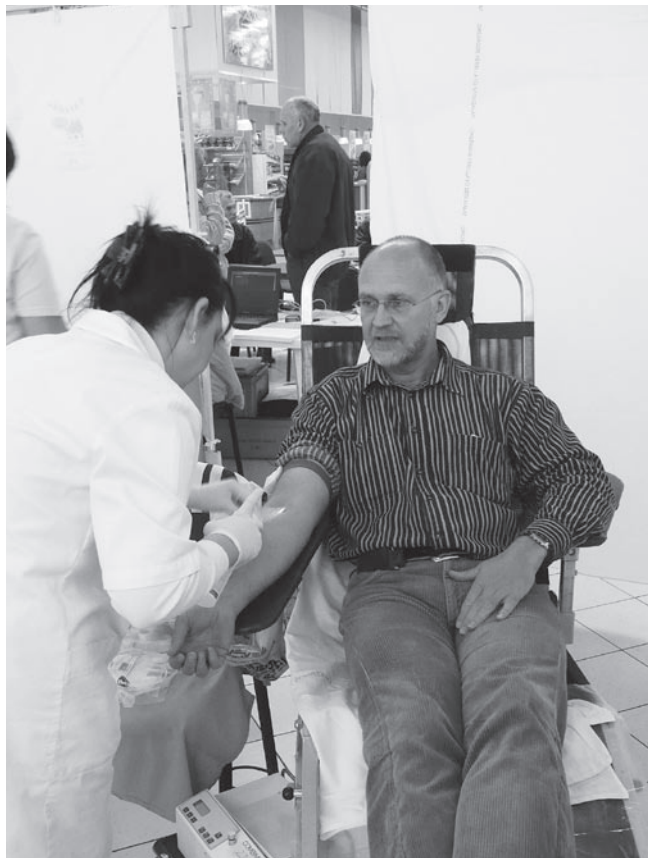
Rotary véradó nap

2007. október 13-án immár második alkalommal rendeztük meg a Rotary véradó napot. Okulván az előző év tapasztalataiból, most másik helyszínt kerestünk, a Cora Áruház fogadott be bennünket. Az áruház előcsarnokában a Magyar Vöröskereszt megyei szervezetével összefogva és egyben a segítségüket is kérve szerveztük meg véradó napunkat.

Az összefogás, a véradó napot megelőző hirdetések, illetve az erre a célra tökéletesen megfelelő helyszín közösen meghoz-

ták a várt sikert. Igen sok, közel 200 véradót regisztráltunk a nap végén, de ami még ezen túl is nagyon szép eredmény, hogy közel harmincan életükben először adtak vért felhívásunkra.

Ezen cikk írása előtti napokban tudtam meg, hogy ismételen igen súlyos vérhiány van az országban. Ezen hír is tovább növeli hitünket, elhatározásunkat, hogy 2008-ban újra megszervezzük véradó napunkat.

Klubtagjaink nem csak a szervezésből vették ki részüket, hanem sokan közülük maguk is adtak vért – balról Dr. Kürti László, jobbról Vas József

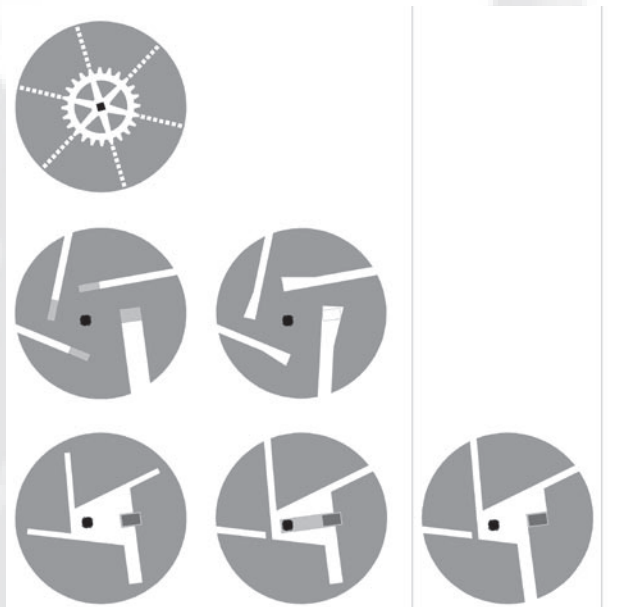
Rotary liget és emlékkő az RC Szolnok alapításának 75. évfordulójára

A Keszthely melletti Uzsáról Szolnokra szállított, közel 7 tonna súlyú bazalttömb végső helyére daruzása zuhogó esőben történt

Borbás Márton szobrászművész méretre igazítja a Rotary-fogaskereket

A Rotary liget központi részén az emlékkő és a közlekedési utak elhelyezésének fázisai a Rotary-fogaskerékből kiindulva Álmosdi Árpád tervezésében

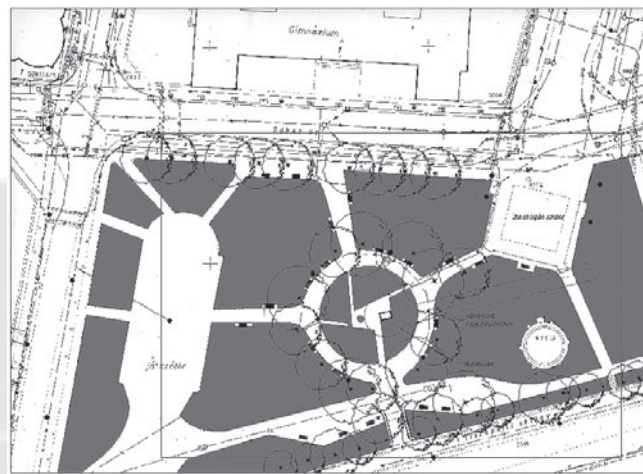

Helyreillesztés

A Rotary liget létesítésének gondolata klubunkban az egyik legkorábban felmerültek közé tartozik. Az ötletet még a Rotary Club Szolnok megalakulását követő első évben, 2000-ben fogalmazta meg Szoboszlai Zsolt. Az ötlettől a megvalósításig 7 esztendő telt el. Ezalatt több helyszín is felvetődött. Fontosnak tartottuk, hogy a létesítendő liget a város frekvenciált részéhez, lehetőleg a Tiszaparti sétányhoz kapcsolódjon.

A Rotary liget végül Szalay Ferenc polgármester úr javaslatára az üléseinknek helyet adó Tisza Szálló szomszédságában, a Tisza parkban valósult meg az elmúlt év őszén, klubunk alapításának 75. évfordulójának alkalmából állított emlékkő avatásával egybekötve. A projekt célja az, hogy a Rotary szimbólum hangsúlyozásával és klubunk háromnegyed évszázados múltjára emlékeztetve egy olyan közparkot alakítsunk ki, amelynek fejlesztését – beleértve a közlekedő utak kialakítását, padok és kandeláberek kihelyezését – az RC Szolnok vállalja a hazai és a külföldi Rotary klubok bevonásával.

Problémát jelentett a helyszínen található Tisza Szálló 948 m mély termálkútja, ugyanis annak védőidomán belülre csak a vízkivételhez tartozó műtárgy kerülhetett. Emiatt az emlékkövet excentrikusan helyezhettük el a kör alakú területen belül. E külpontosság vizuális kiegyensúlyozását, valamint a megtartandó aknafedlap integrálását a kőhöz vezető utakkal és az emlékkő

Álmosdi Árpád építész-mérnök Rotary liget terve

Közvetlenül az emlékkő mellett található a Tisza Szálló termálkútja, melynek fedése egy gránitlappal történt meg

körüli burkolattal kívántuk megoldani. A tervezett burkolat formája egyrészt a Rotary jelképének, a fogaskeréknek az átírásából, absztrahálásából adódott, másrészt a már meglévő sugaras úthálózat kiegészítésének tekinthető.

Az engedélyes tervek elkészítő Álmosdi Árpád építész a Rotary emlékkő környezetében egységes utcabútorozásra is javaslatot tett. A szobor felállításával egyidőben szükségessé vált a területen álló kapcsolószerkevény áthelyezése, valamint a kútaknának gránitlappal történő fedése, melyen az 1932-ben alapított klub tagjainak neve olvasható.

Klubunk a szükséges forrásokat részben a városi önkormányzat révén, részben pedig szponzor bevonásával teremtette elő. Az emlékkövet és a gránitlapot Borbás Márton szobrászművész készítette. Az ünnepélyes átadásra 2007. november 24-én került sor, az avatóbeszédet Hegmanné Nemes Sára alpolgármester és Dr. Kovács Imre kormányzó mondta.

E helyen is szeretném megköszönni Szalay Ferenc polgármester úrnak az együttműködést, a helyszíntre tett javaslatát, a megvalósításhoz szükséges támogatást és segítséget. Ugyancsak köszönettel tartozom a Közgép Zrt.-nek hozzájárulásukért. Emellett még alábbi klubtársaimnak fejezem ki köszönetemet: Csószity Zoltán, Horvát Gyula, Szoboszlai Zsolt és Dr. Teszár László.

A 2007. november 24-ére elkészült Rotary liget az emlékkővel

ROTARY EMLÉKKŐ

A Szolnoki Rotary Club 1932. október 23-án alakult meg a Tisza Szállóban, ahol a második világháború alatti megszüntetésig működött. A klub karitatív, közéleti és művészpártoló tevékenységet folytatott, valamint előadássorozatok szervezésével, gazdaságfejlesztési tervek kidolgozásával segítette Szolnok fejlődését.

A két világháború közötti Szolnoki Rotary Club tagsága :

Antal Fülöp	• Körtebessy Dezső
Bakai Gyula	• Láppich István
Boldini Rezső	• Madas Mihály
Chiovini Ferenc	• Dr. Mandel Sándor
Cserjés Károly	• Dr. Mészáros Vendel
Dr. Dolobács Béla	• Nádor Gyula
Dr. Elek István	• Niehuld Jenő
Féher Jászló	• Dr. Österreicher István
Gaal Imre	• Rajaky László
Gertler Izidor	• Pilezer Sándor
Gódcos Mihály	• Dr. Schreiber Miklós
Jakabily Guidó	• Tardoskúgyi Város Lajos
Jancsó Lajos	• Tornayos Ferenc
Kádár Gyula	• Dr. Váczy György
alapsz. elnök, Dr. Komrád Jenő	• Vidor György
Kovács Ferenc	• Westher István
Kovács Zoltán	• alapsz. tagok

Az emlékkő 75. évfordulójának emlékére állíttatta Szolnok Megyei Igazgató Városi Önkormányzata és az 1999-ben alapított Rotary Club Szolnok 2007-ben.

A gránitlap homokfúvással készített felirata

Az avatóünnepségre érkezett rotarysok és érdeklődők tanulmányozzák a gránitlap feliratát

Dr. Kovács Imre kormányzó az 1932-ben alapított Rotary klubot helyezte beszédének fókuszába

A klubelnök köszöntő szavai

Sokan megtisztelték jelenlétükkel átadó ünnepségünket

Hegmanné Nemes Sára alpolgármester méltatta klubunkat

Borbás Márton szobrászművész a Rotary liget avatásán

Tisztelt Hölgyeim, Uraim, Kedves rotarys Barátaink!

Önkormányzatunk a városhoz való kötődés erősítésén fáradozva a közeljövőben több egyesületet, klubot, szervezetet, céget fölkeres, hogy egyes közparkjainkat segítsenek megépíteni s gondozni. Ez a másutt már nagy divatnak örvendő szokás nem a pénzről szól elsősorban, hanem az akaratról, a szándékról és mindenekelőtt a lokálpatriotizmusról.

Van valami egészen különleges abban, hogy a civil szervezetek közül az elsőik között éppen a Rotary Club Szolnok által létesített ligetet adhatjuk át. Ez az a szervezet, mely százéves múltja tekint vissza a nagyvilágban, s azóta az őszinte segítségről szól működésük. A megyeszékhely háború előtti polgári múltjának egy jelentős fejezete kötődik a mai szolnoki rotarysok elődeihez, a klub léte része történelmünknek.

Akkor és ma is városunk tiszteletre méltó polgárai kaptak helyet e nagyszerű társaságban. Külön csodálatra méltó, hogy a Rotaryhoz tartozni nem érdem vagy kiváltság. Sokkal inkább kötelesség, legalábbis a tagok számára mindenképpen. Ennek egyik tökéletes megtestesítője ez a szép

liget s a benne álló kő. Gazdagabbak lettünk ismét egy jelképpel, amit joggal nevezhetünk az összefogás, a lokálpatriotizmus szimbólumának. A napokban elhunyt díszpolgárunk, a világhírű fotóművész, Tabák Lajos sajátossága volt, hogy minden apró szegletben, térben és épületben meg tudta találni azt a nézőpontot, ami erősítette ragaszkodását Szolnokhoz. Ha köztünk lehetne Lajos bácsi, akkor ezt a ligetet is boldogan tekintené sajátjának, épp olyan örömmel, ahogyan azt mi vesszük ma birtokba. Ezúton szeretném megköszönni a Rotary klub valamennyi tagjának, Dr. Kertész Róbert elnöknek, hogy segített létrehozni a parkot. Remélem, példájuk hamar követőre talál, és sok olyan pontja újulhat meg Szolnoknak, mely eddig elfeledett volt valamiért. Városunk vezetése és önkormányzata nevében köszönöm az áldozatot, azt az erőfeszítést, mellyel szebbé, jobbá teszik a megyeszékhely hétköznapijait. Emlékeztessen ez a kő és park bennünket arra, hogy vannak közöttünk olyan emberek, akiknek mindig számít Szolnok szeretete, akikhez mindig nyugodtan fordulhatunk.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Hegmanné Nemes Sára alpolgármester asszony avatóbeszéde

VI. Rotary jótékonysági bál

A 2007. november 24-én megrendezett jótékonysági bálnak immár hagyományosan a megyeháza díszterme adott otthont. A fővédnői teendők ellátására a 1911. Rotary District kormányzóját, Dr. Kovács Imrét kértük fel, aki feleségével, Ildikó asszonnyal együtt személyesen is részt vett a bálon. A bál háziasszonyának szerepét Csete Beáta látta el. Az előzenét a zentai Cairoka do Brasil együttese

A bál fővédnöke, Dr. Kovács Imre kormányzó köszöntője

szolgáltatta. Vacsorát a Tisza Étterem biztosított, míg közben szekszárdi és etyeki borokat kínált Pozsonyi Zsolt.

A klub által meghatározott támogatási cél a szolnoki katolikus óvoda, valamint a Szolnok megyei természetvédelmi tevékenység volt. A bálon megjelent a támogatott szervezetek képviselőiben Somogyiné Tólas Anikó, a szolnoki Mustármag Katolikus Óvoda vezetője, valamint Urbán Sándor, a Magyar Madártani Egyesület Jász-Nagykun-Szolnok megyei elnöke és Sallai Benedek, a NIMFEA Egyesület elnöke. A bál támogatásra felajánlott bevétele meghaladta a 800.000 Ft-ot, melynek 50%-át az óvoda, 50%-át a két természetvédelmi egyesület ünnepélyes keretek között vehette át.

A bálon részt vett Iváncsik Imre államtitkár, Hegmanné Nemes Sára, Szolnok Megyei Jogú Város alpolgármestere, valamint Dr. Nyerges Zsolt a Közép Zrt. tulajdonosi képviselőiben, a Rotary Club Szolnok liget projektjének fő támogatója. Dr. Kovács Imre kormányzó és Dr. Ungvári Zsigmond alkormányzó mellett a hazai és külföldi Rotary klubok közül az alábbiak voltak jelen: Erdélyi Ferenc elnök, RC Mátészalka; Rakos Miklós leendő elnök, RC Budapest-Duna; Csikos József elnök, RC Szabadka, Pallós Martin, RC Szabadka; Dušan Nikolić elnök, RC Zenta; Baráth László, RC Zenta és Bera László, RC Zenta.

Dr. Kertész Róbert elnök megköszöni Lakatos Lászlónak, a bál főszervezőjének tevékenységét

Dr. Kovács Imre kormányzó átadja Wilfrid J. Wilkinson világnők díszoklevelét a 75 évvel ezelőtti alapítás tiszteletére

Dr. Mészáros Márta pohárköszöntője múltbeli visszatekintéssel

Dr. Kovács Imre kormányzó köszöntötte a bál résztvevőit, átadta Dr. Kertész Róbertnek, a Rotary Club Szolnok elnökének a világnők, Wilfrid J. Wilkinson a klubalapítás 75. évfordulójára küldött díszoklevelét és jókívánságait a további sikeres működéshez. Dr. Kertész Róbert elnök megnyitójában megemlékezett a 75 évvel ezelőtti alapított szolnoki Rotary klubról és bemutatta jelenlegi főbb programjait is. Külön köszöntötte Dr. Mészáros Mártát, a két világháború között működött klub egyik tagjának, Dr. Mészáros Vendelnek a leányát, és egyben felkérte a pohárköszöntő megtartására. Dr. Mészáros Márta gyermekkori, rotarys édesapjához és egyben Szolnokhoz fűződő emlékeit idézte fel. Zárásképpen az eddigiekhez hasonló eredményeket kívánt a klubnak.

A bálon a szolnoki Szigligeti Színház művészei színvonalas műsorral szórakoztatták a jelenlévőket. A táncot és tombolasorsolást követően tűnt fel, hogy klubtagjaink részben vagy egészben biztosítani tudják a jótékonysági bálók résztvevőinek szórakozását. Igaz, előadásuk kiteljesedéséhez a zentai zenekar őszinte örömmel végzett muzsikálása is szükséges volt.

Ezúton mondok köszönetet a bál bizottság minden tagjának, valamint a bál megrendezésében segítséget nyújtó szervezeteknek, személyeknek.

Bálunk főszervezője, Lakatos László és tiszteletbeli tagunk, Rakos Miklós (RC Budapest-Duna)

A Szigligeti Színház művészei megénekeltették Kiss László klubtagunk feleségét, Zsuzsát is

Mátészalkai rotarysok feleségeikkel. Balról: Erdélyi Ferenc klubelnök, jobbról: Dr. Ungvári Zsigmond alkormányzó

A színház táncosainak sokszínű produkciója nagy sikert aratott

Vajdasági rotarys barátaink is megtisztelték jelenlétükkel bálunkat. Balról jobbra: Csikos József szabadkai, Dušan Nikolić zentai klubelnökök

A palotás sem hiányozhatott a repertoárból

Elnöki asztaltársaság

Össztánc

Klubtársunk lánya, Csószity Tünde modell szerepben

Többen próbára tették szerencsésüket a rulettasztalnál is

A tánc felszabadít – szabadkai és zentai barátaink

A konga szóló varázslatos hangulatot teremtett

Oldott hangulatban – előtérben Dr. Nagy Tibor klubtársunk és felesége, Ilike

Forraltbor-kínálás 2007-ben

A Deák Péter által vezetett kézműves házban a cserediákok bevonásával gyertyákat készítették, amelyeket a projektet jelentősebb összeggel támogatók között osztottunk szét

Első projektem volt a szolnoki Rotary klubban. Kicsit agódtam, mivel a tagság aktivitásában a kimerültség jelei voltak láthatóak a 2006 adventi megmozduláskor. Sokan jelentkeztek, de nem jelentek meg a megadott időpontban, nem is jelezték időben távolmaradásukat. Emiatt egy kicsit félve vettem át Dr. Kürti Laci barátomtól a karmesterpalcát. Sokat gondolkodtam, mi legyen az, ami felrázza a kissé elfáradt csapatot. Gondolatmenetem a következő volt:

1. A projektet a tagság 100%-ban megszavazta (ez nagy fegyvertény).
2. Amennyiben a részvételi szándék kritikus marad annak ellenére, hogy a támogatás célja már ismert és elvárt, veszélyhárítási terv kell. Ez azért is fontos, mert a projekt hagyományörző jelleggel már sok éve sikerrel fut.
3. Ötlet volt a B tervre – hogy a támogatottak ne szenvedjék meg a tagság fáradtságát –, hogy minden tag 10.000 Ft támogatást fizet a projektre, amennyiben az esetlegesen alacsony részvétel miatt a „szokásos” 250.000-300.000 Ft támogatást nem tudja hozni.
4. Erről szavaztunk. Sejtésemnek megfelelően nagy felzúdulás lett belőle, amit egyáltalán nem bántam, hiszen így mindenki érzelmileg érintve foglalkozott a projekttel.

Külföldi cserediájkaink, Christine és Mariana aktivitására a forraltbor-kínálásban is számíthattunk – Kardos Tamás és Dr. Sulyok Attila klubtagjaink a háttérben tesztelik az ital minőségét

Az adomány átadása a Liget Otthon vezetőjének, Vörösne Békéssy Klárának

Megható pillanatok

5. Csószity Zoli fogalmazta meg a legjobban: a leghálátlanabb projekt ez abból a szempontból, hogy óriási ráfordítást (szabadidő) igényel szinte a teljes klubtagságtól.
6. Természetesen mindenki ellene volt a 10.000 Ft befizetésének, de beindultak a kreatív ötletek:
 - a. Tóth Feri javasolta a készenléti pozíciót, ami nagyon jól vizsgázott. Ez azt jelentette, hogy minden hétfői napon egy-két barátunk vállalta a „beugró” szerepét, ha valaki a beosztás szerint nem tudott volna megjelenni, akkor ő volt riasztható.
 - b. Lényeges volt az elhatározás, hogy péntekenként csak délután, szombaton egész nap, míg vasárnap csak délelőtt voltunk „nyitva”.
 - c. Jó előkészítést végeztünk a konyhatechnikát illetően. 2 forróátroló csap (egy a teának, egy a bornak) kitűnő ötlet volt, így mindig lehetett előfőzött anyag.
 - d. Szintén fontos volt, hogy a kezdő páros egy kis idővel a nyitás előtt már megjelent, így megfelelően, nyugodtan előkészülve tudták a nyitási időpontban fogadni az adakozni akarókat.
 - e. Jó volt, hogy előre kialakítottuk a beosztást és a beugrókat, amit kiraktunk a faházunkban, e-mailen folyamatosan aktualizált állapotban tudtuk tartani. Az eseményre fel is állítottunk a csoportos levelezőrendszeren egy naptárt.
 - f. A beosztásban szereplő barátaink telefonszámát is kitéttük annak érdekében, hogy egymást hívhassák.

g. A recept hagyományosan jó volt.
 h. Véleményem szerint ragyogó volt a sajtótámogatás is (helyi tv és sajtó).
 i. Végül, de nem utolsósorban példa értékű volt a támogatók részvétele, melyet szintén előre a beosztásban szerepeltettünk.
 j. Külön említést érdemel a szakhatósági engedélyek beszerzésében már „kipróbált” barátaink közreműködése (Csószity Zoltán, Dr. Kürti László stb.).
 k. Kiválóra sikeredett a dekoráció.
 7. Számomra külön meglehető volt, hogy a tagság jelentős aktivitást mutatott már a jelentkezéskor, amiben lényeges változás később, a kivitelezéskor sem állt be (ha mégis, akkor a „beugrók” lefedték).
 8. Részletes projekt terv készült minden lényegi ponttal, felölssel és határidővel, melyet hetente ellenőriztünk.
 9. Ennek köszönhetően a projekt simán zajlott – bár a buszmegálló kiesett, ami az átmenő forgalmat csökkentette –, szép eredménnyel zárult: 227.057 Ft-ot tudtunk átadni a Liget Otthonnak.
 10. Külön köszönet a borbizottság tagjainak – Antal Attila, Csószity Zoltán, Kardos Tamás, Dr. Kertész Róbert, Dr. Kürti László –, a Tisza Szálló, valamint a Tiszaliget Szálloda vezetőségének a támogatásért.

A Liget Otthon lakói által készített üvegfestmény, melyet a Rotary klubnak ajándékoztak

Horvát Gyula

Séta a megújult Kossuth téren

Mindannyian hosszú ideje vártuk már, hogy a megújult főteret birtokba vegyük. A kivitelezési munkálatok befejezéséhez közeledve, december 9-én vasárnap már látszott a tér új arculata, jellegzetességei felismerhetők voltak. Fodor György szakavatott vezetésével ismerkedtünk meg

belvárosunk megújuló szívével. Kardos Tamás barátunk gyűjtése és fotói idézték a hely történelmét, amit képernyőn kivetítve láttunk. Az ünnepi hangulat emelését a helyszínen kínált pezsgő és bor jól szolgálta.

A megújult Kossuth tér iránt érdeklődők gyülekeznek Horvát Gyula klubtársunk invitálására – Kardos Tamás egy kis „lélekmelegítővel” fogadja őket

A városháza osztályvezetője, Fodor György osztotta meg velünk az építkezés – néha nem egyszerű – folyamatának részleteit

Elhunyt az első Rotay Mecénás díjas

A szolnoki Rotary klub által 2000-ben alapított Rotary Mecénás Díjat (RMD) első alkalommal Dr. Szepesházy Kálmán budapesti lakos, ny. okl. geológus vehette át 2001. január 22-én, a magyar kultúra napjának szolnoki rendezvényén.

A klubtagok szeretett Kálmán bácsija több mint száz darab képzőművészeti alkotást – többek között Csontváry-, Aba-Novák-, Kunt-, Peidell-, Zmeták-alkotásokat – adományozott a szolnoki Damjanich János Múzeumnak. „... Dr. Szepesházy Kálmán igen jelentős értékű festményekkel ajándékozta meg a Damjanich János Múzeumot, ezen keresztül a várost és minden múzeumlátogatót. Cselekedete példamutató, kifejezetten mecénási tevékenység” – olvasható a kuratórium 2001. január 11-ei jegyzőkönyvében.

A díj átvételét követően Kálmán bácsi évente 2-3 alkalommal megfordult Szolnokon, ahol szoros kapcsolatot alakított ki a Damjanich János Múzeum vezetőivel, munkatársaival, és az ugyancsak az olajiparban dolgozó egykori kollégájával, a Rotary Mecénás Díj kuratóriumának elnökével. A magányosan élő, nagy műveltségű, széles látókörű embert 89 éves korában ragadta el a halál. Életének, munkásságának rövid összefoglalója az alábbiakban olvasható a szülőföldjén élő fogalmazásában:

„Egy remek ember, tudós geológus emlékére

Március 3-án budai otthonában hunyt el a nagybalogi származású kiváló geológus, Szepesházy Kálmán (1919-2008). A család a Szepességéből származott Gömörbe, üknagyapja volt az utolsó előtti szepesi gróf, aki az ottani szász területeket irányította. Édesapja a nagybalogi Coburg-Koháry uradalomnál dolgozott, így Nagybalog/Vlky Blh iskolájában kezdte a katolikus elemi, majd a rimaszombati Egyesített Protestáns Főgimnáziumot látogatta, ahol tagja volt a gimnáziumi cserkészcsapatnak.

Alig 18 évesen Prágába került, majd Budapesten végzett geológiai tanári szakon. Innen vonult be katonának. Erdélyben, Háromszéken volt hegyivadász, a Kárpátokat védte mint karpaszományos tizedes, itt esett 1944-ben orosz fogságba. Négy évet húzott le lágerben a sarkkörön, Arhangelszkben, borzasztó körülmények között, mínusz 47 fokos hidegben.

Dr. Szalóki István

Rotary Mecénás Díj 2008

Az évente megrendezésre kerülő magyar kultúra napja városi rendezvényének már megszokott epizódja lett a Rotary Mecénás Díj átadása. A 2000-ben alapított díjat 2008-ban az eddigiektől eltérően nem a január 22-i ünnepségen, hanem rendhagyó módon, már öt nappal korábban, január 17-én – nagyszámú vendég, köztük a város polgármestere, Szalay Ferenc és a klubtagok jelenlétében – adta át Dr. Kertész Róbert elnök az arra érdemesnek ítélt személy részére. A Tisza Szálló kávéházában megrendezett ünnepi esemény előrehozásának az oka az volt, hogy az Egyesült Államokban élő díjazott a „megszokott” eseményen nem tudott részt venni.

2007-ben Szolnok kulturális életében egy kiemelkedő – mondhatni talán –, megismételhetetlen eseményre került sor. Munkácsy Mihály több tucatnyi festményének és emléktárgyainak kiállítása volt a Galériában.

1948-ban jött haza, és a dunántúli Magyar-Amerikai Olajkutató Vállalatnál dolgozott: olajkutató-geológus lett Zalában a kutatófúrásoknál, majd Budapestre került a fúrásminőség vizsgálati intézet laboratóriumába ... Elsősorban a szénhidrogén-kutatófúrások kiértékelésével foglalkozott...

Remek, kiváló ember volt, tiszta erkölcsű, segítőkész, hatalmas tudású szakember. Akin tudott, segített anyagilag és erkölcsileg egyaránt. A Rákóczi Szövetség Balogvölgyi Helyi Szervezetének támogatója és tiszteletbeli elnöke volt. (A szervezet március 27-én emlékezett meg róla, és örökös tiszteletbeli elnökévé választotta.) 2005-ben ő tette le a Szentpétery József Célalap alaptőkéjét, mely a gömöri magyar diákok tehetséggondozását hivatott segíteni. 2007-ben nagymértékű anyagi támogatással hozzájárult a nagybalogi református templom rekonstrukciós munkáinak befejezéséhez.

Mindig hazavágyott. Egy évvel ezelőtt Nagybalogon vett magának házat, melynek kertjét az ősszel még példásan megművelte.

Utolsó útjára március 11-én kísértük el. Nagybalogi földben kívánt nyugodni. Sírja a felsőbalogi temetőben található, ott nyugszik végakarátának megfelelően. Nyugodjon békében! Rákóczi Szövetség Balogvölgyi Helyi Szervezete”

A nagyszerű emberről leírtakhoz nem kívánczik kiegészítés. Kiderül belőle, hogy Szepesházy Kálmán – aki elsőként érdekelte ki a Rotary Mecénás Díjat – nemcsak Szolnokon volt mecénás. Az volt a szülőföldjén is, ahová évek óta visszavágyott, örökre megpihenni. Amíg ennek feltételei hiányoztak, súlyos betegsége ellenére szorgalmasan munkálkodott vágya teljesülése végett. Élete utolsó esztendejében Nagybalogon megvásárolt egy kis házat, melyről oly szeretettel mesélt... A ház falait a Szolnoknak adományozott festmények fotóival díszítette... Rá jellemző módon még 88 évesen is szeretett volna a számítástechnika alapjaival megismerkedni. A felajánlott számítógépet nem fogadta el, hiszen Ő mindig csak adott... A laptopot – mely segítségével a szakmai munkásságát szerette volna összefoglalni és számos egyéb gondolatát papírra vetni – már nem tudta megvenni...

Kálmán bácsi! Pihenj békésen szülőfalud temetőjében!

A kiállítás megrendezésére az Amerikában élő üzletember, neves magyar műgyűjtő, vitéz Pákh Imre nagyvonalú gesztusa révén kerülhetett sor. Az ő döntésével vált lehetővé a világon legnagyobb számú Munkácsy-képet magába foglaló, a művész számos, meghatározó darabját is tartalmazó magángyűjteményéből a festő alkotásainak – ellenszolgáltatás nélkül történt – szolnoki bemutatása.

Önzetlensége nélkül a kétmilliárd forintot meghaladó értékű műtárgyegyüttes kiállítási lehetőségének elnyerése messze meghaladta volna a várost, de az egész megye anyagi lehetőségeit is. A sikeres, kiemelkedően magas látogatottságú kiállítás révén a 2007-ben 105 éves Művészteleppel rendelkező város történetében egyedülálló képzőművészeti eseménnyel lettünk gazdagabbak.

A munkácsi születésű Pákh Imre mecenatúrája több volt, mint a kultúra anyagi támogatása. Misszió volt, mely a magyarság megtépzott nemzeti identitástudatának helyreállítását, sajnálatos megosztottságának mérséklését is szolgálta: ugyanis Munkácsy műveit mindenki, de legalábbis a döntő többség magáénak érzi, alkotásait érti és elfogadja. Pártállástól és az egyes ún. „modern” műértők fanyalgásától függetlenül. Az előzőek alapján kézenfekvőnek tekinthető, hogy a több, ugyancsak elismerésre méltó javaslat közül választva a Rotary Mecénás Díj kuratóriumának ajánlása alapján a Rotary Club Szolnok tagsága egyhangúlag döntött a 2008. évi díj Pákh úr részére történő odaítéléséről.

Dr. Kertész Róbert klubelnök köszönti a 2007. évi Rotary Mecénás Díj kitüntetettjét, az USA-ban élő vitéz Pákh Imrét

Az átadáskor a díjjal kapcsolatban így nyilatkozott: „Mivel ezt a civil társadalom tagjai ítélték nekem, a Mecénás Díj többet takar, mint mutat. Személyemben egy messziről jött embert tüntetett ki egy engem eddig nem ismerő helyi közösség. Ezért mindenképpen megható és megtisztelő az elismerés. Még nem döntöttem el, hogy a New York-i vagy a budapesti lakásomban helyezem-e el a díjat, de biztos, hogy kiemelt helyre kerül. A sikeres kiállítás okán a Munkácsy-vándorkiállítás arra sarkall, hogy Szolnok városának mindennapjait is figyelemmel kövessem, és ha alkalom lesz rá, még együtt is tudunk majd működni.”

A díj átadása alkalmával a klub tagjai meglegedetten állapították meg, hogy a díj ismét méltó birtokosra talált...

Díjátadás

Az ünnepség résztvevői a Tisza Szállóban – előtérben Szalay Ferenc polgármester és Dr. Kállai Mária alpolgármester

Tablókép a Rotary ligetben

Horvát Gyula

Farsang (2008. február 1.)

Ebben az évben a hamvazószerda előtti utolsó pénteken a farsangi hagyományoknak megfelelően összegyűltünk, hogy vidám maskarákban elijesszük a telet és köszöntsük a természetet megújító tavaszt.

A hagyományok ápolásával a rotaryánusok családtagjaikkal, barátaikkal és a cserediákokkal együtt olyan vidám, kötetlen összejövetelen vesznek részt, amivel még a cserediákok zsebpénzéhez és nyelvtanulásához szükséges anyagiak jó részét is elő tudjuk teremteni.

A farsangolók ötletes jelmezeikben vágyaiknak, félelmeiknek megjelenítői, vagy csupán önmagukat adják szabadon. Itt mindenki az lehet, ami mindig is lenni akart, de soha nem mertte megtenni. Az alkalmi kórus, az egyéni előadók, a karaoke szereplői és vajdasági barátaink is jól érezték magu-

kat. Az éjszaka közepén a tombolasorsolás alkalmával Fortuna többeket kegyeltjei közé fogadott.

Az est fénypontja volt a cserediákok bemutatkozása másképpen. Itt megismertük a fiatalok vidám, önfeladt, játékos arcát, és ők is megismerhették a miénket. Az idén ismét többen jelentkeztek már országosan is. A vasutas sztrájk ellenére 14 fiatal volt részese közös vigalmunknak. Rajtuk kívül még két régi, visszatérő cserediánkunk, sok szolnoki hazatért fiatal és az óceánon túlra pályázó is ott volt.

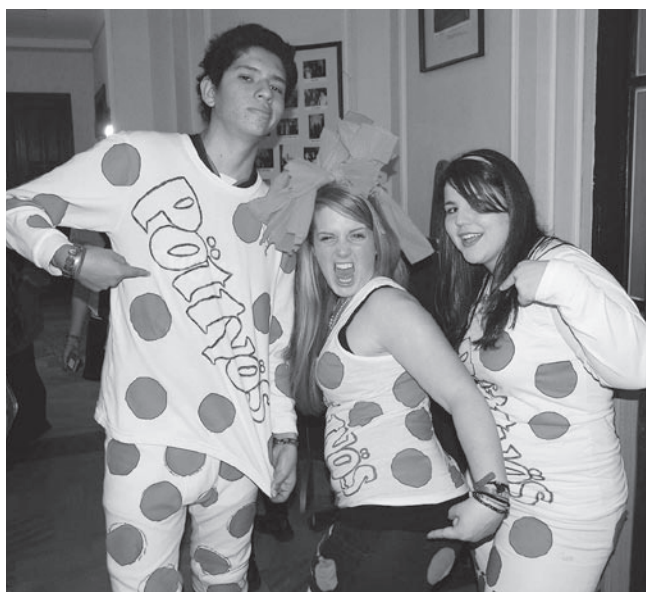
Mindent megteszünk, hogy reményeink valóra váljanak, és 2009-ben február 20-án, pénteken az MRCSZ támogatásával az országos cserediákprogram keretében szervezzük farsangi multságunkat.

„Egyedül nem megy” – Földy Éva, Horvát Gyula

Dr. Hoksári László klubtársunk „testre szabott” jelmezben

A Szolnokon tartózkodó külföldi cserediákokat kedvencük, a túró rudi ihlette meg

Cserediákok jó hangulatban

Tibi „bácsi” ifjúsági felelős cserediákok között

Külföldi cserediákok műsora

Az elnök és a Rotary-torta veszélyben

Zentai rotarys barátaink is tökéletesen álcázták magukat

Csak lazán

Határok nélkül – a Szutorisz-Szügyi házaspár, középen Brittanyval, egykori (2004/2005) kanadai cserediákkal

Csószy Zoltán köszönti Brittanyt

Sokan dalra fakadtak – előtérben Váci László és Horvát Gyula klubtagjaink

A zentai elnök, Duskó és klubtársunk, Csozsa

Sok kicsi sokra megy

A cserediákprogram finanszírozásának segítéséhez mindig meg kell ragadni minden lehetőséget. Amikor értesültünk, hogy kivonják az 1-2 forintosokat a forgalomból, rögtön megfogalmazódott bennünk a gondolat. A fiók mélyén, a zsebek sarkában, a perselyekben, az autók rekeszeiben és minden egyéb helyen fellelhető aprót csak össze kell gyűjteni. Klubtagjaink mozgósították a családtagokat, barátokat, a cserediákok és a gyerekek a diáktársakat. De a tagok mun-

kahelyein kihelyezett gyűjtők is sikeresen szolgálták a nemes célt. Így olyan mennyiség gyűlt össze, hogy nehézséget okozott becipelni a postára a beváltáshoz. Persze, hogy meglepő volt, amikor kiderült, hogy a szorgalmas gyűjtés alig 15.000 forinttal gyarapította a cserediákok támogatására fordítható pénzüsszeget.

Azért ez is megérte, sok kicsi sokra megy.

Dr. Hoksári László

II. Rotary jótékonyági orgonahangverseny

A szolnoki Belvárosi templom orgonájának felújításához nyújtott támogatás adta lehetőséggel a második alkalommal éltünk. A bizottság tagjai az elmúlt évihez hasonlóan Demeter István előző elnök, Dr. Kertész Róbert jelenlegi elnök, Váci László háznagy volt. Vezetője Dr. Hoksári László.

Turai János plébános atya ismét szívesen fogadta kezdeményezésünket, és rendelkezésünkre bocsátotta a helyszínt. Később úgy alakult, hogy ehhez az időponthoz kapcsolódott charter évfordulónk megünneplése is. A támogatandó cél az elmúlt évvel azonos, a hajléktalanok és rászorulóknak étkeztetésének támogatása. A Caritas szolnoki csoportja ebben az évben elsősorban nehéz helyzetben lévő családokat támogat. Szabó Balázs orgonaművész ismét készségesen vállalta énekes

Szabó Balázs és Havasi Katalin az orgonahangverseny szervezőjével, Dr. Hoksári Lászlóval

partnerével, Havasi Katalinnal együtt a fellépést. Megterveztük és kinyomtattuk a meghívó plakátokat, belépőjegyeket. Sajtótájékoztatót tartunk a nagyközönség elé terveinket. Örömmel tapasztaltuk, hogy a média támogatását ismét sikerült elnyernünk. A belépőket elsősorban a klubtagok közreműködésével értékesítettük. Ismét igazolódott, hogy a klub képes erős elhatározással, összefogással céljait elérni. Több belépőt értékesítettünk, mint az elmúlt évben. Bár a támogatási összeg némileg alacsonyabb lett, mint a tavalyi, de a belépő támogatási összegét is alacsonyabbra tettük. A Tisza Mozi, a Szigligeti Színház és az Aba-Novák Kulturális

Központ jegypénztáraiban, a Cora Áruházban, a Belvárosi nagytemplomban plakátokat helyeztünk el. A klubtagok a baráti kör megszólításával képesek voltak nagyszámú belépőt

értékesíteni. A helyszínen még 14 érdeklődő jelentkezett és vásárolt jegyet.

Május 17-én, szombaton este 7 órakor a charter ünnepség után már szép számban gyülekeztek a vendégek, köztük a charter évfordulón résztvevő Szalay Ferenc polgármester úr, zentai, szabadkai és kikindai barátaink. Mintegy száz érdeklődő jelenlétében Szabó Balázs megszólaltatta az orgonát, felcsendült Havasi Katalin szopránja. Az igényesen összeállított és előadott műsort a közönség ismét hatalmas vastapsal köszönte meg. A többség számára meglepetést okozott, hogy az előző évi fellépéshez

mérten is milyen sokat értett előadásuk.

A klub a jótékonyági orgonahangverseny bevételeiből támogatja a szolnoki Belvárosi Római Katolikus Plébánia keretében működő Caritas csoport közreműködésével a hajléktalanok és rászorulóknak étkeztetését, melynek céljára 180.000 Ft-ot adhattunk át.

Úgy tűnik, sikeres volt elhatározásunk, hogy hagyományt teremtsünk. A májusi jótékonyági orgonahangversenyt rendszeresen megszervezzük, mely így a Rotary év második felének kiemelkedő eseménye lesz. A művészek már jelezték, a következő évben is vállalják a jótékony fellépést.

Számos jegy kelt el még közvetlenül a hangverseny kezdete előtt is

Vastaps után

Népes hallgatóság a Belvárosi nagytemplomban

Az összegyűlt adományt a június 23-ai klubülésenadtuk át Turai Jánosnak, a Belvárosi templom plébánosának

Szoboszlai Zsolt

IV. Rotary módszervásár konferencia

(2008. június 7.)

Negyedik alkalommal rendeztük meg Szolnokon az immár hagyományosnak nevezhető konferenciát, melyen a magyarországi klubok közül ezúttal minden második képviseltette magát, illetve a szabadkai Rotaract klub három fős delegációja is részt vett.

A Tisza Szállóban megrendezett konferencia után a résztvevők megtekintették a Rotary ligetet, valamint megnézték a Szolnoki Képtár gyűjteményét, s ezt követően a zuhogó eső ellenére számos vendég maradt a megújult főtér első műalkotásának avatásán.

A jó hangulatú, számos információt hordozó konferenciáról teljes DVD-felvétel, fotógyűjtemény, valamint az ismertetett projekteket összefoglaló digitális és írásos rezümé készült, s ezeket a dokumentumokat eljuttattuk a programunkat jelenlétükkel megtisztelő kluboknak.

A rendezvény több szolnoki rotarys önzetlen munkája nyomán ismét jelentős, ezúttal több mint 400 ezer forintos nyereséget hozott. A konferenciát 100 ezer forinttal támogatta az 1911. magyar Rotary District első kormányzója, Dr. Kovács Imre. A tiszta bevétel a módszervásárt követően felavatott szolnoki Tapintható láthatatlan térplasztika jelentős költségeinek klubönerejét segíti.

A IV. Rotary módszervásár konferencia résztvevői: RC Budavár, RC Budapest-Duna, RC Budapest-Tabán, RC Debrecen, RC

Eger, RC Győr, RC Győrújbarát, RC Kecskemét, RC Kiskunhalas, RC Mosonmagyaróvár, RC Nyíregyháza, RC Orosháza, RC Sátoraljaújhely, Rotaract Szabadka (Vajdaság), RC Szeged-Tisza, RC Szeged-Szent-Györgyi Albert, RC Szentendre, RC Szentescsongrád, RC Szolnok, RC Veszprém.

Reméljük, hogy 2010-ben ismét számos Rotary klubbal, régi és új barátainkkal találkozhatunk Szolnokon.

Kovács Andrásnak, az RC Kecskemét következő elnökének szugsztív előadása

Résztevők egyik csoportja

Hozzászólás

Felülnézetből

Feszült figyelem

Szünetben

Dr. Kovács Imre kormányzó zárszava

Zárókép a Rotary ligetben az emlékkőnél

Szolnoki Tapintható láthatatlan térplasztika: Szolnok 1585

A Tapintható láthatatlan egy olyan speciális Rotary projekt, mely nem csak a látó embereknek nyújt élményt, hanem a vakoknak és gyengén látóknak is. Németországi, mainzi mintát követve Magyarországon először a Rotary Club Budapest-Budavár állított ilyen szobrokat Szentendrén, majd Budapesten (Magyar Állami Földtani Intézet, Szentháromság tér) és Egerben. Legutóbb, 2006-ban pedig Kecskeméten a helyi klub készítette el a város főterének jellegzetes épületeit valóság-hű, méretarányos (1:275) bronz makett formájában és adták át a nemzetközi fehérbot napján. A Szolnok 1585 elnevezésű térplasztika annyiban különbözik a fent említettektől, hogy nem a ma látható valóságot teszi makettszerűen hozzáférhetővé, hanem a város 16. századi állapotát perspektivikusan mutatja be művészi eszközökkel.

A középkori Szolnokról – régészeti ásatások hiányában – nagyon kevés hiteles információ áll rendelkezésre. Ugyanakkor a Tisza medrében az elmúlt években folytatott hídkutatások, valamint a városmag területén végzett talajmechanikai fúrások, továbbá hadmérnöki felmérések és történeti térképek, légi fotók adatainak együttes értékelése lehetővé tette a rekonstrukciót. Így bemutathatóvá vált a hódoltság kori Tisza-híd mellett – mely hazánk legkorábbi nagyfolyami állandó átkelője – a vár a minaretes dzsámi-val, valamint a város az egykori környezet rekonstrukciójával együtt. Ehhez járult hozzá Borbás Márton szobrászművész alkotómunkája, mely ezen információkat művészeti dimenzióba emelve jelenítette meg. A műalkotáson a különböző felületek más-más plasztikai kidolgozással készültek, ami megkönnyíti a városkép értelmezhetőségét.

A projekt cselekvési terve 2007. január 15-én készült el, melyet a szolnoki Rotary klubtagság elfogadott. A vakok és gyengén látók helyi szervezetével és annak vezetőjével, Dr. Baranyiné Miks Máriával kezdettől fogva együtt működtünk. Az engedélyes terveket Álmódi Árpád készítette, a látványterveket pedig Rékassy Eszter grafikusművész. A szolnoki tervtanács, valamint a Képző- és Iparművészeti Lektorátus támogató szakvéleményét követően a városi közgyűlés 2008. április 24-én döntött a szobor felállításáról. A térplasztikát 2008. június 7-én avatta fel Dr. Baranyiné Miks Mária, Dr. Kovács Imre kormányzó és Szalay Ferenc, Szolnok Megyei Jogú Város polgármestere. A tervektől a felállításig tehát mintegy másfél év telt el.

A műalkotás a közelmúltban újjáépült Kossuth téren a szabadtéri színpad (Fórum) mellett található. A posztamens a Fórum építészeti elemeinek kiegészítésével készült mészklapokból. A szobor egy a rámpához csatlakozó faltesthez támaszkodik, és ezen a falfelületen helyeztük el a belváros jelenlegi térképét az egyes régészeti objektumokkal, valamint egy közel egykorú forrást, Evlia Cselebi török világutazó leírását Szolnokról. Ez a tábla szintén a vakok számára hozzáférhető gravírozással, a szövegek pedig a síkírás mellett Braille-írással is készültek. A térplasztika mellé a jobb oldali földrézszű megtámasztása végett a téren található kőpadot építettünk.

A szobor készítője, Borbás Márton szobrászművész így vall a műalkotásról: „A dombormű nem csak a látók számára igyekszik részletes élményt nyújtani a késő középkori Szolnokról, hanem a vakon megérintők is kitapintható, változatos

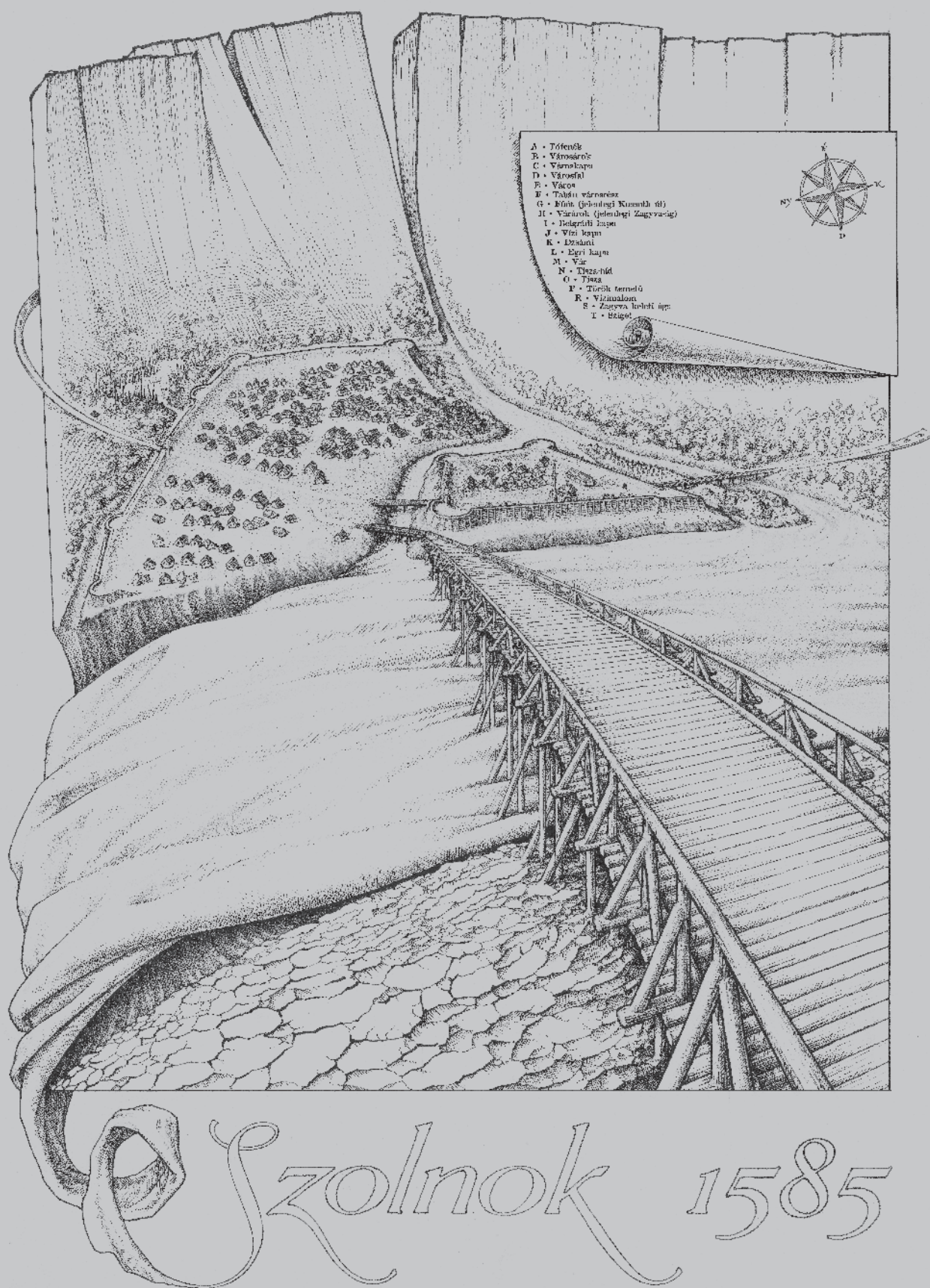
felületek által érzékelik ezt a kort. A feladat nem egyszerű. Nem egy makett vagy terepasztal szimpla, tényszerű közlésére vállalkoztunk, hanem egy város látképének allegorikus élményként való megjelenítésére. A nagy egységek, különböző anyagszerűségek és azok korrodált felületei egy az egyes méretű – kezünk léptékével azonos – formákat követnek. Ezek a formák egyúttal a természet erejét, a széthullóan elenyésző, feledésbe húzódó múltunkat modellezik. Tételeik hangulatokat ébresztenek a figyelmes közönségben.

A távolabbról érkező szemlélő számára a főtér egészében a monumentalitás élménye a valóság arányaitól halad visszafelé. Közeledve, a korabeli cölöphíd erősen csökkenő perspektívája átvissza a Tisza túlsó partjára, a dombormű belső részletei felé, Szolnok várához és városához. A léptékek és a perspektíva szándékosan elhomályosuló rendszertelensége önkéntelenül teszi tudatos figyelmünket, s fantáziánkat engedi előtérbe. A tér játékos megjelenítésének célja – kellő információ feltérképezése mellett – az elvont gondolatok e tételes ismeretek fölé emelkedése. Ezzel bővül ki a szemlélő pillanatnyi valóságáról alkotott képe. A jó megfigyelő belefeledkezve járkal a házak és várfalak között, ahonnan a cölöphíd visszahozza a Tisza kirepedezett partjára. A központi térben a város áll. Onnan érkezünk át a hídon vissza a valós arányokhoz, de e kisebb időutazás élménye által kibővült, elmerengő gondolatokkal az elmúlásról és az emlékezésről. Ráeszmélve, hogy az ember él, és mindössze ennyi a cselekménye mindennek, ami fontos az életünkben.”

A Tapintható láthatatlan szobor megvalósítását a Rotary Club Szolnok két nagy projektje – Szolnokiak Szolnokról vallomás- és interjúkötet értékesítéséből befolyt eredmény, valamint a IV. Rotary módszervásár bevétele – is támogatta. Emellett Szolnok Megyei Jogú Város Önkormányzatának és Szalay Ferenc polgármester úrnak, valamint a Szolnok Város Jövője Közalapítványnak, az Első Tisza Ingatlanfejlesztő Zrt.-nek (Szolnok) és a SchmidtGép 2002 Kft.-nek (Dunavarsány) tartozunk köszönettel. Az Oktatási és Kulturális Minisztérium Reneszánsz Év 2008 elnevezésű programjára benyújtott sikeres pályázatunknak köszönhetően teremtettük elő a még hiányzó 2 millió forintot. Klubtagjaink közül e helyen fejezem ki hálámat Csószity Zoltánnak, Horvát Gyulának, Szoboszlai Zsoltnak, Dr. Teszár Lászlónak és Tóth Tamásnak. Külön köszönöm Pruha Csószity Ágota, Bana Zsolt és Nagy Dénes (okleveles építőmérnök) önzetlen segítségét.

Munkamegbeszélés tavaly nyáron Szolnokon Borbás Márton szobrászművésszel és Rékassy Eszter grafikusművésszel

Rékassy Eszter grafikusművész látványterve

A helyszín a szoborállítás előtt

A posztamens építése

A munka a rézsű elbontásával kezdődött

A szobor helyének mészkőlapokkal történő burkolása

A posztamens alapjának kiásása

Finish-ben

Az elkészült alap

A burkolás és a járószint kivitelezésének befejezése

Az utolsó simítások

Dr. Kovács Imre kormányzó méltatta az RC Szolnok működését

Szoboravatás előtti pillanatok

Szalay Ferenc polgármester a város és klubunk eredményes együttműködéséről szólt

Dr. Kertész Róbert elnök köszönti a megjelenteket

A szobor leleplezése

Dr. Baranyiné Miks Mária felidézte a szoborkészítés emlékezetes pillanatit

A frissen átadott műalkotás

*Tisztelt Hölgyeim és Uraim!
Kedves rotarysta Barátaim!*

A Rotary mozgalom elkötelezett a humanitárius segítségnyújtás terén. Évente több száz millió dollárt áldoz a betegségek elleni küzdelemre, az analfabetizmus leküzdésére és a tiszta ivóvíz biztosítására. A világon működő számtalan nagyméretű segítő programjával érdemelte ki, hogy a civil szervezetek közül egyedülként az ENSZ állandó, tanácskozási joggal rendelkező meghívottja.

A nemzetközi Rotaryhoz hasonlóan a hazai klubok is igyekeznek tehetségükhöz mértten segíteni másokon. Ebben élenjár a szolnoki Rotary klub is, amely már számtalan projektjével és rendezvényével bizonyította a városhoz való szoros kötődését, és megmutatta, hogy tagjai a szó nemes értelmében jó lokálpatrióták.

Nem olyan régen avattuk a Rotary ligetet és benne az emlékkövet. Most ismét egy szobrot ajándékoztak a városnak. Egy nem mindennapi szobrot, amelynek jelentősége túlnő egy hagyományos műalkotás jelentőségén. Lehetővé teszi a nem látóknak, hogy ők

is megismerhessék a középkori Szolnok jellegzetességeit, tapintással élvezhessék azt, amit barátaink szeretnének láttatni velük. Biztos vagyok benne, hogy az ő részükre nagy élmény lesz. De fontos lesz a város számára is, hiszen a „Tapintható láthatatlan” program keretén belül Budapest, Szentendre, Kecskemét és Eger után Szolnok is rendelkezik ilyen szoborral, bizonyítva a rászorulókat iránti segítőkészséget.

Tisztelt Jelenlévők!

Engedjék meg, hogy a Rotary International 1911. District kormányzójaként elmondhassam, végtelenül büszke vagyok a szolnoki Rotary klubra. Büszke vagyok elnökére, Dr. Kertész Róbertre és minden tagjára, mert tevőlegesen bizonyítják, hogy a Rotary alapelveit betartva embertársainkon segíthetünk. Köszönöm nekik, hogy tevékenységükkel nagyon jó ügyet szolgálnak.

Szívből kívánom, hogy a város és a várost szerető klub együttműködése hozzon további gyümölcsöket!

Dr. Kovács Imre kormányzó avatóbeszéde

Az első érdeklődő

Álmosdi Árpád építész-mérnök feleségével, Csendes Mónikával az ünnepségen

Dr. Baranyiné Miks Mária a Vakok és Gyengénlátók Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Egyesületének elnöke a térplasztika felfedezése közben

A szoboravatás közönsége

Group Study Exchange csoport fogadása Szolnokon

A Group Study Exchange (csoportos tanulmányi csere) program során a világ különböző részéből két Rotary District négy kiváló fiatal dolgozó szakembert küld a másik Districtbe egy rotaryista vezetésével, akik érdeklődésüknek megfelelő szakmai és kulturális céllal vesznek részt a programban. Az USA New Jersey állam 7640. Rotary District 5 fős GSE-csoportját 2008. június 5-9. között fogadta a Rotary Club Szolnok városunkban.

A csereutazás célja a fogadó ország életének, kultúrájának, politikai és gazdasági helyzetének, nemzetközi szerepének megismerése. Ezenkívül hivatásuknak megfelelő szakmai programban vesznek részt, amelynek során lehetőségük nyílik ismereteik elmélyítésére, tapasztalatcserére. Vendégeink Szolnok nevezetességeinek megtekintésén túl szakmai látogatást tettek az Externet

Séta a Kossuth téren

Schwertner János

A Magyar Állami Operaház és a magyarországi Rotary mozgalom közösen felismerte, hogy mindkét fél számára előnyös együttműködést alakíthatnak ki. Az 1911. District vezetője, Dr. Kovács Imre kormányzó úr és az Operaház első embere, klubunk tagja, Vass Lajos főigazgató úr megbeszélése alapján az együttműködésnek két formája rajzolódott ki.

A Magyar Állami Operaház számára rendkívül fontos, hogy partnereivel élő kapcsolatot létesítsen. Az Operaház látogatói, az opera műfaj iránt érdeklődő közönség és azok, akik valamilyen ok miatt még nem voltak kapcsolatban a dalszínházzal, egyaránt érezhetik: különleges élmény vár rájuk a közel 125 éves falak között. Az Operaház vezetése szeretné, ha a Rotary klubok tagjai és barátai is ilyen nagyszerű tapasztalatok birtokában lennének még inkább barátai a műfajnak és az intézménynek.

A klubtag számára az alábbi szolgáltatásokat nyújtana az Operaház:

- online hírlevél
- Operamagazin
- jegy előfoglalási rendszer
- évente 2 alkalommal zártkörű beszélgetés az előadás előtt a produkció alkotójával és az előadás után a fellépő művészekkel
- nem budapesti klubtagjaink számára kedvező szobaárak az Operaház partner szállodáiban
- évente egy alkalommal European Opera Weekend program az Operaház szervezésében

Idővel szeretnénk, ha az Operaházban működne egy Rotary-páholy. Ennek anyagi feltételeit szükséges megteremteni, mivel jelenleg egy négy személyes páholy listaára egy évadra kb. 6 millió Ft.

Rt.-nél, a Tisza Mozi Kft.-nél, a Kamasz Tanya Ifjúsági Klubban, a Ruhaipari Szakközépiskolában és a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészségen.

Az első csere 1965-ben jött létre Kalifornia és Japán Districtjei között, azóta több mint 100 országból, megközelítőleg 60.000 személy (közel 12.500 csoport) vett részt a GSE-programban, melyet több mint 96 millió USD-ral támogatott a Rotary Foundation. Azon kívül, hogy a látogatások által meg lehet ismerni más országok gazdaságát, iskoláit, ipari létesítményeit, különböző szakmák irodáit és a kormányzerveket, a GSE-csoportok a jó szándék követőinek szerepét töltik be. Saját hazájukat ismertetik meg a vendéglátó rotaristákkal és másokkal azokon a településeken, amelyeken látogatást tesznek.

Vendégeink a Tisza Szállóban megrendezett IV. Rotary módszer-vásár konferencián is részt vettek

Operaház projekt

A klubok ezt részben támogatással, részben barterben elszámolt kapcsolati tőkével egyenlíthetnék ki. A projekt alakítása során Mihályi Endre úr, az Operaház kommunikációs és marketing igazgatója felvetette egy speciális Rotary operabérlet kialakításának és zártkörű értékesítésének a lehetőségét.

A megalakítandó Rotary Opera Club tagjai és családtagjaik számára az Operaház ún. Opera-csomagot alakítana ki. Ebben meghatározott előadásokra nagy kedvezménnyel operajegyet, szállást és étkezést csomagárban kínálnának, amelyeket egy évadra előre le lehetne foglalni.

A Magyar Állami Operaház jövőre lesz 125 éves. Ebből az alkalomból – több európai operaház próbálkozásainak mintájára – felmerült egy mobil operaprogram-sorozat létrehozásának lehetősége is. A jelenleg „Opera mindenkinek” fantázianévre hallgató program olyan helyekre juttatná el az operakultúrát, ahol operatársulat nem működik. Az előadások a népszerű operaslágereket mellett, akár a mai kor viszonyaihoz illeszkedő aktualizált librettóval is készülhetnek. Egy-egy helyszínen „community operaként” bevonhatnák a város zeneszerető közösségét. A kis költségvetéssel, mobil díszletekkel működő operaprogram a magyarországi Rotary klubok szervezési és helyi ismereteit hasznosítva számos vidéki városban válhatna kulturális és szükség szerint jótékonyági eseménnyé.

Egyszerre népszerűsíthetné az operakultúrát és annak hazai intézményét, a Magyar Állami Operaházat, valamint a Rotary mozgalmat. A projektet eddig megismerő klubok szívesen vállalnák a Rotary Opera Club tagjaivá, és vállalják a mobil operaprogramban való aktív közreműködést.

Új elnököt választott a Rotary Klub

A Rotary Klub megválasztotta új elnökét. Az új vezető Kertész Róbert lett. Mint elmondta, tervet közt szerepel október 23-án egy emléktábla állítása a Tisza Szálló falán, hiszen 75 évvel ezelőtt ott alakult meg a klub. A most szépülő főtérén szeretnének felállítani egy térplasztikát a jelenlegi és a középkori városközponttól. A klub volt vezetője, Demeter István úgy fogalmazott, hogy megtiszteltetés volt számára az egyesület vezetése. Reményei szerint az utód folytatja majd a megkezdett hagyományokat, mint például a Rotary-véradóprogramot, vagy a jótekonysági oronahangversenyt. ■ B. A.

Új Néplap 2007. 05. 29.

A rotarysok is vért adtak a Corában

Véradást szervezett a Rotary Klub a Vöröskereszt megyei szervezete segítségével a hét végén a Cora Áruházban. Maga az elnök, dr. Kertész Róbert is adott vért. Sokan ragadtak meg a kínálkozó alkalmat, és adtak vért először életükben.

ÚN Grátis 2007. 10. 18.

Ismét jótekonny Rotary-bál Szolnokon

A szolnoki Rotary Klub immár hatodik alkalommal szervez jótekonysági bált – tudtuk meg Kertész Róbert soros elnöktől. A november 24-i, megyeházi rendezvény bevételeit hagyományosan támogatásokra fordítják. A tavalyi bálból befolyt közel másfél millió forintot három különböző célra fordították, idén két kedvezményezett lesz.

A szolnoki katolikus oktatás mellett a Közép-Tisza vidékének madárvédelmi programját segítik mindazok, akik részvételi jegyek megvásárlásával vagy egyéb adományokkal támogatják a kezdeményezést a Rotary Klubban keresztül.

Új Néplap 2007. 10. 29.

Kivívták a kormányzó elégedettségét

LÁTOGATÓBAN Két helyi programot országos szintre emelte a Rotary-vezető

Idén július első napján a nemzetközi Rotary-mozgalom önálló kormányzósága alakította a hazánkban működő klubok hálózatát. A szolnoki szervezetnél nemrégiben maga a kormányzó tett látogatást. Dr. Kovács Imre ez alkalomból adott interjút.

– *Hogyan esett a negyvenkét magyar klub közül éppen a szolnokira a választása?*

– Idén ünnepli alapításának 75. évfordulóját az itteni közösség, de nem kifejezetten ez adta mostani találkozásunk apropóját. Egyébként is jöttem volna előbb-utóbb, hiszen hídfőállásaink összefogása és a személyes kapcsolattartás egyik elsődleges teendőm. Így tulajdonképpen csak az előzetesen kialakított és egyeztetett menetrend jelölte ki számomra a mai dátumot.

– *Őn hazánkban elsőként látta be a Rotary-kormányzó tisztét. Milyen elképzelések birtokában látott munkához?*

– Beiktatásomat megelőzően komoly felkészítésem vettem részt itthon és San Diego-ban egyaránt. Ez persze korántsem jelenti azt, hogy kizárólag egy előre meghatározott, szűk mezsgyén mozoghatok. Fontosnak tartom, hogy mi is segítjük a nemzetközi programok megvalósulását. Am legalább ennyire a szívemen viselem a honi kezdeményezések támogatását, kiteljesítését is.

– *Milyen eszközök vannak a szegénység enyhítésére?*

– Alapvetően adománygyűjtő akciókkal és klubjaink tevékenységét, befolyását latba vetve igyekszünk egy-egy ügy mellé odaállni. Akadnak olyanok,

amelyek így módon helyi szinten is megoldhatók. Am nagyobb horderejűek is, melyek egységes fellépést, országos összefogást igényelnek. Utóbbiak keretében például tehetséges, ám rászoruló gyermekeket támogat, sőt családoknak is teremtet már új otthonot és biztosított megélhetést a szervezet.

– *Hogyan ítéli meg a szolnoki helyét a Rotary-klubok sorában?*

– Minden részrehajlás nélkül állíthatom: a magyar kormányzóság egyik legaktívabb, legkreatívabb klubja az itteni. Munkájukat színvonalas programok egész sora fémjelzi. Elégedett vagyok velük, ami abból is levezethető, hogy két szolnoki kezdeményezést: a módszervásárt és az állami opera támogatását országos szintre szeretném emelni. ■ B. J.

Dr. Kovács Imre

MAGYARORSZÁG első Rotary-kormányzója. Civilben gépészmérnök, egy nemzetközi cég vezetője. Munkahelye ma még zömmel a szomszédos Ausztriához köti, ám tervet szeretne hamarosan nyugdíjba vonul. A Rotary-mozgalomhoz immár közel két évtizede kötődik, hiszen az 1989-ben újjáéledt fővárosi klub alapító tagja.

Új Néplap 2007. 10. 18.

Szikla. A Szolnoki Rotary Klub alapításának 75. évfordulójára készülő emlékközhöz tegnap hozták a héttonnás gránitot a szolnoki Veresgyi parkba.

Új Néplap 2007. 11. 10.

Díszkővet avatnak ma a rotarysok

A szolnoki Rotary Club hetvenöt éves fennállásának emlékére ma délután három órakor a Tisza parkban emlékkövet avat. Kertész Róbert, a szervezet soros elnöke tegnap elmondta, hogy az emlékkő környékét ezután Rotary-ligetnek hívják majd, és a továbbiakban díszpádkok és új kandeláberok elhelyezését is tervezik itt.

Új Néplap 2007. 11. 24.

Ma este fél héttől pedig hatodik alkalommal rendezi meg a klub jótekonysági bálját. Az itt befolyó összegből a szolnoki katolikus oktatás mellett a Közép-Tisza vidékének madárvédelmi programját is segítik mindazok, akik ellátogatnak a megyeházán tartandó rendezvényre. ■ N. G.

Jótekonny célú Rotary-bál

JUBILEUM Hetvenöt éves születésnapot ünnepeltek

A Rotary-bálon még a szolnoki klub korábbi elnöke, Szutorisz Szügyi Csongor (balra) is dalra fakadt az est hangulatfelelőseinek biztatására

Új Néplap 2007. 11. 26.

Óriási érdeklődés kísérte a megyeháza dísztermében azt a szombati jótekonysági bált, amelyet a 75 éves szolnoki Rotary Club rendezett. (Aznap avatták fel a Rotary-emlékkövet is a Tisza parkban.) – Nem csak azért jöttünk ma össze, hogy jól érezzük magunkat – közölte dr. Kertész Róbert elnök. Elmondása szerint a méltatlanul elhanyagolt szolnoki katolikus oktatást és a Közép-Tisza vidékének madárvédelmi programját szeretnék támogatni. A bál teljes bevétele a szolnoki katolikus óvoda, a túskevei Nimfea Természetvédelmi Egyesület és a megyei madártani egyesület javára ajánlották fel a szervezők. ■ D. Sz. Z.

Rotary-adomány. A szolnoki Rotary Club hagyományosan immár hatodik éve gyűjt a karácsonyi faluban jótékony célra. A tavaly befolyt közel 230 ezer forintot tegnap adták át a szolnoki Liget úti otthon lakóinak.

Új Néplap 2008. 01. 26.

Átadták a bevételt. A szolnoki Rotary Klub tavalyi báljának jótékonyági bevételét tegnap este adták át ünnepélyesen a katolikus óvodának, a Nimfea Természetvédelmi Egyesületnek és a Jászkun Természetvédelmi Szervezetnek. Képünkön ez utóbbi szervezet nevében Urbán Sándor (balra) veszi át Kertész Róbert Rotary-elnöktől az adományt.

Új Néplap 2008. 02. 12.

A Rotary Szolnok csatlakozott a Tisza Chartához

A II. Kárpátok–Tisza Fórumon tavaly május 18-án a kárpátaljai Nagyszőlősen fogadták el és írták alá a Tisza Chartát, a Kárpátok–Tisza régió fejlesztési alapelveit rögzítő nemzetközi dokumentumot.

A magyarországi Rotary Clubok közül elsőként a szolnoki csatlakozott a chartához. Amint az a Szolnokon aláírt nyilatkozatból kiderül, a Rotary Club Szolnok tagsága közvetlen érintésként, egységesen úgy foglalt állást, hogy azonosulva a Tisza Chartában megfogalmazott alapelvekkel, csatlakozik a Kárpátok–Tisza Nemzetközi Együttműködéshez és elősegíti céljainak megvalósulását. ■ P. A.

Új Néplap 2008. 03. 21.

Pákh Imre Mecénásdíja a Munkácsy-tárlatért

Pákh Imre, Amerikában élő neves magyar műgyűjtő vehette át idén a szolnoki Tisza Szállóban a Rotary Klub Szolnok Mecénásdíját.

Az Egyesült Államokban élő neves magyar műgyűjtő a tulajdonában levő Munkácsy-képek bemutatása kapcsán vehette át a kitüntetést a civil szervezettől.

A díjazottat is meglepte a döntés.

— Várakozáson felüli meglepetés volt számomra, de nem csupán a szolnoki, hanem az egész kiállítássorozat fantasztikus sikere. És nem csak engem, de még a szakmát is meglepte a rendkívüli érdeklődés. Ez azt bizonyítja, hogy van igény a maradandó kultúrára. Ez mindannyiunkat örömmel tölt el, engem pedig újabb ötletekre ösztönöz — mondta.

— Három célkitűzésem volt a Munkácsy-tárlattal. Egyrészt szerettem volna bemutatni az ismeretlen Munkácsyt a magyar közönségnek. A festő, de főleg művei méltatlanul voltak elfeledve idehaza. A másik célom az volt, hogy a művészettörténelemben Munkácsy végre a megérdemelten méltó helyére kerüljön. Harmadrészt az is ösztönözött, hogy a művészet kell, végre adjunk hitet önma-

Pákh Imre a magyar kultúra napja alkalmából vehette át a Rotary Mecénásdíját

gunknak, hogy vannak fantasztikus magyar emberek, akik képesek minden képzeletet felül-

múló alkotásokra. És ilyen volt Munkácsy — fejtette ki Pákh Imre.

A Mecénásdíjról néhány szóban

A Rotary Klub Szolnok 2000-ben alapította a Mecénásdíjat. Ezt azok a magánszemélyek, intézmények, cégek, szervezetek kaphatják meg, akik/amelyek lehetőségeikhez képest a legnagyobb mértékben támogatják Szolnok kulturális örökségének megővését, a kulturális javak gyarapítását. A Mecénásdíj Pogány Gábor Benő kispasztikája, idén 7. alkalommal adják át.

A gyufacímkektől a Munkácsy-képekig

Vitéz Pákh Imre gyűjtőszennvedéye gyufacímkekkel és bélyegekkel kezdődött, mára viszont az üzletember, számos egyéb festmény mellett, 35 Munkácsy-kép tulajdonosa. Akkor keltette fel az érdeklődését a művész festészete, amikor a '80-as évek elején több jó Munkácsy-kép tűnt fel Amerikában, aukciós házaknál. Ezeket az alkotásokat pedig sikerült megvásárolnia. A kollektió gyarapításának még tág tere van, hiszen a szakemberek szerint Munkácsy Mihály mintegy 600 képet festett. A művek 50 százalékaról ugyan nem tudni, hogy hol található, ám manapság mégis rendszeresen feltűnik egy-egy Munkácsy-vászon.

A Rotary Klub Mecénásdíjáról elmondta, számára mindenképpen meghatározó és megtisztelő az adományozás. Még nem döntötte el, hogy a New York-i vagy a budapesti lakásába helyezi-e el a díjat, de az biztos, hogy kiemelt helyre kerül. A sikeres kiállítás okán a Munkácsy-vándorkiállítás a gyűjtőt arra sarkallja, hogy többek között Szolnok minden napjait kövesse, és ha alkalom lesz rá, még együtt is tudnak majd működni.

Új Néplap Grátis 2008. 01. 24.

Mecénás-díj egy tárlatért

ELISMERÉS Pákh Imrét is meglepte a kiállítás sikere

– Úgy gondolom, első-sorban nem engem, hanem Munkácsy Mihályt illeti meg ez a megtisztelő elismerés – hangszította rendkívül szerényen a napokban Pákh Imre a szolnoki Tisza Szállóban, miután átvette a Rotary Mecénás-díjat.

Mészáros Géza

Az Egyesült Államokban élő neves magyar műgyűjtő az általa vándoroltatott Munkácsy-kiállítás szolnoki bemutatója okán kapta meg a helyi civil szervezet kitüntetését. A szolnoki önkormányzat évekkel ezelőtt fogadta be sorai közé a Rotary Klub Szolnok által a 2000-ben alapított díjat, így azóta a január 22-re eső magyar kultúra napján tartott városi díjátadón kerül sor a Rotary Klub Mecénás-díjának odaítélésére is. A civil szervezet idei kiválasztottja, Pákh Imre azonban az ünnepség napján valahol New York és Moszkva között egy repülőn lesz, így számára január 17-én adták át az elismerést. Ekkor váltottunk néhány szót a mecénással.

– *Hogyan értékelte a Munkácsy-kiállítás sorozat szolnoki sikerét?*

– Várakozáson felüli meglepetés volt számomra, de nem csupán a szolnoki, hanem az egész kiállítás sorozat fantasztikus sikere. Nem csak engem, de még a szakmát is meglepte a rendkívüli érdeklődés. Ez azt bizonyítja, hogy van igény a maradandó kultúrára. Ez pedig mindannyiunkat örömmel tölt el, engem pedig újabb ötletekre ösztönöz.

– *Ez dicséretes, de mi motiválta akkor, amikor úgy döntött, hogy Magyarországon körbeutaztatja a Munkácsy-tárlatot?*

A gyufacímkektől a Munkácsy Mihály-kepekig

VITÉZ PÁKH IMRE gyűjtőszemélye gyufacímkekkel és bélyegekkel kezdődött, mára viszont az ütemezés számos egyéb festmény mellett 35 Munkácsy-kép tulajdonosa. Akkor keltette fel az érdeklődését a művész festészete, amikor a '80-as évek elején több jó Munkácsy-kép tűnt fel Amerikában, aukciós házak-

Pákh Imre a magyar kultúra napja alkalmából vehette át a Rotary Mecénás-díjat a szolnoki Munkácsy-kiállítás támogatásáért

– Három célkitűzésem volt. Egyrészt szerettem volna bemutatni az ismeretlen Munkácsyt a magyar közönségnek. A festő, de főleg művel méltatlanul voltak elfeledve idehaza. Persze, mindez érthető akkor, ha tudjuk, hogy számos alkotása egyenesen a műhelyből vándorolt ki Amerikába, így azok Magyarországon azóta sem voltak láthatók. A másik célom az volt, hogy a művészettörténelemben Munkácsy végre a megérdemelten méltó helyére kerüljön. Ugyanis a festő sok kritika érte itthon életében, de még holtában is. Sokan voltak és vannak, akik nem a zseniális művészt látták benne, hanem csak egy ügyeskedő

piktort, aki az adott korban kihasználta a piac igényeit. Gondolom, hogy a kiállítás sikere ennek a véleménynek az ellenkezőjét bizonyítja. Harmadrészt az is ösztönözött, hogy sugallnom kell, végre adjunk hitet önmagunknak, hogy vannak még fantasztikus magyar emberek, akik képesek minden képeletet felülmúló alkotásokra – és ilyen volt Munkácsy.

– *Bizonyára sok elismerést kapott már. Ezek között önnök mit ér a Rotary Klub Mecénás-díja? Hogyan helyezte ezt az elismerést a többiek közé?*

– Mivel ezt egy civil társadalom tagjai ítélték nekem, a Mecénás-díj többet takar, mint amit mutat. Egy messziről jött embert tüntetett ki egy engem eddig nem ismert helyi közösség. Ezért mindenképpen megható és megtisztelő a kezdeményezésük. Még nem döntöttem el, hogy a New York-i vagy a budapesti lakásomba helyezem el a díjat, de az biztos, hogy kiemelt helyre kerül. A sikeres kiállítás okán a Munkácsy-vándorkiállítás arra sarkall, hogy többek között Szolnok városának minden napjait kövessim, és ha alkalom lesz rá, még együtt is tudunk majd működni.

Új Néplap 2008. 01. 21.

Hangverseny a rászorulókért

ÉVFORDULÓ Kilencéves a Rotary Klub Szolnok

Immár kilenc éve működik a Rotary Klub Szolnok. Ez alkalomból rendezett ünnepséget a szervezet a hét végén. Az alapításuk kilencedik évfordulóján a klub tagjai baráti beszélgetésre gyűltek össze, beszámoltak a klub életének eseményeiről, valamint koszorút helyeztek el a Tiszaparton lévő Rotary-emlékkőnél.

A jubileumi rendezvény keretében ünnepi jótékonysági orgonahangversenyt szerveztek, mellyel a rászorulókon igyekeztek segíteni. A Belvárosi nagytemplomban megrendezett koncert bevételéből idén szegény családok iskolás gyerekeinek menzadíját fizetik majd ki.

■ Rimóczi Á.

Nagy volt az érdeklődés az esti hangversenyen

Új Néplap 2008. 05. 19.

A Rotary Klub Szolnok tavalyi év végi jótékonysági bálján több mint 800 ezer forintot gyűjtöttek össze. A bevétel feléből, 403 ezer forintban a katolikus óvoda részesült. A támogatást az infrastruktúrafejlesztésre kívánják fordítani. A bevétel második részét természetvédelemre fordítják. A 201-201 ezer forintból a Nimfea Természetvédelmi Egyesület és a Jászkun Természetvédelmi Szervezet részesült.

Új Néplap Grátis 2008. 02. 14.

Jótékonysági orgonakoncert a gyermekekért

A szolnoki Rotary Klub újabb jótékonysági orgonahangversennyel igyekszik segíteni a rászorulókon. Dr. Hoksári László alelnök elmondta: a tavaly már nagy sikerrel koncertező Szabó Balázs orgonaművész és Havasi Katalin szoprán énekes lép közönség elé május 17-én a szolnoki Belvárosi templomban. A bevételt teljes egészében

a plébánia Karitászcsoportjának ajánlják fel. Turai János atyától megtudtuk: tavaly adományból a hajléktalanok étkeztetéséhez járultak hozzá. Idén az iskolás gyerekek menzadíját fizetik ki azon szegény családok helyett, amelyek azt nem tudják megtenni. ■ T. J.

Új Néplap 2008. 04. 30.

Rászorulókat támogatnak

ROTARY Átadták a 180 ezer forintot a Caritasnak

Idén is sikeresen zárult az a jótékonysági hangverseny, amelyen Szabó Balázs orgonaművész játékát és Havasi Katalin gyönyörű énekhangját hallhatták az eseményre látogatók néhány héttel ezelőtt, tájékoztatót dr. Hoksári László, a Szolnoki Rotary Klub alelnöke. Az összegyűjtött összeget, száznál több ezer forintot nemcsak cél érdekében, a hajléktalanok és rászoruló étkeztetésének támogatására ajánlották fel a rotariások. A pénz hétfőn, ünnepélyes keretek között adták át a szolnoki Belvárosi Nagytemplom Caritas csoportjának a Szolnoki Rotary Klub vezetői.

Egyébként két évvel ezelőtt a rotariások jelentős összeggel járultak hozzá a Belvárosi templom orgonájának felújításához. ■ Békési Brigitta

Kertész Róbert (balra), a Szolnoki Rotary Klub elnöke átadja a 180 ezer forintos támogatást Turai Jánosnak, a Belvárosi templom plébánosának

Új Néplap 2008. 06. 25.

Egy szelet középkor a Kossuth téren

TÉRPLASZTIKA A török hódoltság kori Szolnokot jeleníti meg a vakoknak is „látható” szobor

A szolnoki Rotary Klub által a városnak felajánlott alkotás lesz az első szobor, amelyet a közelmúltban felújított Kossuth téren állítanak majd fel – a tervek szerint idén nyáron.

Mészáros Géza

A közgyűlés legutóbbi ülésén a képviselő-testület egyhangúlag elfogadta az előterjesztést, amely a „Szolnok 1585” című térplasztika elhelyezéséhez „szabad utat” adott. Már a szobor elnevezése is magyarázatra ad okot, de az előkészületekről is érdeklődtünk dr. Kertész Róberttől, a szolnoki Rotary Klub soros elnökétől.

– Nem ismerek olyan tősgyökeres szolnoki lakost, aki tudná, miért jeles dátum a település történetében 1585. Segítene az év-számhoz történelmi eseményt illeszteni?

– Természetesen. Szolnok és lakosai 1585-ben a török hódoltság korának hetiköznapiját élte. A Tisza–Zagyva torkolatánál már állt az 1562-ben ácsolt cölöphíd. Fontos kereskedelmi átkelőhelyként tartották számon, többek között itt hajtották át az Erdély és Tiszántúl felől érkező, a Nyugat- és Dél-Európa (Ausztria, Morvaország, Németország, Itália) piacain értékesített szarvasmarha-csordákat is. A telepü-

lés ekkoriban fontos középszent-török közigazgatási központnak számított, s a jelenlegi vártéplom közelében magasodott az ólomkupolás-minaretes dzsámija. A szabálytalan négyszögletes palánkvár mellett a várost északról és nyugatról fal és árok védte, s ez biztosította a határ menti portyázások közepette, s az ismert hódoltsági viszonyok között a némileg nyugalmas életet. Ezt a középkori Szolnokot idézi fel a térplasztika.

– Milyen ötlet vezette a Rotary Klubot a szobor felállítására?

– A magyarországi Rotary Klubok „Tapintható láthatatlan” elnevezésű programja vakok és csökkent látókörű emberek számára is élvezhető szobrokat hozott már eddig is létre a budai várban, Egerben és Kecskeméten. A szolnoki Rotary Klub június 7-én

Kertész Róbert (guggol) és szakértő csapata 2003-ban azonosította a Tisza alacsony vízjárása miatt a folyó felszíne fölött kiemelkedő egykori török kori fahídmaradványokat. A Rotary szobrán az egykori cölöphíd vélhető szerkezete is látható lesz.

a megyeszékhelyünkön állít fel egy olyan térplasztikát, amelyen nem a

jelenlegi városkép jelenik meg, hanem egyfajta időutazásként a középkori Szolnokot idézi fel. A

konceptió megvalósítása a látóknak és a nem látóknak egyaránt új ismereteket, érzékelési élményt nyújt.

– Mit ábrázol a kompozíció?

– Nos, a középkori Szolnokról, régészeti ásatások hiányában nagyon kevés hiteles információ áll rendelkezésre. Ugyanakkor, a Tisza medrében az elmúlt években elvégzett hidkutatók, valamint a városmag területéről rendelkezésre álló talajmechanikai fúrások, továbbá hadmérnöki felmérések és történelmi térképek, légi fotók adatainak együttes értékelése lehetővé tették a rekonstrukciót. Mindezek együtt adtak ihletet Borbás Márton szobrásznak az alkotásához. A kompozíció rajzi látványtervét a történelmi kutatások felhasználásával Rékassy Eszter grafikusművész dolgozta ki. A magas plasztikájú dombormű rekonstrukciós kísérletként jeleníti meg a középkori települést, a Tiszával, a Zagyvával, a rajtuk átívelő hídakkal, a várral, a területén a dzsámmal, a városfalak közötti házcskákkal, s a falon kívüli erdőkkel, mezőkkel. A dombormű melletti kőlapon korabeli török leírás olvasható magyar és Braille-írással. Látható lesz továbbá Szolnok belvárosának jelenlegi térképe is. A kompozíció a karcagi Györfi Sándor szobrászművész műhelyében készült el, s időközben a szokásos engedélyezési eljárásokat szerzi be a szolnoki Rotary Klub.

Mészőburkolatú, bronzba öntött szobor

A szobor a közelmúltban újított Kossuth téren a szabadtéri színpad (Fórum) mellett lesz felállítva. Az alkotás mészőburkolatú, 186x286x85 cm-es épített falon görbített héjszerű formában, függőlegesen lesz elhelyezve, perspektívakon, felülnézetben ábrázolva jelenik meg bronzba öntve Szolnok XVI. századi képe. A magas plasztikájú dombormű mérete 125x90x50 cm, alatta felirat, 40 cm magas, felül és két oldalról zárt, dobozolt lezárású.

Félmillió forintot érő nevesítés

A „SZOLNOK 1585” térplasztika elkészítése és Kossuth téren történő felállítása jelentős költséggel jár. A Rotary Klub korábban erre a célra már a saját kiadásában 2001-ben megjelent Szolnokiak Szolnokról című kötet eladásából mintegy másfél millió forintot gyűjtött. A civil szervezet azt tervezte el, hogy azok a cégek vagy magánszemélyek, akik legalább félmillió forinttal hozzájárulnak a szobor felállításához, azoknak a neve magyar és Braille írással is felkerül az alkotásra.

Új Néplap 2008. 05. 03.

képes

Szolnok 1585. A szolnoki Kossuth téren a Rotary Club Szolnok ünnepélyes keretében adta át Borbás Márton szobrászművész Szolnok 1585 című térplasztikáját. Az avatáson jelen volt dr. Baranyiné Miks Mária, a Vakok és Gyengélátók megyei egyesületének elnöke. A szobor ugyanis a vakok által is „látható”.

Új Néplap 2008. 06. 09.

Vakok számára is érzékelhető

A zuhogó eső ellenére szép számmal gyűltek össze szombaton délután a szolnoki Kossuth téren, ahol a Rotary Club Szolnok ünnepélyes keretében adta át Borbás Márton szobrászművész Szolnok 1585 című térplasztikáját.

– Másfél éve keresett fel dr. Kertész Róbert, a Rotary Club soros elnöke, hogy szobrot szeretnének felállítani, mely a vakok és gyengélátók számára is érzékelhető lenne – mondta dr. Baranyiné Miks Mária, a Vakok és Gyengélátók Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Egyesületének elnöke. – A szobor tervezésétől a megvalósításig szoros kapcsolatban álltunk, hiszen dr. Kertész Róbert is úgy gondolta, csak akkor lesz hiteles az alkotás, ha a mi véleményünket is kikéri. A munkálatok során tapasztaltuk, hogy milyen nehéz létrehozni egy ilyen alkotást – mondta dr. Baranyiné Miks Mária.

Amikor elkészült, szakmai és hozzáférő zsűri nézte meg,

hogy valóban megfelel-e annak a célnak, amire tervezték.

– Magam is megtapinthatam, megérintheztem a szobrot, mely ajándék és öröm számunkra, egyben kötelez is miniket, hogy értékeljék és büszkék legyenek rá.

Dr. Baranyiné Miks Mária kö-

szönetet mondott mindenkinek, aki lehetőséget adott arra, hogy birtokba vegyék az alkotást. A Rotary Klub Szolnok által kezdeményezett és megvalósított térplasztikában bronzba öntve jelenik meg Szolnok XVI. századi képe. Az átadáson jelen volt Szalay Ferenc polgármester is. **N. I.**

Szalay Ferenc polgármester leplezte le az alkotást

Új Néplap Grátis 2008. 06. 12.

Dr. Nagy Tibor

23 év...

Hihetetlen!

Amióta a Rotary Club Szolnok 2000-ben bekapcsolódott a Rotary mozgalom egyik legsikeresebb programjába, a Rotary Nemzetközi Diákcsereprogramba, gyerekeink közel egy emberöltőnyi időt töltöttek külföldön, főleg a tengerentúlon: összesen mintegy 23 esztendő! Szinte minden földrészen megfordultak, kivéve az Antarktisz, bár ami késik, az nem múlik...

Mi is ez a program, mi a célja?

A Rotary Nemzetközi Diákcsereprogram célja, hogy a világ különböző országaiból érkező fiatalok megismerjék egymást, más országok, földrészek életét, nyelvét és kultúráját. A kiválasztott és gondosan felkészített 15-17 éves, középiskolai tanulmányaikat még be nem fejezett fiatalok utazhatnak a Rotary Nemzetközi Diákcserében résztvevő országokba egy tanévre, illetve kisebb számban 3 hónapra.

Jó tanulmányi eredményű, az átlagosnál érdeklődőbb, idegen nyelvet már jól beszélő, más országok kultúráját elfogadni és megtanulni akaró diákok kaphatnak lehetőséget, hogy csere-diákként, országuk „kis-nagyköveteként” képviseljék hazájukat távoli, sokszor teljesen ismeretlen országokban.

Azok, akik kiérdemlik ezt a lehetőséget, hozzájárulnak a népek közötti megértéshez, amiből a kiutazó és a fogadó közösség egyaránt profitál. A világ legnagyobb, kormányokhoz nem kötődő civil szervezete, a mindenütt közmegbecsülésnek örvendő Rotary International felügyeli a programot és segít az esetleges problémák megoldásában. A program nem közvetlen diákcseré, tehát nem családok „cserélnék gyereket”, hanem a Rotary klubok fogadnak diákokat a világ minden tájáról.

Hová lehet utazni?

Többnyire a tengerentúlra... A Rotary Nemzetközi Diákcseréprogram alapvető célja minél több ország bevonása a diákcserébe. A 2008/2009. évi tanévet a kiutazó gyerekek az alábbi országokban töltik el: Argentína, Ausztrália, Brazília, Dél-Afrika, Ecuador, Japán, Kanada, Mexikó, Németország, Thaiföld és az USA.

Szolnokon az idén három külföldi diák tanul e program keretében: Christine Hawley az Egyesült Államokból, Mariana Leite Araujo Brazíliából és Ernesto Abraham Pacheco Rodriguez Mexikóból érkezett. Mindhárman a szolnoki Verseyhy Ferenc

Gimnázium tanulói. A Rotary Club Szolnok a diákok ittlétének anyagi hátterét a hagyományos farsangi jelmezes bálók bevételei által is segíti.

A mostani (2007-2008) évben Szolnokról öt diák vesz részt a programban: Katona Fruzsina Japánban, Kertész Lilla, Sticz Regina Mexikóban, Szabó Emese Argentínában, Vigh Máté Ausztráliában tölti a tanévet. Jövőre (2008-2009) négyen készülnek a nagy kalandra: Szoboszlai Anna (a szolnoki Varga Katalin Gimnázium tanulója) és Kertész Márton (a szolnoki Verseyhy Ferenc Gimnázium tanulója) Brazíliába, Kürti Fanni (a szolnoki Vásárhelyi Pál Közgazdasági és Postaforgalmi Szakközépiskola tanulója) Argentínába, Schwertner András (a budapesti Bethlen Gábor Újreál Gimnázium tanulója) az Egyesült Államokba.

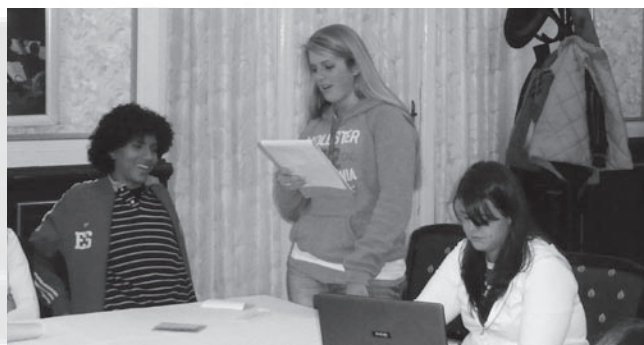
A nyáron Kalmár Eszter a Rotary nyári európai rövid programja keretében Németországba utazik egy 2 hetes táborba.

A jövő tanévre négy diákot fogad a szolnoki klub: Elayna Renes Napolit az Egyesült Államokból, aki egyenesen Woodstockból érkezik, Joao Pedro Shimizu da Rosát és Luan da Rocha Guerrát Brazíliából, míg Sivee Charoenkoopót Thaiföldről. Elayna Budapesten a Petőfi Sándor Gimnáziumban, Luan a Varga Katalin Gimnáziumban, Joao és Sivee a Verseyhy Ferenc Gimnáziumban tanul majd.

A Rotary Club Szolnok Ifjúsági Bizottsága (Dr. Nagy Tibor, Csószity Zoltán, Váci László, Dr. Kürti László, Kiss László) nevében ezúton mondok köszönetet mindazoknak, akik munkájukkal, aktív szerepvállalásukkal hozzájárultak a program sikeréhez. Külön megemlítem a Verseyhy Ferenc Gimnáziumot, ahol a külföldi gyerekek tanulhattak egy évig, a Varga Katalin Gimnáziumot, ahol a következő tanévben tanul Luan, a Budapesti Petőfi Sándor Általános Iskolát és Gimnáziumot, a volt és leendő fogadócsaládokat: Bálint Endre, Bozsó Csaba, Csószity Zoltán, Demeter István, Erdei György, Gyenge Tibor, Katona János, Dr. Kertész Róbert, Dr. Kürti László, Dr. Lepény Éva, Lovász Ferenc Sándor, Dr. Nagy Tibor, Oláh László, Schwertner János, Sticz Ferenc, Szabó Géza, Szabó Zoltán, Szoboszlai Zsolt, Dürwanger Gyöngyi, Szutorisz-Szügyi Csongor, Dr. Teszár László, Tóth Ferenc, Dr. Uri-Szabó Károly, Váci László, Vigh László, Vigh/Forács Melinda, Weszp Mihály.

A minden hónap első hétfőjén megrendezett ifnapokon először Dr. Nagy Tibor, ifjúsági felelős felolvassa tengerentúlra utazott gyerekeink élménybeszámolóját

Amerikai csere-diákunk, Christine előadása a klubban

Schwertner Bianka

Németország, Weissenhorn

2007. július 23-án indult a gépem – 7.35-kor – Németországba, ahol két nagyon szép és emlékezetes hetet töltöttem. Még 9 óra előtt Münchenbe érkeztem másfél órás repülőút eredményeképpen. Kis várakozás után nagy megkönnyebbülés töltött el, amikor megláttam poggyászatot a futószalagon. Leemeltém, és a „Z”-vel jelölt területnél a „Café-Meeting Point” felé vettem az irányt. Pár perces szemlélődés után megpillantottam egy nagy Rotary klubos zászlót, közvetlen közelében egy asztallal, ahol két fiú ült. Odamentem, remélve, hogy a weissenhorni táborba tartoznak, de kiderült, hogy ők Dillingenbe jöttek. Alig telt el 5-10 perc, odalépett hozzánk Birgit Lievenbrück főszervező és helyet foglalt körünkben. A fiúkat ismerősként köszöntötte – velük még az érkezésem előtt találkozhatott. Bemutakoztunk egymásnak, majd a három tábor résztvevőinek névsorából elvett egyet, és kipipálta érkezésem, egyúttal keresve, ki lesz a következő, akinek a gépe ideér. Megközelítőleg 20-30 perces további várakozást követően hat résztvevővel gyarapodtunk, akik közül négy (Serra, Batu, Hila, Lana) az én csoportomba tartozott. Először Serra érkezett „haza”, majd én voltam a soros. Elköszöntünk egymástól, és fürkészve kémleltük új otthonunkat. Kaptam időt pihenésre, majd átadtam ajándékom, amit nekik hoztam. Este 8-ra át kellett menni a Reislerstadlba, ami öt percre volt gyalog a házunktól. Üdvözöltek minket, és mi is itt kezdhettük el az ismerkedést. Minden szülő süttivel a kezében jött be a fogadóhelyiségbe többnyire gyerekeivel és egy-egy társammal. Engem már elég sokan ismertek – ugyanis az utazás előtt írtam a többieknek e-mailt –, ami jelentett egy kis előnyt számomra. Beszélgettünk – eközben azok is ideértek, akiknek a gépe nemrég érkezett, és ők is bemutatkoztak –, majd összeismertettek háromnapos hegyi túránk vezetőjével, Alival és még három-négy szervezővel, akik velünk tartottak a túra során. Ahogy telt az idő, egyre fogyatkoztunk. Én is készülődtem haza, búcsúzkodtam. A következő nap történései foglalkoztattak mindenkit, vártam, hogy újra együtt legyünk...

Másnap három autóval vittek a hegyekbe (Allgäui-Alpok) egy kisebb túrára, kaptunk szendvicset, almát – akinek nem volt –, vizet is. Utána egy szállodába mentünk, ahol lepakoltunk minden cuccot, amit hoztunk. Egypáran sétálni indultunk Aliék javaslatára – nem messze a szállástól –, majd közös játék következett a szervezőkkel (Ali, Lizi). A vacsorát követően pedig Ali egyik barátja, Perry bűvésztrükköket mutatott be érdeklődő csapatunknak úgy egy órán keresztül; néha mindannyiunk segítségét kérte, néha csak párunkét a varázslat sikerességéhez.

Szerdán sokkal fárasztóbb túrában volt részünk, de a táj, a hegyek látványa valamennyire kompenzálta kimerültségünket. Kis időre beültünk egy vendéglőbe, és kezdtek készülni a csoportképek, amit olykor több szervező csinált a sok fényképezőgép miatt, majd indultunk is tovább. Figyelmesekek voltak, kérdezték nem vagyunk-e éhesek, gyümölcsöt, csokit ésogyorót osztogattak pihenéskor. Barátságosak voltak és se-

gítőkészek. Mikor visszaérkeztünk Weissenhornba, pár szülő már várt a buszpályaudvaron és kezdett hazaszállítani minket. E szórakoztató három nap után rossz volt az elválás.

Az elkövetkező napokban kempteni városnézésen vettünk részt idegenvezetővel, ebédeltünk a városban, illetve elmentünk a Mayorba, megnéztük a régi színházat, és még kép is készült rólunk egy weissenhorni újságba, valamint néhányan interjút adtak a lapnak. Szombaton Ulmba mentünk, páran a katedrális tetejére is fölmerészkedtünk. Egy újabb éttermi ebéd után még visszamentünk Ulmba nézelődni, vásárolni, míg mások visszatértek Weissenhornba.

Az azt követő nap „apukám” vitt el reggel a gyülekezési helyre, ahonnan gyalog indultunk Ali egyik kutyájával Roggenburgba. Az ottani Grillplatzon barbeque-t készítettek mire odaértünk, és a visszautat illetően alternatívákat vetettek fel: autó vagy traktor? – persze utánfutón. Én az utóbbit választottam hat társammal egyetemben, és nem is bántuk meg az élvezetes, noha az átlagostól eltérő utazást.

Alkalmunk volt megnézni a neuschwansteini kastélyt, amit kár lett volna kihagyni szépsége miatt. Busszal mentünk – amin néhány szülő is velünk tartott –, és amint megérkeztünk, a dillingeni csoport is befutott. Magyarul sajnos nem fedeztem fel köztük – pedig reméltem, hogy lesz valaki –, de ez persze nem szegte kedvem. Mi a kastélyba vettük az irányt, és elváltunk a dillingeniektől, csak ebéd után találkoztunk újra, amikor egy halom kép készült a dillingeni és a weissenhorni tábor résztvevőivel közösen, kamerák tömkelegét zúdítva már sokadszor kísérőinkre.

Lana, Caro és én

Kedden busszal a Zeppelin Múzeumot látogattuk meg, ahol sok érdekfeszítő dolgot láttunk, majd egy kis „free time” után egy léghajót is szemügyre vehettünk élőben, és számos adatot tudhattunk meg róla; hajóztunk a Bodenseen is.

És eljött a csütörtök! Allianz Arena – a Bayern München stadionja!!!! Már nagyon vártam ☺. A többiek is egy-két ember kivételével nagy lelkesedéssel vetették bele magukat az arénában lévő üzletekbe; csodálattal néztük a szemünk elé táruló 86.000 férőhelyes stadiont, az öltözőket, a bárt, különböző

Goodbye party

focis játékok, meccsek felvételeit a boltok kivetítőin, egy dedikált focilabdát és egy óriási posztert a Bayern München játékosaival. Még sorolhatnám az edzőgépeket és a többit, el voltunk ragadtatva a látványtól... Fájó szívvel hagytam el álmaim stadionját – de azért nem szuvenír nélkül. Sajnálatos tapasztaltuk az idő múlását, miszerint már csak három napunk van hátra Németországban... Páran megbeszéltük másnapra, hogy elmegyünk Ulmba busszal vásárolni valamit. Úgy emlékszem, hat óra körül értem haza, ahol mindig volt egy kis nyüzsgés, tekintve, hogy „apukámnak” hentesboltja volt a házukban, Weissenhorn központjában, és esküvőkre is készítettek számos étket. Magam is láttam nem egynek precíz, esztétikus elrendezését. Megismertem pár alkalmazottat és családtagot egy szülinap alkalmával. Nagyon kedvesek voltak, lesték minden kívánságomat.

Elérkezett az utolsó nap, egyben a „Goodbye” parti. Három körül értünk egy dog clubba. Mint megtudtam, Alinak sok kutyája van, és nem egy díjat nyert velük különböző – kutyaiskolában elsajátítható – mutatóvány után, így sikerült neki

Katona Fruzsina

„Én nem mennék egy évre a barátok és szülők miatt.” Ez az, amit minden cserediák, ha ezerszer nem, akkor egyszer sem hallott. Én nem így gondolkodtam, amikor 2007. augusztus 2-án felszálltam egy Tokióba induló repülőgépre.

Számításaimmal ellentétben nem tévedtem el a reptéren, nem szenvedtem repülőgép szerencsétlenséget, és nem fordultam vissza félúton. Mikor megérkeztem a Tokio-Narita nemzetközi reptérre, egy kisebb tömeg fogadott. Persze, lövésem sem volt, kik lehetnek, de hatalmas Rotary-zászlót lebegtetek és teli torokból „Sziát!” üvöltöttek. Az időeltolódás miatt hullafáradt voltam, és mire 1 órán belül kijutottam a reptérről, már a derekamat sem éreztem a meghajolgatástól. Ezt követte, hogy beszálltam az értem jött Royce Rolls vezetőségébe, mert nem tűnt fel, hogy a kormány a másik oldalon van.

Az első hónap a Japán fővárosban nagyon pozitívan telt el. Idejük nem lévén, a családom szabadon engedett a Tokió szívében lévő japán nyelviskolába, ahová a többi cserediákkal jártunk. Az első utamat sosem felejttem el. Habár a legtöbb embernél magasabb voltam, fület-farkat behúзва, nyakig a térképbe merülve bandukoltam fel s alá, míg eltaláltam a YMCA nyelviskolába. Nem csak a felhőkarcolók foglalták le a gondolataimat, de a cserediákok is. Milyenek lesznek?

kibérelni ezt a klubot. Ebéd után mindenki bemutatta saját országát – valaki csak pár szóval, más képeket vetített és videót is hozott, vagy pár perces előadásnak lehettünk tanúi –, aminek a végén odaadtuk Alinak az ajándékot, amit házánkól hoztunk: esetemben a Rotary Club Szolnok érmét. Cserébe Weissenhornt ábrázoló bögrét, CD-t rólunk készült képekkel, azonkívül Rotary klubos zászlót kaptunk, és egyeztetni kezdték a másnapi hazaindulást. Csapatunk még elment a Bayrisch pubba, hogy együtt lehessünk, amíg csak lehet, majd könnyes búcsúzkodás közepette elváltunk, de megfogadtuk, hogy minél előbb meglátogatjuk egymást a különböző országokban.

Reggel öt órakor találkoztam a buszpályaudvaron Johannal, akivel már előzőleg megismertettek, ugyanis ő szállított engem és Martét a reptérre. „Apukám” kocsival vitt a pályaudvarra, közbeiktatva egy utolsó weissenhorni „városnézést”, majd mondta, hogy mindig szívesen fognak látni a házukban. Megköszöntem mindent, amit értem tettek, megöleltük egymást, és Martéval elindultunk az autó felé. Itt az idő. Mennünk kell... Az ablakon keresztül integettünk szüleinknek, miközben Johann kikanyarodott velünk Weissenhorn utcáira, és a repülőtér felé vettük az irányt. 9.35-kor indult a gépem, Johanntól egy kézfogás kíséretében elköszöntem, aki jó utat kívánt és én is hálás voltam e két hétért. Még útbaigazított, hogy merre menjek, és kb. másfél óra várakozás után felszállhattam a gépre... elhagytuk Münchent. Fél 11 tájt megérkeztem Magyarországra, ahol egy kisebb csoport várt rám.

A többiekkel azóta is tartom a kapcsolatot. Nem voltam szomorú, hisz egyértelmű, hogy még fogunk a csapattal találkozni, ha nem is olyan hamar, mint szeretnénk, de biztosan fogunk... talán újra Németországban ☺

Köszönöm a lehetőséget a Rotary Club Szolnoknak, nagyon örültem, hogy elmehettem erre az útra!!!

Kedves Rotary!

Kedvesek? Lesz helyes gyerek is? Tudnak már japánul? Ezer meg egy kérdésem volt, amik miatt az első találkozás előtti éjjel aludni sem tudtam. Milyenek is voltak igazából? Cserediákok. Ez a szinonimaszótárban: nyílt; zajos; örült; kedves; minden, ami jó. Az első napon szintfelmérőt írtunk japán nyelvből. Én a jobbik csoportba kerültem, és itt kezdődött igazából minden. A nyelviskolában természetesen senki sem

Sokan yukatában

Miyajima úszószentély

tanult, de minden nap egyszerűen csodálatos volt. A YMCA alatt megbarátkoztam a tengeri hínárral, bekapta a hajamat a plafoni ventilátor, először viseltem kimonót... Bátran kijelenthetem, hogy a legszebb és legmozgalmasabb hónap volt az életemben. De minden jónak vége szakad egyszer. Csak nem augusztus közepén.

Habár a nyelviskolának 2 héten belül vége lett, a Rotary szervezett egy tábor a beutazó és a jövőre kiutazó cserediákoknak. A tábor a Fuji hegy közelében volt, messze a szmogos, betondzsungel Tokiótól. A tábor alatt áthaladtam a kulturális sokk második fázisán. Ki hitte volna, hogy egyszer meztelenül fogok csacsogni egy több mint 43°-os kültéri medencében, és még élvezni is fogom?! A termálfürdő után „szobát” készítettem. Ezt most senki ne értse úgy, hogy fúrtam-faragtam-festettem. De vágtam, gyúrtam és dagasztottam, miközben elkészítettem japán egyik legrégebbi fogását. Majd nyelvtörőt tanultam. Ki tudja kimondani, hogy:

„Kono kugi wa hiki nuki nikui kugi da?”

Szeptember 1-jén elkezdődött az iskola. Kissé kényelmetlenül érezve magam, iskolai miniszoknyában, masniban, és fehér ingben bementem a 4. emeleti Momo-osztály ajtaján. Amint beléptem, az osztályra kiült a csend. Bemutatkoztam, majd leültem a leghátsó sorban a sarokba, ahová az osztályfőnök küldött. A szünetben senki nem vett észre, vagy nem akart észrevenni. A második szünetben összeszedtem minden bátorságomat és megszólítottam az előttem ülő lányt. Ő kicsit megijedt és elvörösödött. Pár pillanat alatt rájöttem, hogy nem csak ő, hanem az egész osztály csak japánul beszél. Ezen kicsit megijedtem, de két nagyon kemény és nehéz hónap után már voltak barátaim, akikkel együtt ebédeltem. Ma? A testmagasságommal egyenlő hosszúságú japán zászlómon már alig akad egy fehér felület, de még mindig van, aki írni akar rá. Az iskolában töltött 8 hónap után a hallásom is biztosan károsodott. A japán lányok (mert lánygimnáziumban tanultam) nagyon zajosak, és többnyire kiabálva beszélnek, bármilyen változás történik, azt sikítással jelzik. November, december környékén folyamatosan be voltam rekedve. Viszszagondolva, most már tudom, hogy miért.

Szépen lassacskán eljött a december, hidegre fordult az idő. A fenekemen már jégcsap lógott, mert a szabály, az szabály, még télen is tombolt a miniszoknya. Mikor említettem a Mikulást a cserediákoknak vagy pedig az iskolában, mindenki azt hitte, megzakkantam, ugyanis a „Santa Claus” 25-én jön és nem 5-én. Miután elmeséltem a Téliapó kicsiny történetét, mindenki megnyugodott, de elkezdte követelni a kijáró csokit. December 21-én betöltöttem a 17. évemet, amit kis

családi és baráti körben ünnepeltem. A fogadóanyummal közösen sütöttünk tortát, a macho mexikói cserediákiú meghódította a fogadóakutám szívét, és három nyelven énekeltek nekem Boldog születésnapot. Szép születésnap volt. Majd eljött a karácsony..., amit itt nem ünnepelnek. A karácsony Japánban a szerelem ünnepe, és egy kicsit Valentin-nap beütése van. Mivel 24-e sokat jelent nekem és a többi cserediáknak is, így együtt karácsonyoztunk, majd este hazamenve azon találtam magam, hogy semmi nem változott. A fogadószüleim elnyúltak a földön a tv előtt, és békésen aludtak, a fogadónővérem dolgozni volt. Kétségbeesésemben habár japánul, de megnéztem a „Reszkessetek betörőket”. Ez volt az első alkalom, hogy igazán éreztem, hogy szükségem van az igazi családomra. Karácsonyt követte az újév, amely itt az ivászat és partizás helyett a szeretetről és békességről szól. Amit karácsonykor kívántam, megkaptam 31-én. Összegyűlt a család, és degeszre ettük-ittuk magunkat. Majd éjfélkor elmentünk a közeli shinto szentélybe imádkozni. Otthon még csak délután 6 volt, de ahogy én hívtam minden magyar barátomat, úgy kaptam a hívásokat is. Érdekes volt, mert még reggel 8-kor is fogadtam a bejövő hívásokat.

Március közepén eljött a várva várt Japan Tour is. A nyári tábor óta az egész Districtem erre várt. A busz kora reggel indult Tokió szívéből, mivel a felhőkarcolókhoz már mindenki hozzászokott, és az embertömég már senkit nem tudott lenyűgözni, mindenki elaludt a buszon, csak a latin cserediákok és szerény személyem ricsajoztunk. Elsőnek Japán második legnagyobb városába, Oszakába mentünk, majd a gyönyörűsége Kiotóba, a gésák lakóhelyére. Ezt követte a Miyajima úszószentély, majd a több mint megrázó Hiroshima, ezután komppal Yaukshima, ahol a jéghidegben és vaksötétben a fedélzeten feküdve néztük a hullócsillagokat, majd vissza Gokayamába, ahol a házakban nem volt fűtés, de szalmatető annál inkább, és a közös tűz mellett melegedtünk. A túrának és vége szakadt. Itt ígértük meg, hogy bármerre is visz az utunk, mindig barátok leszünk és összetartunk. Azóta jöhetett földrengés, tájfun, veszélyes késelés, mi mindig mosolygunk, nevetünk és élvezzük az időt, amit még mindannyian együtt tölthetünk.

Mindenki azt mondja, egy év hosszú idő. De nem nekünk. De tudjátok mit? Ez az év SOSEM fog befejeződni, mert a tündérmesében bármi előfordulhat...

Barátaimmal a Japan Tour végén

Egy kis magyar lány a hatalmas Mexikóban

Kertész Lillának hívnak, és hála a Rotary segítségével Mexikóban, jobban mondva Cuernavacában töltheték el egy csodálatosan szép évet. A városom egyszerűen gyönyörű, nagyjából egymillió ember lakja, ráadásul az ország szívében, Mexikóvárostól nagyjából 85 km-re fekszik. „Az örök tavasz városa”, így emlegetik, hiszen egész évben tökéletes idő uralkodik. Most, így június-július környékén kezdődik el az esős évszak, így legalább nem lesz átlagosan 40 fok, mint tavasszal. De ha esik is az eső, a hőmérséklet nem csökken le nagyon, ráadásul többnyire éjszaka esik, így egész kellemes. A legmelegebb hónapokat márciustól májusig írtuk, és egy rövidke „telet” is átvészeltünk már, igaz, ez korántsem hasonlít a magyarországihoz; bár az a helyzet, hogy már hozzászoktam a meleghez...

Legjobb barátnőmmel, Claudiával

A nagy és szép reményekkel kecsegtető utazás 2007. augusztus 14-én kezdődött. Frankfurti átszállással, 14 óra múlva sikeresen landoltam Mexikóvárosban. Nos, elképzelhetik, hogy mennyire izgatott voltam, és ekkor döbbsentem rá, hogy igen: eddig még sosem voltam ennyire távol a családomtól, barátaitól, mi több, egy kerek évig ez így lesz. 2 órába telt, míg kivergődtem az első fogadócsaládomhoz, akik már egy „Üdvözlünk Lilla!” magyar feliratú táblával köszöntöttek. Az első családom a Martinez Orlaineta család volt, akikkel 5 hónapot töltöttem, és 4 tagot számlált: Alma és Federico, a fogadószüleim, akik egy virágtermesztő céget igazgatnak, Brenda (14), a húgom, aki szabadidejében keményen jár tornaedzésekre, valamint Omar (18), akit csak alig ismerhettem meg, mert augusztus 20-án elrepült Kanadába. Szerencsére Alejandra (20), családi barátjuk lánya épp beköltözött 4 hónapra a házába, mert a közeli hotelben gyakorlatozott. Vele nemcsak egy korban hozzám illő szobatársat és rengeteg nevetve eltöltött éjszakát nyertem, hanem egy igazi, felejthetetlen barátságra is szert tehettem. Jelenleg Queretarában lakik.

Már egy hétre rá, hogy megérkeztem álmaim földjére, beíratk az UNINTER nevezetű egyetemre, ahol 2 hetes spanyol kurzus várt rám. Majdnem 0 spanyoltudással érkeztem Mexikóba, és ez a 2 hét tömör spanyolozás napi 200 szó bemagolásával nem sokat hajtott előre, de legalább megismertem pár sorstárs cserediákat. Az igazi kihívás a sulis tényleges megkezdése volt szeptemberben. Ennek az egyetemnek van egy gimnázium része (BIU), ahol minden délelőtti órát töltöttem. Ez egy magániskola, mint Mexikóban ez oly megszokott, kb.

500 tanulóval. Tropikus hangulata van: rengeteg a medence és pálmafa. Így szeretném elképzelni a Verseyhy Ferenc Gimnáziumot is, ha lehet... Utólag visszagondolva mulatságosnak vélem, hogy kezdtem el tanulni a spanyolt.

Kezdetben minden és mindenki új volt, de nem kellett sok idő a beilleszkedéshez, mert az egész sulis csapat nagy lelkesedéssel és kedvességgel fogadott. Angolul, majd lépésről lépésre spanyolul beszélgettem velük (igen, ezek a beszélgetések segítettek hozzá a spanyol – néha nem könnyű – elsajátításához). Az akcentusom nagyon markáns volt, és ezen sokan elmosolyodtak, emellett pedig nem egyszer viccet űztek velem szavakkal, amiket nem ismertem. És hamarosan azon vettem észre magamat, hogy már állandóan spanyolul beszélgetek mindenkivel és az egész sulis ismer. Alig bírtam eljutni az osztályom ajtajához, mert mindenki ölelni és puszilni akart, emellett ezernyi és ezernyi kérdésük volt minden alkalommal. Claudiával, a legjobb barátnőmmel, aki Németországból jött, így fogalmaztuk meg: „BIU, ez egy hely, ahová csak belépsz, és megtalálsz az összes barátodat”.

Februártól május végéig újabb spanyol kurzusra vállalkoztunk, ezúttal sokkal több sikerrel! Átvettük az egész spanyol nyelvtant, társalogtunk és prezentációkat készítettünk hétről hétre.

A második családom, a Roca Rubio család volt. 3 nagyszerű hónapot voltam velük. Bety, az anyukám nem dolgozik, de egyetlen percet sem tölt otthon, különböző szakkörökre jár, szereti elfoglalni magát; Eduardónak, az apukámnak a közeli Tequesquitengo partján van egy picike hotelje, ahol több hétvégét is töltöttünk vízimotorozva, úszva. De emellett egy gyárat is igazgat Mexikóvárosban, így keddtől csütörtökig nem is jön haza. Eduardo (17), a bátyám kemény rocker, de emellett egy igazi, szeretnivaló testvér. Valószínűleg Hódmezővásárhelyre fog utazni mint cserediák a következő évben. Andy (9), a hugicám egy aktív és vicces kislány, imádott magához szorítani a nap minden részében. Fernanda (19) pedig jelenleg Brazíliában, São Paulóban tölti az egy évet.

Amikor április 12-én családot kellett váltanom, akkor éreztem először igazán, hogy milyen nehéz is ez. Már napokkal előtte rámtelpedett valami szörnyű hangulat, és sírva váltunk el. Sohasem fogom őket elfelejteni, a legjobbak legjobbjá volt az a 3 hónap, amit az ő oldalukon tölthettem.

A harmadik és egyben utolsó családom a Pacheco család, jobban mondva Neto családja. Elsa, a fogadóanyam nem

Teotihuacanban a Hold piramison – mögöttünk a Nap piramis

dolgozik. Régebben házakat árúsított, de ma már a fogadóapumnak, Danielnek segít a fogorvosi rendelő pénzügyeit rendezni. A legidősebb bátyám szintén Daniel (28) és szintén fogorvos, csakúgy mint immár majdnem a családhoz tartozó barátnője, Paty. Israel (26) építészként dolgozik, Ernesto (16) pedig... hát már ismerik őt: Szolnokon cserediák. El nem felejténém a nagymamát, aki velünk lakik, és hozzá kell tennem, hogy nagyon finomakat főz ám! És hogy az igazat megvalljam, csak ezzel a családdal lakom Cuernavacában. Az első családommal Jiutepecben teltek napjaim (mint Szolnok-Szandaszőlős), ami kb. 40 perc autózásra esik az iskolától jobboldalra..., vagyis ha nincsen forgalom.

Eduardóval

Nos, hadd ejtsek pár szót az itteni rotarys életről. A klubom neve RC Jiutepec Industrial. Utoljára tavaly augusztusban voltam klubgyűlésen. A counseloromról nagyjából ugyanezt tudnám elmondani. Még annak idején, vagyis augusztusban meglátott és nagy lelkesedéssel meghívott egy hétvégi családi kirándulásra. Azóta sem került erre sor... Na, de milyen jó, hogy a városomban több mint 30 klub működik. Így inkább az RC Jardines de Cuernavaca nevű klubban gyűlünk össze a többi cserediákkal minden pénteken. Nagy köszönetet szeretnék mondani ennek a klubnak, mert ők tényleg törődnek a cserediákokkal és barátként kezelik őket. Ezenkívül számos sikeres projektet is fel tudnak mutatni. Az országunkat népszerűsítő prezentációkra ezekben a hetekben kerül sor. Cuernavacában 10 cserediák tartózkodik, és 300% biztossággal jelenteném ki, hogy mi vagyunk a legjobbak egész Mexikóban! Viva Cuerna! Ariana, Mariane, Raphaela, Camila (ő januárban ment haza, keresztéves volt) és Luna (aki már-

ciusban váltott faluból Cuernavacába), valamint Guilherme Brazíliából, Ian az USA-ból, Matthew Kanadából; Európát rajtam kívül Claudia Németországból és Ali baba Törökországból képviseli.

A rotarys districtes (D4180) cserediák-összejöveleteket egy volt cserediákokból szerveződött csapat, a Rotex szervezi. 83-an vagyunk cserediákok a Districtemben. 83 nagyszerű ember (túlnyomó többségben brazilok és németek, Magyarországot Sticz Regina és én képviseljük csupán). Minden hónapban utazunk valahova: Las Estacas; Puebla; Teotihuacan; Cholula; Ixtapa (itt került megrendezésre a 2007/2008-as évet lezáró konferencia). Pueblában majdnem minden hónapban találkozunk, mert ott több mint 30 cserediák lakik, és mindig tökéletes a hangulat. Decemberben Zacatecasban volt egy óriási találkozó az összes cserediákkal, aki Mexikóban landolt. 5 nap, tele pörgéssel, 5 magyarral. Illetve februárban szervezték meg a Ruta Maya utazást (2 hét), bár ezen én nem vettem részt. De a már említett városokon kívül jártam már: Taxcóban, Ocotepceben, Cacahuamilpában, Acapulcóban, Tepoztlanban, Chamilpában, Tehuacanban, Cocoyocban, Chapultepecben és Mexikóvárosban már nem egyszer. Elbuszoztunk El Rollóba, ami egy nagy víziparadicsom. Tehát lehetőségem nyílt felfedezni Mexikó egy pici darabkáját, de ennek a felfedezésnek még korántsincs vége.

A mexikói konyháról pedig jobb nem is beszélnem, mert csak elképzelem az ízletes enchiladast, a tacókat és máris éhes leszek! A helyzet az, hogy nagyon csípősen főznek, el sem tudnák képzelni az életet chili nélkül. Ezt néha a gyomrom bánja, de már úgy ahogy beleszoktam.

Szabadidőm legnagyobb részét az itt szerzett barátaimmal töltöm. Imádom őket, rendkívül nyitottak, rendesek és segítőkészek, ezenkívül irtó jó humoruk van. Mindig kimerítők ezek a találkozások, sohasem unatkozunk, repülve telik el a délután.

Mindezekért a leírhatatlan élményekért Önöknek tartozom köszönettel. Újra és még egyszer szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak az összes személynek, legfőképpen kedves családomnak és a Rotary Club Szolnoknak, akik hozzásegítettek ennek a feledhetetlenül gazdag „egyéves száműzetésnek” a sikeréhez. És ezzel nemcsak a szemeimet nyitotta fel a világra, illetve Mexikóra, hanem több száz életre szóló barátságot, egy újabb nyelv megismerését segítette elő önállóságot és felelősségtudatot ajándékozva nekem.

Muchisimas gracias a todos!

Sticz Regina

Magyarország–Mexikó

Magyarország és Mexikó. Szép párosítás. Sticz Reginának hívnak, és ezt a cserediák évemet Mexikóban töltöttem. Ez egy olyan év volt, amit soha, de soha nem fogok elfelejteni, és minden pillanata ott fog élni bennem életem végéig. Cserediáknak lenni nagyon jó dolog, olyan élmény, amit csak az az ember ért, akinek volt lehetősége átélni. Mexikóban, Puebla városában laktam. Ebben a városban annyi ember lakik, mint Budapesten, ez Estado de Puebla úgy mond „fővárosa”. Kellett egy beszámolót írnom spanyolul is, és az első kérdés,

amit nekem szegeztek az volt, hogy miért választottam Mexikót, mit gondoltam azelőtt, mielőtt idejöttem, mit akartam felfedezni, megismerni. Ez egy nagyon-nagyon jó és fogós kérdés. Amikor a kérdés legelső részére kell válaszolnom, azt kell mondanom, hogy mindig volt két hely, ahova el akartam jutni a világon, de csak nyaralni. Ez Mexikó és Kuba. Az egyik „álmom” teljesült. Aztán van egy ismerős család, akik nem először járnak ebben a gyönyörű országban, és ebből a családból a legnagyobb lány most már mexikói családanya

egy csodálatos mexikói-magyar kisfiú oldalán, ők rengeteget meséltek erről az országról, a kultúráról, ami még több kíváncsiságot keltett bennem. Majd végül, de nem utolsósorban a spanyol. A spanyol nyelv, amit annyi ember szeretne megtanulni, mert olyan romantikusan hangzik, mintha énekelnék. Arról, hogy mit gondoltam, mit fogok látni, megismerni, nagyon elképzelésem sem volt, csak annyi, mint minden európai embernek, hogy nagyon meleg van, az emberek sötét bőrrűek, bajszosak és van kalapjuk, azaz „sombbrerojuk”. Meg kell hogy mondjam, ez az elképzelés eléggé téves. Minden szempontból. Vannak helyek, mint az én városom, ahol az időjárás kiismerhetetlen. Reggel hideg van, napközben vetkőzni kell, mint a hagyma, mert reggel elmentél egy pulcsiban, és 12-re már egy szál topban vagy, de 6 órától megint felveszed a pulóvered, mert hideg lett.

Az óceán partján barátnőmmel

Az emberekről csak annyit, hogy vannak fehérebb bőrű emberek, mint én, pedig nem vagyok egy fekete hölgy, és bajszt meg sombrero-t elég ritkán lát az ember. Minden ember ugyanolyan, mint Európában. Az öltözködésük hasonló a miénkhez, mondhatjuk hogy „fashion”. A viselkedési módjukban van egy kis eltérés. Itt senki sem idegeskedik, sohasem érnek időben oda sehova, és mindig mosolyognak, ellenben otthon mindenki rohan össze-vissza, dolgozik, mint a gép. Úgy gondolom, hogy itt a társadalmi rétegekben elég erős eltérések vannak. Mexikóban jobban látni a szegénységet és a gazdagságot. A szegény részét csak messziről volt lehetőségem megtekinteni, a gazdag része pedig vagy csak gazdag, vagy nagyon gazdag. Magyarországon más ember él középszinten a kis panellakásban, van kocsija és egy garázsa.

Az iskolák is nagyon különbözőek. Mexikóban rengeteg privát iskola van, más, mint az állami, ugyanis azok nagyon szegények. A privátiskolák közt is van drágább és olcsóbb. Az iskolák nagy részében van egyenruha. Ez engem sajnos nem ért el, és az igazság az, hogy szerettem volna, hogy legyen egyenruhám, érezni azt, hogy milyen jó, ha reggel felkelsz, tudod mit kell felvenned és nem kell gondolkodnod rajta. A tanítási, osztályzási mód is teljesen különböző, és itt jobban tetszik ez a része. Az iskolai időszak 3 részre van osztva, míg otthon csak 2-re. Én 2 iskolában tanultam. Az első és igazi iskolám az a Tecnológico de Monterrey volt. Mexikó legjobb iskolái közül az egyik, aminek egyetemi és középiskolai része van. A másik iskolába, amit Colegio Americanónak hívnak, beíratott a második anyukám, mert az első sulimban korán végeztem, mivel ez egyetem is. Úgy gondoltuk, hogy ahelyett, hogy otthon unatkozom, jobb, ha eljárok a „testvérem” isko-

lájába, aki épp Szlovákiában cserediákoskodik. Ez a középiskola teljesen különbözik a másiktól. Nincsen egyenruha, de itt jobban együtt vagyunk, mint egy kis család, nem úgy, mint az első sulinál, ami inkább az egyetemi munkahelyre hasonlít.

Ebben az évben volt szerencsém felfedezni, megismerni és megérteni a mexikói történelmet és kultúrát, és azt kell hogy mondjam, talán ez az egyik legérdekesebb kultúra, amit valaha volt módom megismerni. Rengeteg helyre juthattam el: Las Estacas, Oaxaca, Acapulco, Ixtapa, Veracruz, Xalapa, León, Teotihuacán, Cancún és a Riviera Maya. Az utazáson, amit Riviéra Mayanak, közismertebb nevén Ruta Mayának hívnak, felfedezhettem rengeteg régi helyet, a híres piramisokat, mint például: Chichen Itzá, Tulum, Uxmal, Palenque. Megismerhettem Mexikó déli részét, Chiapast, rengeteg víz-esést, folyót, tengerpartot és egzotikus állatot. Volt szerencsém eljutni az Amerikai Egyesült Államokba is.

Rengeteg minden történt velem ebben az évben, ha fel kéne sorolnom csak a felét is, beszélhetnék hónapokig. Utazgatások, bulik, felfedezések, barátkozások, minden, amit el lehet képzelni. Majdnem elfelejtettem megemlíteni a másik baráti körömet, akik nem mexikóiak. A többi cserediákot, akiknek szintén rengeteget köszönhetek. Azt hiszem, hogy egymás között is sokat tettünk a másikért. Az utazások, amiket együtt éltünk át, felejtethetetlenek voltak, és mindig egy kis család leszünk, a 4180. District. Azt érzem, hogy bármelyik országba szeretnék menni a világon, ha csak nyaralás szempontjából is, mindig lesz egy ember, egy barát, akit felhívhatok, és azt mondom, hogy itt vagyok, megérkeztem, és tudom, hogy kedvvel fogja megmutatni a városát, országát nekem. Nagyon örülök, hogy ennyi szép élményt élhettem át mindegyikükkel.

Mindez, amit elmondtam, lehetetlen lett volna egy olyan szervezet nélkül, amit Rotarynak hívnak. Ezen az úton szeretném megköszönni, hogy volt lehetőségem átélni ezt a csodálatos és feledhetetlen egy évet, aminek minden percét és másodpercét élveztem.

Köszönöm szépen a lehetőséget!

Diákok közt

¿Argentína? ¡Si!!!

Ezt a beszámolót a 9. Argentínában betöltött hónapom után írom. Sajnos lassan vége lesz mindannak, amire itt lehetőségem nyílt, látni, megtapasztalni, megtanulni. Talán mindez elég sablonosan hangzik, de igaz. Amit egy idegen országban, kultúrában, nyelvkörnyezetben eltöltött, leélt év hozhat, az csak jó lehet, csak élmény. Életre szóló.

Az egész 2007 augusztusában kezdődött, mikor hosszú időre el kellett búcsúznom a családomtól, a barátimtól. Hosszú utazás után megérkeztem Cordobába. Hogy őszinte legyek, először megijedtem. Velem is megtörténtek olyasmik, amik mindannyiunkkal – kiutazó cserediákokkal – megtörténnek. Az az időszak, amikor egy apró bébi árva hangyának érzi magát az ember, egy szót nem beszél az adott ország nyelvéből, nincsenek barátai és néha kicsit kényelmetlenül érzi magát, nem otthon. Ez hála istennek hamar elmúlik.

Az első hónapok nyelvtanulással, ismerkedéssel, az iskolában barátkozással teltek. Majd szépen lassan kezdtem beilleszkedni.

A Perito Moreno gleccsernél

Ezután a Dél-Argentínába utazás következett. Cserediák társaimmal bejártuk egész Patagóniát. Az utazás során láttunk gleccsereket, a világ legdélibben fekvő városát, Ushuaiát, átkeltünk a Magellán-szoroson, Chilén, megtettünk 8.500 km-t (!), nagyon sokat nevettünk, tanultunk és nagyon élveztük. Lenyűgözött a gyönyörű táj, az Andok szépsége, a hatalmas tavak türkisz színe, a rengeteg gleccser hatalmassága, az óceánparton a bálnák hangja, a fókák és pingvinek fantasztikus világa.

A 3 hetes utazás után visszatértem a cordobai hétköznapiakba. Lassan elérkezett az első 3 hónapos időszak vége. December elején a Buenos Aires-i utazás után családot váltottam. Buenos Airesbe ismét a Rotary szervezésében utaztam, bejártuk az egész várost, a környéket, és Uruguayba is átmertünk. Nagyon élveztem. Bár az utazás rövid volt, minden fontos érdekességét láttuk a metropolisznak.

Majd a második családomhoz költöztem, akikkel a nyarat töltöttem. Igen, tudom, számomra is furcsa volt először, mikor novemberben, decemberben olyan időjárás volt, mint otthon augusztusban, januárban pedig azt hittem, egy a naphoz közelebbi bolygóra kerültem, azért van ilyen meleg. Így telt a karácsony és a szilveszter is. Kisszoknyában, mezítláb, ott-

honról hozott tokaji aszút ittunk a karácsonyi desszerthez. Érdekes volt az otthoni szokásoktól eltérően ünnepelni. Itt például karácsony este, a családi megemlékezés után majdhogynem kötelezően minden fiatal bulizni megy. Így hát én is mentem. És az is normális, hogy másnap reggel fél 9-kor (korán!!!) homokkal a fülében (mert szabadtéri-koncertezőstáncolós buli volt) értünk haza.

Mivel nyáron megállt az élet, én is pihentem, voltam a fogadócsaládommal kirándulni, barátokkal töltöttem az időt. Talán kicsit túl sokat is pihentem. De az biztos, hogy februárban, márciusban már áldás volt, hogy egy kicsit felgyorsult az életem. Magasabb szinten kezdtem el foglalkozni a spanyol nyelv rejtelseivel, holnap nyelvvizsgázom, és mire hazamegyek, már talán az eredmény is meglesz. November óta rajztanfolyamon veszek részt, mostanra már élő modellekkel dolgozunk. Kondizni és aerobikozni járok, erre szükség van a cserediák év alatt, mert finom ételek kerülnek eléem.

Áprilisban utaztam Argentína északi részére, ami ha lehet, még a délinél is lenyűgözőbb út volt. Ősi, hihetetlen szép, autentikus helyeken jártunk. Először nyugatra indultunk, majd északra és onnan keletre, az Iguazú-vízesésig. Ott állva azon gondolkodtam, ezt mindenkinek látnia kell. Lenyűgöző a hatalmas víz ereje, a hangja, a szépsége. Jártunk Brazíliában is, őserdőben. A 2 hetes utazás során 3 féle klímában fordultunk meg, gyönyörű volt.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, amiért eljuthattam ide, láthattam mindent, beutazhattam egy hatalmas és fantasztikus dél-amerikai országot. Azt hiszem, ez alatt az év alatt, rengeteget ismertem meg a világból és tanultam róla. Emiatt köszönettel tartozom a családomnak és a Rotarynak a sok segítségért.

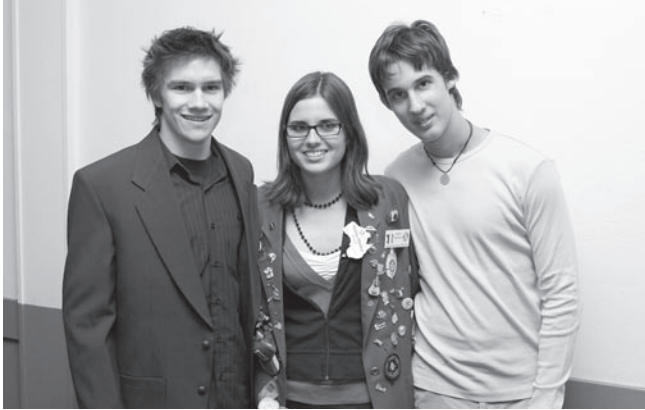
Hamarosan találkozunk. Üdvözlét Argentínából!

Barátokkal jó az utazás – az Iguazú-vízesésnél

Cserediáknak lenni Ausztráliában

Ha az ember cserediák, az azért jó, mert olyan helyre kerül, amiről álmodni se mert, de biztonságosan és biztosított körülmények között. De nem csak ez a feladatunk, hanem országunkat legjobb tudásunk szerint képviselni, és a lehető legtöbb emberrel megismerkedni, jó benyomást kelteni.

Civilben...

Ezek a dolgok egységesen igazak a cserediák életre, de mi az, ami kifejezetten csak az ausztrál cserediákokra jellemző? Kitartás, figyelem (főleg az első hónapokban), bizalom, türelem. Türelemből kell eléggel rendelkezni, mert Ausztrália nagy, és ha egy városi életből csöppensz ide, akkor nagyon furcsa lesz az a tényező, hogy itt mindenki ráér. Természetesen nem a nagyvárosokban, de arról az életről nem tudok sokat írni, mert nem tapasztaltam MÉG meg. De arra is sor kerül majd.

Szóval a bevezető után bemutatkoznék. Vígh Máté vagyok, de ezen a néven még Ausztráliában se keressenek, mert mindenki Tádé vagy Tadesz néven ismer. Vagy ugyebár angolosítva Tades és Tade. 2007. július 26-án magyar idő szerint 23:30-kor szálltam fel Ferihegy 2-ről. 2007. július 27-én szálltam le Sydney repülőtérre 6:05-kor. Útközben még Bangkokban átszálltam, csak hogy Ázsiába is betegyem a lábamat. A repülőutat úgy tudnám leírni, hogy Budapest – Bangkok nem más, mint 9 és fél óra kényelmetlenség a levegőben. No meg még 1 óra ki- és beszállás. Szerencsére folyosói ülés volt, szóval a lábamat ki tudtam nyújtani. Bangkok – Sydney 10 és fél óra hihetetlenül kényelmetlen út, plusz 2 óra ki- és beszállás és késés a felszállópálya túlszűfolttsága miatt. Szóval miután az élményekben gazdag repülőút véget ért, a csomagom természetesen nem oda jött, ahova kellett volna. Szóval még 1 óra keresgélés után végre kiszabadultam a reptérről.

Ha ezek után nincs kedved Ausztráliába jönni, akkor itt elkövetted életed legnagyobb hibáját. Még akkor is, ha a 20 legveszélyesebb kigyóból 12 itt él, akkor is hibázol, ha nem ide akarsz jönni. Mert onnantól kezdve, hogy kipihented magad, és megismerkedtél városoddal, szüleiddel, Rotary kluboddal és a többi cserediákkal, akkor rájössz, hogy hova máshova is mehetnél volna. Ha bekerülsz abba a családba, amit a cserediákok és rotarysták alkotnak, akkor rájössz, hogy minden rendben, lehet most már szórakozni.

Az én klubom a Rotary Club of Muswellbrook (D9670). Muswellbrookot térképen ne keresd, még a Google - Earthnek is el kell gondolkodnia azon, hogy biztos, hogy a Földön ke-

ressük-e a várost. (Természetesen felejsd el mindent, amit a városokról eddig tudtál, hisz Ausztráliába érkezél.) De ez a klub igazán jó. Rendes emberek, a találkozók inkább viccekkel és nevetéssel telnek el, kivéve, ha a vacsora tálalva van, mert akkor csöndesebb a társaság. De nem csak a muswellbrooki klub ilyen jó. Ittlétem alatt több klubban is megfordultam, előadást tartottam, vagy csak mint vendég jelentem meg, és mindenhol ez a felszabadult légkör uralkodott.

A Rotary által szervezett utazások is segítettek a cserediákokkal tartani a kapcsolatot. Az első találkozó után mindenkinek megvolt a többiek névjegykártyája. 2-3 napos konferenciákból volt az év alatt több is, mind Tocalban vagy Newcastleban. Az idő előrehaladtával az ausztrál cserediákok távozás-hoz készülődtek, mert ők január-február környékén indulnak útnak. A búcsúbulik csak úgy peregetek szülinapi partikkal fűszerezve. Több diákkal is szinte napi kapcsolatban állok, Andreasszal, a dán cserediákkal épp paintballozni indulunk a hétvégén. De hála az internetnek – feltéve ha családnak van – mind az otthonmaradt családtagokkal, mind a többi cserediákkal is könnyedén tudod tartani a kapcsolatot.

Ha igazán szerencsés vagy, akkor remek családokat kapsz, ha szerencsétlen, akkor csak pusztán közel tökéleteset. Én elmondhatom, hogy megfordultam kisvárosban (otthon falunak se nyilvánítható településforma), városban (otthoni kisváros) és nagy farmon (otthon ilyet ne is keress). Szóval a nyüzsgő nagyvárosi élettől eltekintve éltem minden más közegeben.

Természetesen a Rotarytól függetlenül is utazgatsz, nem is keveset. A klubom elnöke autóversenyző, és 2 alkalommal el is vitt magával. Hát azt kell hogy mondjam, igazán nagy élmény. Vagy amiről biztos hallottál már, ha tudsz valamit is Sydneyről, hogy az Operaház az kihagyhatatlan. Ez igaz. Vagy hogy a Harbour Bridge-et (Kikötő-híd) meg lehet mászni. És ha már itt vagy, természetesen ezeket is ki kell próbálnod. Biztosíthatlak, hogy az Operaházat tizedszerre látva is tátva marad a szád. Főleg, ha a Kikötő-híd tetejéről látod. És ugyebár 2000-ben Sydneyben olimpia volt. Az olimpiai létesítmények még állnak, tehát ki se lehetne hagyni, hogy ne próbálj ki legalább egyet. Én a hegyi kajakpályát választottam raftingoláshoz. Szerencsémre még gyönyörű nap-sütést is kaptunk, emlékezetes nap marad. Tényleg olimpiai szintű hely volt és az is a mai napig. Mint említettem már,

University of Sydney

Egy, csak egy legény...

paintballozni megyünk a dán és a brazil haverommal. Mert hát ugye Európát is képviselni kell. Most meg már a „Nagy Ausztrál Szafarira” készülődünk, ami 2 héten belül indul, május végén. Fél Ausztráliát bejárjuk, és akinek eddig meséltem az útról, mind azt mondja, hogy még ők se láttak ennyit a saját országukból. Ez is érzékelteti, hogy mekkora a tér. Ha a következő szomszéd 20 percnyi vezetésre van, az már közeli szomszédot jelent. Esténként az út szélét nem macskák miatt kell figyelni, hanem kenguruk miatt, akik szeretnek a még meleg aszfalton ücsörögni. Ami nem lenne baj, ha éppen nem jönnél autóval. És egy megtermett kenguru szebben lebontja drága járműved elejét, mint egy macska, ez garantált. Szóval a „Vigyázz, kenguru!” tábla nem véletlenül van kint, akárcsak a „Vigyázz, koala!” vagy a „Vigyázz, hangyászsün!” És ha már cserediáknak mész, akkor ugye a diákéletről sem lehet megfeledkezni. Az ausztrál középiskolai rendszer iszonyatosan nehéz és bonyolult. Beiratkozásodkor leülsz az igazgatóhelyetttel, és kitaláljátok, hogy kb. 35 különböző tantárgyból mi az a 6 tantárgy, amit tanulni akarsz. Ha esetleg nem jött be a választásod, még cserélhetsz is. De 11. végére csak 5 tantárgyad marad, mivel egyet leadhatsz, és nincs az a diák, aki nem ugrik egy ilyen lehetőségre. Szóval kevés tantárgy, de sok óra belőlük. Hetente mindenből van 3-6 óra, de természetesen még így sincs közel sem olyan nehéz heted, mint amit egy otthoni gimnáziumban megszokhattál.

Eltaláltak!

Iskola választja az egyenruha fajtáját is. Van cserediák haverom, akinek az öv, zokni, nyakkendő és cipő fajtája, színe, hossza is meg van szabva. Én megint csak a szerencsések közé tartozom, a sötétkék melegítő vagy szürke rövidnadrág mellé egy fehér pólót kell viselnem, amin az iskola címere van. És

ha hűvös az idő, akkor egy sötétkék pulóverrel egészíthetem ki. Nos, ha már felöltöztél, és tudod, hogy milyen órád lesz és hol, akkor ülünk be egy pár órára! Nekem angolom, matematikom (ez a kettő mindenkinek kötelező), tesim, fizikám és informatikám volt. A tesi és fizika az tényleg remek volt, az angol természetesen nem lehet jó, mert kötelező, és ez a matematikára is vonatkozik, ami szimplán unalmas, ha már többségében mindent tanultál. De a fizikát azt tényleg ki kell, hogy emeljem. Nemcsak nagyon jó tanárunk volt, meg még emellett a sok kísérlet és érdekes tananyag, de mindezt igyekezett még érdekesebbé tenni. Például egy hétvégére elvitt minket Sydneybe az egyetemre csoportkirándulásra, és az már nem semmi. A másik kedvencem a tesi (SLR = Sport Lifestyle & Recreation), ami magától értetődő, ha az ember 6 éves kora óta sportol, és itt is sok sportot játszottunk. Ezek az órákon az ausztrál játékokkal is megismerkedtem, mint pl: lacross, football(rugby), krikett. De az „európai” focit is játsszuk, vagy kosárlabdát, röpit, teniszt. A tanárunk, Mr. Earskine is remek tanár. Óra elején megszavazzuk, mi lesz a mai óra anyaga (ami gyakran Mr. Earskine leszavazását hozza magával). Több mint 9 és fél hónapja vagyok itt. Hazugság lenne, ha azt mondanám, hogy nem vágyom haza, de elmenni se akarok. Ez az 1 év tényleg remek volt. Sok mindent láttam, sok mindent tapasztaltam, és sok olyanban volt részem, amit az unokáimnak is mesélhetek majd. De azt a vegyes érzést feldolgozni majd az indulás előtt, hogy otthonból hazamegyek, az nem lesz egyszerű. Mert otthonról idegenbe jöttél, de végül mégis otthonod lett, és most otthonodból hazádba mész. A cserediákprogram nagy ötlet volt. A Rotary segítségével nélkül ilyen dologra vállalkozni örülség lenne ebben a korban. És szerintem ezt az összes cserediák elmondhatja magáról, hogy a Rotary nélkül nem sikerült volna. Én is köszönöm a magyarországi kluboknak, és kiemelném Kertész Bélát, aki az ittlétem alatt segített, ha gond volt, és köszönet a D9670-nek, ami Newcastle és a Hunter valley területe, és Mr. Peater Bently-Howardnak, aki az ausztrál YEP-em volt. A Rotary tényleg egy olyan szervezet, ami jótékonyan szolgál és segít. Köszönöm a lehetőséget, hogy én is írhattam az újságba.

Na, ki vagyok?

Christine Hawley

Cserediák évem Magyarországon

A cserediák évem mindezidáig nagyon jó volt. Sokkal több dolgot megtapasztaltam, mint valaha is képzeltem. Nagyon sok helyre utaztam és találkoztam néhány csodálatos emberrel, akiket soha nem fogok elfelejteni. Mielőtt idejöttem, alig tudtam valamit Kelet-Európáról, de már nincs így többé. Nagyon sokat tanultam és nagyon hálás vagyok, hogy eljöhettek Magyarországra. Sok dolog meglepett Magyarországon. Nem szoktam hozzá az ötfogásos étkezésekhez, síkságokhoz és a segítőkész, kedves, barátságos emberekhez. Hónapok után jól alkalmazkodtam ezekhez a változásokhoz és rájöttem, hogy ezek részei egy különböző kultúrának, amiket el kell fogadnom. Habár hiányoznak a hamburgerek, még soha nem kóstoltam ilyen jó ételek. Imádom a túrógombócot és a paprikás csirkét.

A családjaim és az iskolatársaim nagyon segítőkészek és kedvesek voltak. Nem kellett magyarul értenem ahhoz, hogy tudjam, szívesen segítenek nekem. Kisvárosból jöttem, de itt megtanultam eligazodni nagy városokban, mint például Budapest. Soha nem kértem ennyi útbaigazítást és nem buszoztam és vonatoztam ilyen sokat.

Határozottan sokat tanultam különböző országokról, nyelvekről, emberek kultúrájáról. Büszkén mondhatom, hogy nem csak jó tapasztalatokkal megyek haza, hanem egy gyönyörű képpel Magyarországról.

A Duna-parton

Ernestóval, a mexikói cserediákkal Szolnokon

Mariana Leite Araujo

„...legnagyobb meglepetés számomra a magyar emberek voltak”

Mariana Leite Araujo vagyok, Brazíliából jöttem, 10 hónapja vagyok Magyarországon. Biztosan elmondhatom, nagyszerű dolog volt itt lenni rotarys cserediákként.

A legjobb dolog és a legnagyobb meglepetés számomra a magyar emberek voltak. Sokkal barátságosabbak és segítőkészebbek, mint amit valaha vártam. Ez segített nekem a beilleszkedésben.

Mivel Magyarország kicsi, nagyon sokat utazhattam, többet, mintha más országban lettem volna. Lehetőségem volt sok szép helyet megismerni.

A kedvenceim Eger, Szentendre és a Duna-kanyar. És természetesen Budapest, amely a kedvenc városom Európában ezidáig.

Tetszik Magyarország gazdag történelme és kultúrája, minden utazáson sokat tanulhattam róla, és megnézhettem olyan helyeket, ahol fontos történelmi események zajlottak.

Magyarul tanulni nagy kihívás volt, és bár nem tudok jól magyarul, a nyelv nagyon tetszik. A nyelv nagyon nehéz és különleges, de ettől szép.

A cserediákok csoportja nagyszerű volt,

ezért is volt olyan jó ez az év. Ez a csereprogram nagyon jó lehetőség volt arra, hogy egyedül boldoguljak, ugyanakkor hogy sok segítséget is kapjak.

Találkozni a világ minden részéről érkező emberekkel és megtanulni hogy különbözőek vagyunk, ez nagyon jó dolog. Elmondhattam, hogy sokkal mélyebben megismerhettem Magyarországot, az embereket, a kultúrát, mintha turistaként érkeztem volna ide. Szeretnék köszönetet mondani mindenért, mindenkinek, mind a három családomnak és az összes rotarysnek.

Köszönöm a lehetőséget, hogy itt lehettem, hogy a szolnoki klub fogadott, a három nagyszerű családot és a fantasztikus évet!!!!

Palacsintasütés közben

Netóval és Christine-nel

A legjobb évem

A nevem Ernesto Pacheco Rodriguez, Cuernavacából, Mexikóból. Először is szeretnék mindenkinek köszönetet mondani ezért a nagyszerű évről itt Magyarországon. Egy csodálatos év volt. Nem volt egyszerű, de megérté. Szeretnék még köszönetet mondani mindenkinek a segítségért.

Sok dolgot megtanultam. Megtanultam, hogy élek más életstílusú emberek között, a családomtól távol. Mikor megtudod, hogy Magyarországra mész, semmit sem tudsz róla. Persze hallottál már az országról, de semmit sem tudsz az emberekről, a stílusukról, ilyesmi.. Hatalmas meglepetés volt, mikor rájöttem, hogy a magyarok nagyon kedves, segítőkész és barátságos emberek. Magyarország nagyon szép hely, igazán szeretek itt lenni. Sokkal egyszerűbb tömegközlekedéssel utazni, mint Mexicóban. Sok különböző városban voltam, mint Eger, Sopron, Kecskemét, Szentendre, Miskolc, Budapest, Debrecen. Mind gyönyörűek, de a kedvencem Szentendre, mert nagyon hasonlít az én városomra.

Szeretem a magyar ételeket is. A gulyásleves nagyon jó, a túrógombóc pedig a kedvenc desszertem.

A magyar kultúrát is megkedveltem, például a húsvéti locsolkodást és a Mikulást.

A Verseghy Ferenc Gimnáziumba jártam a 10. c osztályba. Itt kötöttem a legfontosabb barátságokat egész évben. Az osztálytársaim a megérkezésem pillanatától segítettek. Sose felejttem el őket. Őszintén szólva mindenki rendes ott. Elmondhatom, hogy a Verseghy egy nagyon jó iskola, jó tanárokkal, akik gyakran segítettek nekem. Új volt számomra a ballagás, amikor a végzősök végigsétálnak az iskolán és egy dallal búcsúztak. Ez nagyon tetszett.

Nagyon élveztem az európai túrákat Velencébe, Párizsba és Amszterdamba. Ez olyan dolog számomra, amit sose hittem volna, hogy átélek.

Szeretnék köszönetet mondani a 3 családomnak, a Sticz, az Oláh és az Uri-Szabó családnak. Igazán szeretem őket, úgy éreztem magam, mint egy igazi családtag. Aranyosak voltak és segítőkészek. Bár nehezen értettük egymást néha, mert nem beszélek jól magyarul, de bátorítottak és segítettek nekem.

Úgy gondolok a hátrahagyott egy évre, mint életem egyik legszebb évére. Sose felejttem el.

Ismét köszönet a Rotary klubnak és a családjaimnak mindeért.

A Rotary farsangon

The best year

Christine-nel és Marianával

I'm Ernesto Pacheco Rodriguez, from Cuernavaca, Morelos, Mexico.

First of all I would like to thank everyone for such a great year in Hungary. It was an amazing year. Also, I would like to thank everyone for all the help. This was not an easy year but it was worthy.

Learned how to live in another kind of lifestyle far away from your family. You learn a lot of things.

When you know that you are going to Hungary, you don't have any idea about it, I mean you know the country of course but you don't know anything about the people, the kind of lifestyle and so on. It was a great surprise to find that the people are very polite, helpful and friendly.

Hungary is a very beautiful country and I really like it. It is much easier to travel by public transportation than in Mexico.

I have been to a lot of different cities here. Eger, Sopron, Kecskemét, Szentendre, Miskolc, Budapest, Debrecen, etc. and all of them are really nice cities but my favorite one is Szentendre. I think because it is very like my city.

I also like the Hungarian food. The soup goulash or chicken paprika I think all kinds of goulash are very good or turogomboc is my favorite dessert.

I also like the Hungarian culture, for example how the boys pour water on the girls, or "Mikulas" on December 6.

I attended Verseghy Ferenc Grammar School, and I go in the class 10c. There I made my best friends in the whole year. There the people helped me as soon as I arrived. I will never forget them. And actually all the people there are good. Also I can say that Verseghy is a very good school, with good teachers who often helped me. It was for me something new to see the kind of graduation, walk around the school, or when they say hello to us singing a song, it was good, I really liked it.

Also, I really enjoyed the trips in Europe, being in Venice, Paris, Amsterdam. It's something that I could never imagine. I really liked it.

I would also like to thank my 3 families, Sticz, Oláh and Uri-Szabó. I really love them and I really felt one more of the family. They were lovely and very helpful. Sometimes it was difficult to understand each other because of the language, I cannot speak Hungarian very well but they were very helpful and encouraging.

I consider this one of my best years of my life. I will never forget it. I learned how to live in another culture, country, and language.

Thanks again to my families and to the Rotary club for everything.

Katona Zsuzsa

In medias res...

Sokat gondolkodtam egy igazán ütős, kifejező címen, mely összefoglalhatja fogadószülei élményeimet, de akárhonnan közelítettem is meg a problémát, mindig ide jutottam. Úgy csöppentem bele ebbe a szerepbe, mint ahogy az antik eposzok kezdődnek...

2006 decemberében cserediákjelölt lányom lelkendezve jött haza, hogy megismerkedett a városban tanuló chilei cserediáklánnyal, Susanával. A következő mondata eldöntötte, miként fogok belekóstolni a pótmamáskodásba. „Ugye, lakhat nálunk?” Rebbenő pillák, tág bocsiszemek... és én máris a dolgok közepébe pottyantam. Annyira még maradt idő, hogy szóljak, talán a Rotary klub illetékesével, jelesül Dr. Nagy Tibor ifjúsági felelőssel meg apával is jó lenne egyeztetni, de egy szó, mint száz: az ügy az igen elhangzásával akkor és ott eldöntetett.

Tisztában voltam azzal, ha gyermekem cserediákként külföldre megy, nekem is fogadnom kell valószínűleg tengerentúli fiatalokat, s ez kellemetlenségekkel járhat. A ráhangolódásra azonban nem volt idő, jöttek az ünnepek, ezer más dolgom volt. Január közepére sikerült a „belső szervezési munkákat” elvégezni. Hogy ezek mit takartak? Szobacserét, költözködést a tetőtérben, kb. 3 zsáknyi gyerekjáték zsugorítási műveletét, némi új szabály bevezetését a békés egymás mellett élés érdekében. Mégiscsak eggyel többen leszünk. Tapasztalataim alapján a szülők közül az anyukákra hárul több feladat a cserediákprogramban, de a férfiak türelmének is komoly próbákat kell kiállnia (nálunk 4 nőszemély csivített folyamatosan az egyetlen férfi fülébe).

Aztán eljött a költözködés hétvége, s az én legnagyobb gondom az volt, hogy alig tudok valamit Chiléről: az elhelyezkedésén, fővárosán és Pinocheten kívül más nem jutott szembe. Elő hát a lexikkal, gondoltam, mégiscsak kell beszélgetni valmiről. Na, aztán ezekről nem esett szó.... De ezer más dologról igen, és ezek igazán hasznosnak bizonyultak. Szerencsémre Susana már túl volt 5 hónapon, nagyon sok dologgal, szabállyal tisztában volt, én első családjától „használati utasítást” is kaptam hozzá. Ezt mindenképpen javasolni tudom. Ha van rá lehetőség, már „beavatott” családok legyenek az első fogadószülei, s a kezdők inkább a középső időszakot válasszák. Két kezdő nem biztos, hogy jó konstelláció.

Bár a kommunikáció nem volt könnyű, elég jól boldogultunk. Igyekeztem szem előtt tartani azt az alapszabályt, hogy a cserediák családtag, a család nem utazási iroda és a ház nem ifjúsági szállás. De azért így is adódtak meglepő pillanatok... Sokszor beszéd nélkül is tökéletesen kommunikáltunk, pl. a porszívó a szobája közepére helyezve mindig tiszta szobát eredményezett. Az első 5 hónap alatt rájöttem, hogy a fogadószülei státusz örökös in medias res állapotot tart életben, mert „helyzet” mindig adódik, olyan, amelyet rugalmasan megoldok, ha a saját gyerekemről van szó, de a másé valahogy nagyobb aggodalom. Neuralgikus pont: engedjem vagy ne engedjem, ha kortársaival szórakozni menne. Persze, hogy engedem, de előtte tájékozódás: kivel megy, hová, magyar

társak telefonszámát elkérni, majd felhívni, hátha mégse az a szám a jó szám. Szondázni: legyen a társaságban olyan, akit személyesen is ismerek. A program napján pedig ébren várni, hazaér-e egészségben, majd szagminta vétele jóéjt puszival, aztán fellélegezhetünk: Ez is megvolt! Lehet, hogy mások rugalmasabban kezelik ezeket a helyzeteket. Én bevallom, most egy tanévnyi pótszüelő-tapasztalattal a hátam mögött sem tudnám lazábban venni.

Másik cseregyerekünk Brazíliából jött, neki mi voltunk az első családja. Nagyon sokat segített, hogy már tavasszal fel tudtuk venni vele a kapcsolatot, s attól kezdve szinte naponta beszélgettünk még a szüleivel is. Megható volt a Marianától érkező első e-mail, mely bemutatkozásunk válaszáként érkezett. Valahogy így szólt: „El sem tudod gondolni, mekkora örömet okozott a leveled, életem legszebb pillanata volt. KÖSZÖNÖM, KÖSZÖNÖM, KÖSZÖNÖM!” Már ekkor a mi gyermekünké vált, s azóta is így érzünk iránta.

Ha mód van rá, mindenképpen ki kell használni az internet adta lehetőségeket. Ha pedig gyermekünk baráti társaságával is sikerül összehoznunk még érkezése előtt, sokkal könnyebb dolgunk lesz. Mert hiába akarunk teljes mellszélességgel otthonos, családias környezetet biztosítani, egy kamasznak kellenek kamasz barátok.

Ekkor fogalmazódott meg bennem, milyen jó lenne, ha a hazatért, tapasztalt cserediákok jól tudnák működtetni a Rotaxet, Rotaractot. És itt a jól szóra tenném a hangsúlyt. A külföldieknek könnyebb lenne a beilleszkedés, s nem utolsósorban ez a mi gyermekeink „utógondozását” is szolgálná.

A gyerekeket igyekeztünk mindenbe bevonni, saját gyermekeinkhez hasonlóan. A takarítás alapvető feladat, de a palacsintasütés, virágültetés sem okozott nekik gondot. Be kell azonban vallanom, a cserediákok fogadása nálunk komoly jellemformáló erővel bírt. Mert bár családtag, azért mégsem lazul el az ember úgy, ahogy gyengébb pillanataiban. Fegyelmesebb és programokban gazdagabb időszak volt ez életünkben, mint az előzőek. Igyekeztük kihasználni a hétvégeket, s minél többet kirándulni, hogy a gyermekek lássák, milyen szép országba érkeztek. És ezért mindenképpen kö-

Marianával és Christine-nel a tavalyi jótékonyági bálon

szönet jár a Rotary klub cserediákprogramjának. Nem lehetett eltunyulni, s lehetett érezni, az ezerszer látott helyek újra és újra feltöltik az embert.

Kirándulni nem lehetett eleget!

Alapvető dolognak tartottam a közös étkezéseket. Nagyon élveztem ezeket az időszakokat, bár lényegesen több időt töltöttem a konyhában, mint előtte (Su nem szerette a menzát). Ilyenkor tartottuk meg az iskolai beszámolókat, tanultunk – tanítottunk egymásnak játékokat. Soha nem gondoltam volna, hogy fejben huszonegyszerre egyszerre három nyelven is lehet. A társasjátékok kihagyhatatlanok voltak, de gondolom, ezzel nem mondok újat. Mint ahogy azzal sem, hogy a nyelvtanulásnak akár tetszik, akár nem, a legfőbb színtere nem a család, hanem a kortárscsoport. Mivel a gimnázium szinte semmilyen délutáni elfoglaltságot nem kínál, szorgalmaztam,

legyen a gyerekeknek állandó hétközi programja a tanítás után is. A Szandaszőlős Táncegyüttes vezetői és táncosai is örömmel fogadták az új tagokat. Minél több megmértetés, szervezett elfoglaltság hasonló korú fiatalok között: szerintem az ambíció és nyelvérzéken kívül ez a nyelvtanulás sikerének titka. És most sorolhatnék néhány olyan tanácsot, melyet jó szem előtt tartani, de nem teszem, hiszen ezek olvashatók a Rotrary klub honlapján. A „helyzetekre” meg amúgy sincsenek írott szabályok.

Zárszóként annyit: köszönöm a Rotary Club Szolnoknak, hogy részt vehettünk ebben a programban, hiszen Tokióban tanuló lányom mellett én is gazdagodtam. Felejthetetlen nevetéseket, szikrázó mosolyokat, összebújásokat és összekacsintásokat, sok-sok szeretetet kaptam ezektől a gyerekektől.

ROTARY TÖBB NÉZŐPONTBÓL

Dr. Teszárné Nagy Marianna

Női szem(ellenzöv)el

Farkasszemet nézek a fehér papírral... Holnapra ígértem Dr. Kertész Robinak a cikket. Most hajnal fél egy.

Lássunk hozzá...

Nehéz elkezdenem, hiszen férjem alapító tagja az RC Szolnoknak, így életünk részévé vált. A gyerekek hamar megtanulták, ha kedd, akkor Belgium, ha hétfő, akkor Apa Rotaryba megy és későn jön haza. Szóval idejében kell elkérni a másnapi menzabefizetés árát, felmondani a verset, vagy megkérdezni, melyik könyvespolc melyik sorában lehet megtalálni a kötelező olvasmányt, hiszen 5000 kötet között kicsi az esély, hogy elsőre ráhibázzunk nélküle...

Őszinte leszek. Feleségként sokszor ambivalens érzés a férj „állandóra beégetett” hétfői elfoglaltsága. Miért nem megyünk inkább a havi nagy bevásárlásra, amikor már fogytán a liszt, cukor, gyümölcs, mosópor, és elkelne az erős férfikéz. Vagy éppen tele van a fejem a munkahelyi eseményekkel, amit szeretnék vele megosztani, de már otthon sincs... Az érem másik oldala viszont az, hogy ilyenkor magunk vagyunk itthon a fiúkkal, és ennek is megvan a maga varázsa, vagy éppen elhívhatom a barátnőm egy kis beszélgetésre, és annyi pezsgőt iszunk, amennyi belénk fér.

Most, hogy írok, próbálok megfogalmazni, mit jelent nekem a „rotarys lét”?

Amikor hasznosnak érzem magam: Szívesen segíték a klubnak a Verseyhy Ferenc Gimnáziummal való kapcsolattartásban, hiszen a cserediákok tanulmányaival, beilleszkedésének elősegítésével kapcsolatban mindig van tennivaló. Szívesen mutatom be a cserediákokat – a magyart mint idegen nyelvet oktató – tanárnőnek, aki minden új diákot örömmel és szívesen fogad, speciális módszerekkel oktatja nekik a magyar nyelvet (ha hagyják). Volt már olyan diákunk, aki a csereév végén letette a magyar középfokú nyelvvizsgát.

Amikor vicces: Éveken keresztül hagyomány volt, hogy mi, rotarys feleségek tréfás színdarabban készültünk a Rotary farsangra, ahol férjeinket froclizó, kedves kis előadást hoztunk tető alá. Jelmezt varrtunk, poénokat faragtunk, és a próbák

alatt észrevétlenül kis közösséggé kovácsolódtunk.

Amikor fázós: Minden év decemberében borkínálásra kerül sor a Hild téren. Ekkor a Liget Otthon fogyatékkal élő lakóinak gyűlik az adomány, miközben két kesztyűben, három zokniban és nagykabátban toporgunk és beszélgetünk az arra járó (karácsonyi ajándékokat vadászó) ismerősökkel, szomszédokkal a Rotary céljairól, programjairól.

Amikor kinos: Ha rotarys vagy, akkor éjjel többször megállít a rendőr, mintha nem lennél az. A legkínosabb az volt számomra, amikor a következő eset történt: február volt, Rotary farsang a cserediákok tiszteletére. Erre az eseményre köztudottan csak jelmezben lehet megjelenni. Családunk ki is tett magáért, mindenki valami kreatív jelmezbe bújt. Én (kevésbé kreatív módon) macska jelmezt öltöttem. (Apró fülek, hosszú fark, erős smink, hosszú bajusz.) Éjjel után azonban a nálunk lakó ausztrál cserediáklány, Astrid megkért, hogy vigyem haza kocsival, mert már nagyon fáradt. Így hát, kabát nélkül – talpig macskában – beugrottam a fehér Zsiguliba és hazafuvaroztam. Visszafelé jövet lemeszelt két rendőr. (Mivel akkor már több órája macska jelmezben és sminkben voltam, teljesen kiment a fejből, miként festhetek.) Sötét volt. Kiszálltam a kocsiból talpig farkokban, és belebuktam a csomagtartóba az irataimért. Amikor diadalittasan felnéztem, a rendőrök arca eltorzult. A meghökkenés és az örülteknek járó néma tisztelet sugárzott a szemükből... Szó nélkül forgatták a jogosítványom és a személyim, hogy vajon az ott látható kép hogyan azonosítható be a macska smink alattival? Aztán feladták és menekülőre fogták... Sietve megköszönték az együttműködésem, és új, „könnyebben kezelhető” kuncsaft után néztek.

Amikor építő: Nagyon kedvelem a Rotary klub által szervezett hangversenyeket, kiállításokat, illetve azokat az útibeszámolókat, amelyeket Sulyok Attila tart egzotikus útiélményeiről. Kizökkent, elgondolkodtat, feleml. Szerettem azt a légkört, amikor egy-egy meghívott művész szűk körben beszél hivatásáról, megosztja velünk véleményét, gondolatait.

Két gyermekemmel, Balázssal és Dáviddal

Amikor aggasztó: Bizonyára minden Rotary tag ismeri a Jožin z bažin című zeneszámot az Ivan Mladek Banjo Band előadásában. Hát, ezt mi itthon nagyon megszenvedtük! Dávid fiam mutatta meg apjának a felvételt, és nem is sejtette, micsoda kultúrtörténeti lavinát indít el ezzel. Az én emberemnek annyira megtetszett ez a 70-es évekbeli remekmű, hogy fejébe vette, megtanítja klubtársainak. Ennek viszont előfeltétele volt, hogy Ő tökéletesen elsajátítsa a dallamot és a cseh szöveget. Elfoglalt ember lévén erre azonban csak éjszaka adódott lehetősége. Nem egyszer riadtan arra ébredtünk, hogy ül a gép előtt, fülében a fülhallgató (hogy bennünket kíméljen a hangos zenétől) és énekel. Csíkos pizsamában, mezítláb áll-dogáltunk a résnyire nyitott ajtóban és tanakodtunk, mitévők legyünk.

Amikor közösségkövacsoló: A hivatalos programok mellett összejövetelek, születésnapok, névnapok, a lázas készülődés, a meglepetés vers fabrikálása, az ajándék kiválasztása és „titkossága” jó értelemben vett konspiráció eredménye. Ki ismeri jobban a másikat, mi lenne igazán személyes ajándék, és nem is feltétlenül fontos, hogy az egy tárgy legyen.

Amikor kellemetlen: Akik már fogadtak a „hosszú program-

ban” cserediákat, azok tudják, hogy a mindennapok rutinjától kissé eltérő módon, gyakran kerül homokszem a gépezetbe. Nekünk két fiunk van, erre a „rendszerre” állt be az életünk. Amikor a nagyobbik kint volt Argentínában, úgy hozta a sors, hogy ez idő alatt csupa lány cserediák lakott nálunk. Egy fürdőszobánk lévén nehezen viseltük a reggeli örületben a mindennapi hajmosás-sminkelés időfaló proceduráját a fürdőszoba ajtaja előtt toporogva, bár kétségtelenül ennek is volt hozadéka: senki sem tud úgy borotválkozni mikrohullámú sütő ajtaja előtt, mint az én emberem!

Amikor örömteli: Nagy öröm hallgatni az ifjúsági napokon a kint lévő gyerekeink által írt és felolvasott leveleket. Nyomon követhetjük mi foglalkoztatja őket, mi az, amire rácsodálkoznak, mi az, amiben állást foglalnak. Még nagyobb öröm, amikor hazatérnek gyerekeink a csereprogramból, feltöltődve új élményekkel, tapasztalatokkal, és lopva figyeljük őket, hogyan képesek újra megtalálni itthon a helyüket.

Hajnal fél három... Kertész Robi azt mondta 1,5-2 oldalt írjak. Ez már majdnem annyi. A többit majd elmondok nektek szóban...

OLDOTT PILLANATOK

Dr. Kürti László

50 évesek lettünk

Vagyis saját gyermekkori emlékeim szerint BÁCSIK! Gyermekkoromban számomra egy 50 éves felnőtt ugyanis már bácsinak számított. Vajon bácsinak is érezzük magunkat? Határozottan kijelenthetem, hogy nem. Bár Szutorisz-Szügyi Csongor, aki ráadásul egy nappal fiatalabb, mint én, mikor fél tíz felé a hivatalból benéz a Rotary ülésre hétfőnként, időnként „bácsinak” tűnik, de ez néhány perc alatt elillan, és újra igazi énjét tapasztalhatjuk meg. Valójában szó sincs

ilyen életérzésről, bizonyítja ezt az a tény is, hogy igazi „nagy” születésnap bulit szerveztünk hármasban – társunk volt még Szabó Editke is, akivel a középiskola csodálatos éveit egy osztályban töltöttük el – ennek a szép kerek 50 évnek a méltó megünneplésére.

Nagyon örültünk, hogy meghívott barátaink, családtagjaink közül szinte mindenki el tudott jönni. Külön öröm volt számunkra, hogy szinte a teljes Rotary klubtagság megtisztelte

A három ünnepelt, balról jobbra: Szabó Edit, Dr. Kürti László, Szutorisz-Szügyi Csongor

Az 50 szeletes torta az utolsó morzsáig elfogyott

A pezsgőspoharakból álló gúla feltöltése...

személyesen születésnap rendezvényünket, köszöntésünkre verssel, énekkel, csodálatos gitárzenével készülve felejthetetlen hangulatot teremtettek. Az időjárás felelős is tette dolgát, így ezen a szép június 30-ai napon elég meleg volt, hogy kint, a szabadban élvezhessük a nyári éjszakát, minden egyes pohár sör, illetve bor jól eszen, és mivel teljes volt a szélcsend, a pezsgőspoharakból felépített gúla sem dőlt le idő előtt. Az est egyik fénypontja az 50 szeletes születésnap dobostor-

...amiben Csongor is önzetlenül segít

ta felszeletelése volt, melyet tökéletes összhangban a három ünnepelt követett el. Az ünnepség ezzel persze nem ért véget, hajnalig beszélgettünk, énekeltünk, hallgattuk a gitárzenét, és próbáltuk eldönteni, hogy melyik palack bor a finomabb. Sajnálom, hogy csak 50 évente van 50 éves születésnap. Sebj! Találkozunk 50 év múlva, és az ünnepség ugyanilyen csodálatos lesz, hiszen „lényegében” semmi nem fog változni, csak a dobostorta lesz 100 szeletes.

Vendégségben mátészalkai rotarys barátainknál (2007. július 24.)

Dr. Ungvári Zsigmond alkormányzó úr az észak-alföldi régió klubjait invitálta Mátészalkára a helyi klub kihelyezett ülésére, ahol finom italokkal és slambuccal vendégelt meg. A bal oldali képen középen Dr. Ungvári Zsigmond köszönti a vendégeket, mellette a mátészalkai klub brazil cserediákja, jobb szélén Erdélyi Ferenc klubelnök. A jobb oldali képen a szolnoki, bajai és nyíregyházi klubok képviselőitében megjelent rotarysok vidám asztaltársasága

Bortúra 2007-ben

(2007. szeptember 15-16.)

Ragaszkodván hozzá és erősítvén hagyományainkat 2007 őszén egy bortúra során – szüreti időben – meglátogattuk az Egri Korona Borház dűlőit, némi kárt téve az ott megtermett szőlőben. Mentségünkre szolgáljon, hogy ez a program része volt.

Miután bekötöttük a szüretelés során „áldozatul” esett ujjainkat, kipréseltük munkánk gyümölcséből a levét. Az így kinyert mustból kevesebbet, a közben felkínált zsíros kenyérből, illetve finom borokból többet elfogyasztottunk. Ezt követte az ebéd mindenféle süttekkel, a bor jótekonny hatását mérséklő fogásokkal. Rövid szusszanást követően már „izmosodó” hangulatban ültünk be a Korona Borház apartmanjai mellett lévő gyógyvizes medencébe lazítani, illetve megtapasztalni a gyógyvíz külső hatása, illetve a lehűtött finom fehérborok belső hatása közötti kibékíthetetlen ellentétet. Ezen tapasztalatok „átgondolására” többen kicsit le is dőltek a hűvös szobákban, egyben erőt is gyűjtve az esti borkóstolásra.

Szakszerű és igen érdekes tájékoztatás, előadás közben illetve után volt módunk megkóstolni a Korona Borház csodálatosan finom borait (fehér-, rose-, vörösborok). Aki még bírta és maradt egy kis hely a gyomrában, néhány sajttalát is elfogyaszthatott.

Másnap ki-kí vérmérséklete (véralkoholszintje) szerint ébredt, majd néhány palack bor csomagtartóba helyezését követően indult haza. Azt gondolom, hogy ezen a gyönyörű helyen, csodálatos időt kifogva családjainkkal, Vajdaságból, Zentáról érkezett rotarys barátainkkal együtt hagyományainknak megfelelően nagyon jól éreztük magunkat. Az Egri Korona Borház minőségi programjai, hangulatos szálláshelyei, termásvizes medencéje, igen finom borai még tovább emelték bortúránk hangulatát.

Egy hozzáértő azt mondta nekem a napokban, hogy 2008-ban is fantasztikusan finom borokat lehet kóstolni. Hol is??? Mikor is???

A szüretelés pillanatai – előtérben Dr. Teszár László és felesége, Mariann

A csapat legifjabb tagjának, Danikának a kedvét is sikerült megnyerni a szőlődaráláshoz

Sorvégi „szusszanás”

Dr. Székely Éva, Dr. Kürti László klubtagunk társa friss mustot kóstol egyenesen a prés alól

A gyógyvíz és finom nedűk jótékony hatása alatt

Nézzük csak, mit is iszom?

Hadd ízleljem csak meg ezt a flaskát is!

Végül a fotós is megpihenhet – legifjabb klubtagunk, Antal Attila és felesége, Bernadett

Dr. Hoksári László

Rotary adventi családi vacsora

A klubalapítás óta szokás nálunk, hogy advent idején a tagság a Hozam Klubban, családtagokkal együtt ünnepi hangulatú vacsorára gyűlik össze. Alkalom nyílik megköszönni feleségeinknek a szemhunyaszt hétfői „kimaradásaink” miatt egy-egy szál vörös rózsával. A közelgő karácsony még inkább meghitté teszi a rendezvényt. Ilyen idő tájt kimarad egy-egy klubtalálkozó, jó érzés még egyszer találkozni barátainkkal.

Így történt 2007. december 15-én este is, köszönhetően Csószity Zoli barátunk szervezőmunkájának. Legszebb ruhánkat vettük fel, elindultunk, majd az utolsó pillanatban még visszafordultunk a Rotary-pohárért, amit már korábban gondosan törésbiztos csomagolásban helyeztünk el.

Szépen összegyűlt a csapat! Felsorakoztunk. Elöl Dr. Kertész Róbert elnök úr, nyakában az egyre súlyosabb elnöki lánc, Antal Attila, aki a szórakozás mellett profi fotókkal örökítette meg az estét, Csószity Zoltán, Dr. Hoksári László, Horvát Gyula, Kardos Tamás, Dr. Nagy Tibor, Dr. Szalóki István, Szutorisz-Szügyi Csongor, Tóth Ferenc, Tóth Tamás és Turóczy István. Elnöki pohárköszöntő után bemutattuk feleségeinknek a Rotary-pohár szertartást, ízletes vörösborral sorban végigkoccintottunk egymással, majd kedveseinkkel.

Később csatlakozott hozzánk Lovász Ferenc Sándor és Dr. Sulyok Attila. Csengeri Gábor színész-tanár rendezésében az Arany János Tehetség gondozó Program keretében tanuló, hátrányos helyzetű, a városi kollégiumban lakó vargás diákok mutatták be a tanár úr által írt, Mozart életéről szóló jelenetet az Operett Színház Mozart-darabjának aláfestésében. Megérkezésünkkel találgattuk, mi lehet a földön heverő gyűrt papírok szerepe? Az előadás ötletes díszlete volt! Hatalmas vastapssal köszöntük meg a színvonalas, érdekes előadást.

Az ízletes vacsora és a hozzá kortyolt bor bukéja szavakkal sajnos nem adható vissza. A Rotary-poharak viszont jól bírták a megpróbáltatást, hisz igen gyakran emeltük egymás egészségére, és minden alkalommal össze is csendítettük őket. Az egyre emelkedettebb hangulatban jóízű beszélgetésekben elevenítettük fel az elmúlt időszak eseményeit, sikereit, és ömlött a tréfa. Kiürültek a poharak, késő este volt már. Boldog karácsonyi ünnepeket és még sikeresebb új esztendőt kívántunk egymásnak baráti kézfogással, és hazaindultunk. Ez az adventi vacsora is emlékezetes marad.

Feleségeink

Rotary-pohárral való koccintás szertartása

Ismét eltelt egy év

Ezt kóstold meg, Alelnök Úr!

Adventi vacsora a Hozam Klubban

Igyunk erre: jövőre, ugyanitt!

Zenés színházi pillanatkép

Adventi koszorú

2008. évi Rotary névnap

Régi és nemes hagyomány a Rotary Club Szolnok történetében, hogy jeles névnapok – például József-nap – alkalmából, ünnepelt tagtársaink jóvoltából kihelyezett klubülésre kerül sor. A legutóbbi ilyen megemlékezés 2008. március 10-én történt a Gépipari Szakközépiskola épületében.

Az ünnepeltek – Kovács József, Dr. Nagy Tibor, Szutorisz-Szügyi Csongor, Tóth Tamás és Vas József – meghívására 20.00 órakor gyülekeztek hétfő este a klubtagok. A rendezvény főszervezője ezúttal is Kovács József volt, a helyiség biztosítását Szutorisz-Szügyi Csongor vállalta.

A több fogásból álló finom vacsora elfogyasztása után vörös- és fehérborok társaságában baráti beszélgetéssel kellemesen telt az este. Az est végére a karaoke felszerelés is előkerült, amelynek művelésében elsősorban az elnökség jeleskedett. Közülük is kitűnt a Rotary Club Szolnok elnökének lelkes, az énekhangok kusza világában kalandozó-barangoló bari-tonja.

Végezetül a rendkívüli klubülés az Ivan Mladek Banjo Band 70-es évek csehszlovák hangulatvilágát visszatükröző „Jožin z bažin” című slágergyanús szerzeményének többszöri el-éneklésével zárult.

A történelmi hűség kedvéért a dal szövege a következő:

Jožin z bažin

*Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jožin.*

*Jožin z bažin močálem se plíží,
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí,
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo.*

*Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!*

*Říkám: Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.*

Jožin z bažin už je celý bílý,

Névnapi vacsora

Szóló- és basszusgítár

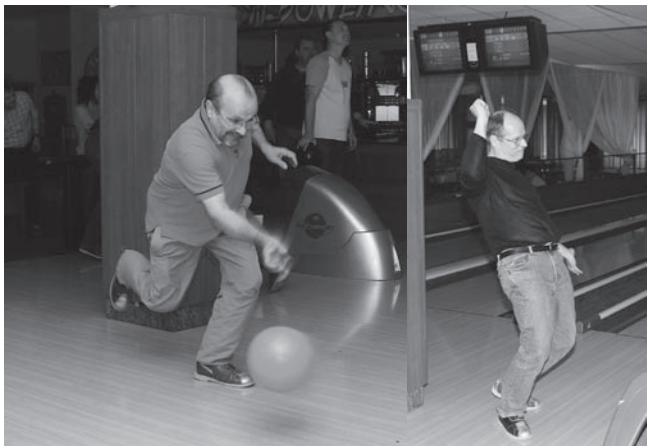

Közös éneklés

Jožin z bažin ...

Rotary bowling party (2008. április 14.)

Hoppá!

Nem csak a húszéveseké a világ...

A hölgyek is kitartóak voltak

A cserediákok is kedvvel szálltak harcba

A naptári év zárása környékén, a két ünnep között már több alkalommal sort kerítettünk a Rotary bowling party néven „elhíresült” rendezvényre kihelyezett, oldott hangulatú, nyílt klubülés formájában, családtagok, barátok, cserediákok részvételével. Mindig kellemes emlékekkel zárultak ezek az összejöveteleink. Az ünnepek tájkán azonban többen elutaztak, egyre kisebb létszámban vettek részt a klubtagok.

Ezért ebben az évben úgy döntöttünk, hogy tavaszra halasztjuk a partit. Csószity Zoli főszervező időben hozzáállott a teendőkhöz. Kiderült, hogy a korábbi helyszínen megszűnt a pálya. Szerencsére a Bowling Center működik a vasútállomás mellett. Azonban hétfőn szünnap... De számunkra, zártkörű rendezvényre rendelkezésünkre álltak! Ideális megoldás! A klubtagok egyre növekvő számban jelezték részvételi szándékukat. A golyók és a rajta lévő lyukak száma és elhelyezkedése a gyakorlatlanokban némi kétséget ébresztett, ám sikerült oldani a feszültséget – finom szendvicsekkel, igény szerinti hűsítőkkal, melegítőkkal, nyugtatókkal és élénkítőkkal vártak minket.

Az átlagos klubtalálkozóknál is magasabb létszámban, 16-an jelentek meg a tagok. Két tiszteletbeli tagunk, Erdei Gyuri és még a „korelnök” Szalóki Pista bácsi is eljött. Több feleség, gyermek, valamint jelenlegi és leendő cserediákok tették teljessé a létszámot, amely megközelítette a harminc főt.

Üdvözlések, bemelegítő beszélgetések, néhány szendvics és „üdítő” óvatos elfogyasztása után cipőt váltottunk és pályára álltunk. Szín, nagyság, súly, ujjak mérete, száma alapján golyót választottunk, és célra tartst! De a golyó sehogy sem arra akart menni. A bábuk kezdetben rém biztonságban voltak! Láttam, hogy némelyikük együttérző, biztató mosolyt is küldött. Nem sok idő elteltével azt vettük észre, hogy nem a pálya szélén, a bábuk érintése nélkül futnak ki golyóink, hanem hangos csattanással ledöntik a bábuk seregét, egyre többet, majd mindegyiket, és egyszer csak – TAROLÁS! Mind ledőlt! Az automata eredményjelző nem győzte felvénni a pontokat! Erre inni kell! Ittunk! Antal Attilának a gurítások közt még arra is volt ereje, hogy szaporán kattintgassa fényképezőgépét, megörökítve a nagy-nagy igyekezetet, csatlódást, örömet, lendületet, jókedvet.

A kitűnően sikerült estet megkoronázta a bowling csapatbajnokság, melyet két fordulóban vívtak a csapatok. Első csapat: Csószity, Erdei, Kertész, Szalóki, Szoboszlai, Teszár. Második csapat: Kovács, Kürti, Nagy, Sulyok, Turóczy, Váci. A kiélezett küzdelmet hozó első fordulóban az első csapat 52 pontos vereséget szenvedett, melyet a második fordulóban a második csapat 109 pontos veresége követett. Összesítésben így az első csapat nyerte a bajnokságot 57 pontos előnnyel.

Komoly küzdelmet vívtak még az ifjúsági és egyéb korosztályú csoportok, mely meccsek eredményéről nincs információnk... Majd legközelebb erre is jobban figyelünk!

Késő este volt már, elfogytak a golyók, kiürültek a poharak, meglassultak a kéz- és lábmozdulatok. Baráti kézszerítés után megkerestük cipőinket és hazaindultunk. Másnap reggel sajnó izmaink azonnal emlékeztettek, hogy milyen jól éreztük magunkat, és jó tudni, hogy ősszel ismét megrendezzük a bowling partit, megtartjuk a visszavágókat és megdöntjük az eddigi csúcsoakat!

Rotary tárlatvezetés a Szolnoki Képtárban

2008. június 7-e meglehetősen mozgalmas napnak ígérkezett a Rotary Club Szolnok életében. Az egész napot felölelő mód-szervásár konferencia 17 órakor történő lezárulása és a 18 órakor kezdődő Tapintható láthatatlan szoboravatás között Dr. Kertész Róbert elnök úr a szolnoki klubtagság kérésére elvállalta ugyanis, hogy a számunkra korábban már prezen-tált, szakszerű tárlatvezetéssel ízelítőt ad a Szolnoki Művész-telep több mint 100 évet felölelő történetéből a Damjanich János Múzeum képtárának értékes gyűjteményét bemutatva a városunkba ellátogató rotarystáknak.

Emlékezetes marad számunkra a látvány, ahogy – kezükben a pezsgőspohárral – beszélgető csoportok alakultak ki, élén Dr. Kovács Imre, a magyarországi 1911. District első kor-mányzója és felesége, Ildikó asszony, valamint az épp nálunk tartózkodó egyesült államokbeli GSE-csoport tagjai, az or-szág számos pontjáról érkezett Rotary klubtagok, a szabadkai Rotaract klub és saját klubunk tagjainak részvételével.

Pezsgő a tárlatvezetéshez

A Damjanich János Múzeum képtárában

Dr. Kertész Róbert elnök beszélt a több mint 100 éves Szolnoki Művésztelepről

Dr. Kovács Imre kormányzónak és feleségének, Ildikó asszony-nak is tetszett a képtár

Az eszmecsere szűkebb körben is folytatódott

A GSE-csoport tiszteletére szervezett kerti parti

(2008. június 8.)

Ismételten főzés, amit szeretek. Óriási érdeklődéssel néztem a dolgok elébe, mivel még kemencében nem sütöttem semmit, habár nagyanyám mellett lábatlankodtam 5-6 éves koromban, mikor szegénykének az volt a legnagyobb gondja, hogy meg ne égessem magam.

Feleségemmel kigondoltuk, mi is illene egy kemencébe. Rövid tanakodás után esett a választás káposztás csülökre, valamint rakott burgonyára. Kissé aggódtam, hogy hogyan fogom tudni kiírni egy tablóra az „ingredients” és „preservatives” dolgokat, hogy amerikai barátaink ne kapjanak kultúrsokkot. Ezen aggodalmam később alaptalannak bizonyult. Az időjárás nem volt kegyes hozzánk, szakadó eső volt egész hétvégén (ez a tény megint csak jól sült el, és a sátorállítás vidám feladata ragyogóan közelebb hozott minket egymáshoz). Szóval kigondoltuk az ételt, amit Tamás megfűszerezett egy kis kemencés lángossal, melyet felesége igen kiváló módon elő is készített. Tehát a MENÜ:

1. Horvát Gyuszi-féle igen finom szalámi hagymával, paprikával, paradicsommal mint előétel

2. Kemencés lángos

3. Csülök káposztaágyon kemencében sütve

4. Rakott burgonya kemencében sütve

5. Mindenféle pálinkák, sörök és borok (volt víz is – az eső)

Tamással szívdobogva már délután 4-kor sürgöttünk, forogtunk. Én feleségemmel szombaton a csülköket szétszedtem, majd elősütöttem. Feleségem a savanyú káposztát szalonnás zsírban megfuttatta. Az elősütött csülköket aztán e káposztaágyon előkészítve, két közepes tepsiben, konyhakész állapotban Tamáshoz vittem másnap délután. Ugyanígy jártunk el a rakott burgonyát illetőleg is. Számatalan újbургonyát, tojást főztünk, pucoltunk.

Főzés előtt

A csoportvezető, Ted „harcra” készen – Kristen jól állta a sarat

Mindezt cserép tepsiben „kemencére” kész állapotba hoztuk. Természetesen a délután 5-fél 6-os kezdés jelentősen csúszott, de annál jobban indult. Kezdődött a sátorállítással, ahol is Lovász Sanyi és Tóth Feri barátunk hozott alkalmas kellékeket, melyek e szakadó esőben eredeti céljukat illetőleg teljesen alkalmatlannak bizonyultak, de annál jobban szórakoztunk. Szerintem leginkább 3 éves Danika fiam (ugyanis a feleségek is megjelentek 7 óra körül), aki sikítózva szaladgált egy focilabdával, és percek alatt tiszta sár lett. Hangulata tovább nőtt jó párunk örömeire,

A Tapintható láthatatlan projektünk szobrászművésze, Borbás Márton is vendégünk volt

Terülj-terülj asztalkám

amikor Tamás féltett biliárdgolyóival játszott kosárlabdát a kövön... De hála Istennek, végül is mindenki megérkezett, és pálinka is volt bőven. A biliárdgolyók is megúszták, és adáz biliárdozás vette kezdetét az evés előtt, aztán hosszú, csendes szünet, amikor a kemencés lángosok fénysebességgel eltűntek, majd a csülök és a rakott burgonya is..., majd folytatódott pálinkák végtelen sorával övezve.

Azt hiszem, kiváló buli volt...

Külön köszönet Kardos Tamásnak és feleségének a helyszínért (rengeteg mosogatnivaló maradt szegényekre...), Tóth Ferinek a fáradságos szervezőmunkáért, minden barátunknak, akik szálalással, programokkal segítették a GSE-csoport munkáját.

Csószity Zoltán

Elnöki tervek a 2008/2009-es Rotary évre

A tizedik

Csószity Zoltán családjával a 2007. évi Rotary jótekonysági bálon. Balról jobbra: Ágota, Tünde, Gáspár és Eszter

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy a Rotary Club Szolnok tizedik elnöke lehetek. Örömmel veszem át a tisztséget és büszke vagyok, hogy az elkövetkező évben vezethetem és szolgálhatom a közösséget.

Klubunk az elmúlt időszakban komoly eredményeket és sikereket tudhatott magáénak. Projektjeink, megmozdulásaink középpontjában a Rotary alapértékek, a barátság erősítése, a rászorultakon való segítség állt.

Számomra a legfontosabb feladat, hogy azokat az értékeket, amelyeket megteremtettünk közösségünkben, és a már hagyományosnak számító sikeres projekteket továbbvigyem. A töretlen hit alapértékeinkben, a tapasztalat, a céltudatos klubtagság a legfontosabb záloga annak, hogy a Rotary szigorúnak mondható szabályrendszere mellett a 2008/2009-es Rotary év meghatározó legyen.

Az új elnökség munkáját motiválja a közösségünkben megnyilvánuló érzékenység korunk társadalmi igényeire. A folytonosság mellett a klubépítés is fontos szerepet kap a következő évben. Ezt az eddigi évek tapasztalatainak megfelelően, csapatmunkában képzeljük el. A mai rohanó világban nem könnyű megvalósítani ha nem is az ideális, de optimális összhangot, harmóniát a munka és a magánélet között. Hiszem és vallom, hogy e kényes egyensúly fenntartásához a jó szándék és a rotarys társadalmi felelősségvállalás rendezőelvként tud hozzájárulni.

Sokan mondják, mi egy dolgozó klub vagyunk. Mi is ezt valljuk, így gyakran megesik, hogy erőn felül kell vállalni és teljesíteni. Az összefogásnak köszönhetően mindig sikerül határidőre megvalósítani elképzeléseinket.

Azt gondolom, hogy bizonyos értelemben a tisztújítás az RC Szolnok életében csak formai dolog, a tartalmi változások csak részletekben, finomságokban jelentkeznek. Meggyőződésem, hogy ez nagyrészt annak a 9 elnöknek a munkája, szervezése és mozgósítóereje, akik a rotarys értékek mérőföldköveit és ezt a szolgálatot szinte „bebetonozták” társadalmi mikroklimánkba.

A Rotary a civil társadalomnak nem csak egyik alapsejtje, mozgatórugója, hanem iránymutatója is. Ez bizony nagy felelősség. Mi ezt minden esetben szem előtt tartjuk, függetlenül attól, hogy nemzetközi vagy belföldi projektekről, illetve kötelezettségekről van szó. Klubunk kiterjedt nemzetközi kapcsolatokkal rendelkezik, e tapasztalatokat beépítjük életünkbe, aktivitásunkba. A nemzetközi Rotary célkitűzése, amelyhez mi is csatlakozunk: tiszta ivóvíz biztosítása, az éhínség és az írástudatlanság felszámolása. Meghatározza gondolkodásunkat, lépéseinket, munkánkat a jótekonyság, mely országhatárokon belül kezdődik, de ott sohasem ér véget. Amikor gyermek voltam, és hát finoman mondva, túlzásokba estem, gyakran hallottam apám jóhízemű tanítását: „Mindent csak mértékkel, fiam.” Ezt most csak annyival egészítem ki, hogy mindenben van mérték, csak a jótekonyságban nincs.

Ha meg kell fogalmaznom röviden a tizedik év egyik legfontosabb feladatát, akkor az mindenképp a barátság ápolása, elmélyítése és erősítése. A barátság értéktéremtése az, ami folyamatosan megújít, erőt, lendületet biztosít számunkra.

„A tizedik te magad légy!” – mondták klubtársaim. Ez a Rotary demokratizmusában – az örökös forgásban – azt jelenti, hogy a mindenkori elnök, elnökség olyan sajátosságokat, pluszokat hoz, amiktől még szebbé tud válni az, amit csinálunk.

Egyesek azt mondják, a Rotary a gazdagok klubja. Bizonyára így is van, ha igaznak tartjuk, hogy „ha nem segítünk szegényeinken, mi is szegényekké válunk”. Ez esetben a pénznek a gazdagsághoz semmi köze. Már közhelynek számít, ha valaki azt mondja, jobb adni, mint kapni.

Kívánom, hogy ezt az érzést mind többen tapasztaljuk meg, és talán holnap egy szebb világra ébredünk. A dél-koreai Dong Kurn Lee világelnökünk jelmondatával zárom soraim: „Make dreams real” – Válsuk valóra az álmokat!

Dong Kurn Lee világelnök (2008/2009) a tavaly júniusi District charteren a Zeneakadémián

Rotaract Club Szolnok az RC Szolnok támogatásával?

Gondolatok az alapelvekről

Kapcsolataink más klubokkal arra is kiválóak, hogy tanuljunk másoktól. Ezt a tanulást teszi lehetővé többek között az immár District szinten is jelentőséggel bíró Rotary módszervásár konferencia az RC Szolnok, személy szerint Szoboszlai Zsolt barátunk szervezésében. Jó alkalom a tanulásra másoktól az is, ha elmegyünk más klubok rendezvényeire.

Amikor a szabadkai Rotary klub vendégeként láthattam és élvezője lehettem az RC Subotica/Szabadka keretén belül működő Rotaract klub tevékenységének, akkor jöttem rá, hogy ez már irigylésre méltó dolog. A szabadkai Rotaract ugyanis olyan csodálatos és a fiatalságnak teljes mértékben megfelelő lendülettel szervezi az akciót, hogy azokból csak tanulhatunk. Ami még csodálatosabb, hogy ezek a fiatalok igazi csapatnak látszanak, hisznek abban, amit csinálnak, és az akciókban még jól is érzik magukat. Ami még fontosabb, hogy ezt a jókedvet, lendületet és tenni akarást képesek átvenni a környezetükre is.

Miben rejlik a szabadkai Rotaract klub sikere? Nem kérdeztem meg őket, hanem megfigyeltem és kutattam. Amit felfedeztem: a tagság többnyire a szabadkai felsőoktatási intézmények hallgatója, viszonylag kevesen vannak, akiknek a „felmenője” RC tag, „szabad kezét” kaptak az RC részéről az ötleteik kidolgozásában és megvalósításában, de hathatós támogatást is. Meg kell állapítanom: szabadkai rotarys barátaink (ahogyan ők mondják: testvérek) megalapozták a klub jövőjét: ezek a fiatalok huszonevesen már a Rotary szellemében élnek, tehát feltehetően 10-15 év múlva a klubban fognak ugyanilyen hittel és akarattal tevékenykedni.

Ezek után megfogalmazódott bennem néhány gondolat, amelyre alapozhatnánk mi az RC Szolnokban a Rotaract kezdeményezésünket. Nem mintha nem lett volna ilyen, de sajnos a kezdeményezésből nem lett Rotaract klub.

Toborzási alapelvek:

A kezdeményező mag a szolnoki fiatalok közül kell hogy kialakuljon, azokból, akik valamilyen módon már közel kerül-

tek a Rotaryhoz (pl. cserediákok voltak). Ezt a magot nekünk, az RC Szolnoknak kell összehoznia, toboroznia. Hogyan juthatunk ezekhez a fiatalokhoz?

1. A Szolnoki Főiskolán szerepet kellene vállalni, hogy a Rotary működését megfelelő PR keretén belül bevigyük a fiatalok életébe. Ez lehetne akár hirdetés is, pl. a GSE-programok kapcsán, de lehetne konkrét előadás is a Rotary világszervezetről és a Rotaractról.

2. A Szolnokra keveredett fiatal szakemberek, akik a környéken működő nagy cégeknél dolgoznak, jól éreznék magukat, ha valaki felkarolná őket. Ezek között van külföldi is, őket sem kellene kihagyni! Sőt.

3. A Rotary holdudvar cégeiben működő fiatalok megkeresése.

4. A Szolnokról elkerült fiatal szakemberek visszacsábításában való részvétel, a polgármester úr által beindított projekt támogatása.

5. Pályázatok szervezése a főiskolán, majd a nyerteseket kiküldeni valamelyik partnerklubhoz. Ehhez partnerklubok kellenének a világban, természetesen. Egy van: az RC Szabadka, Szerbia.

6. Végső esetben a nyilvános PR szövegek megjelentetése sem volna káros, ennek azonban lehetnek költségigényei.

Minden egyes PR akcióban, toborzási és egyéb meggyőző tevékenységben szem előtt kell tartani, hogy a Rotaract Club olyan „beleváló ifjak társasága”, amelyben érdemes tevékenykedni és élni. Ha megnézzük a virtuális világot, akkor a Rotaract szóra csak angol nyelven félmillióra kerekedik a találatok száma. A világ 136 országában mintegy 7.000 (hét-ezer!) Rotaract klub működik!

Mindenekelőtt azonban a klubon belül kell eldöntenünk és hinnünk abban, hogy mi is tudunk Rotaract klubot elindítani, támogatni, és hogy ez az RC Szolnok számára éppolyan fontos, mint a klubtagság folyamatos bővítése, hiszen a kettő összefügg.

Kötetlen eszmecsere a szabadkai Rotaractosokkal a szolnoki módszervásár ebédjén

Ketten a szabadkai Rotaractból: Márton Eleonóra és Márton László

A 2007/2008-as Rotary évben új, egyedi lobogó- és asztalizásló-tervet fogadott el a Rotary Club Szolnok tagsága. Tóth Lajos grafikus által tervezett lobogónk farkasfogas díszítése az 1848-1849-es forradalmat és szabadságharcot idézi. A Dr. Nagy Tibor klubtagunk tervezte asztali zászlónkon városunk színei, a sárga és kék köszönnek vissza a pelikános címerrel együtt. Legfelül a Rotary Internationalt jelképező fogaskerék, középen pedig a két világháború közötti Szolnokot szimbolizáló három templom sziluettje tűnik fel Pólya Tibor festőművész – aki a Szolnoki Művésztelepen is alkotott – karikatúrája nyomán.

Az 1932-ben megalakult Szolnoki Rotary Club alapításának 75. évfordulójára, 2007. november 24-én Rotary ligetet létesítettünk a Tisza parkban. Itt állítottuk fel emlékkövünket, mely közel 7 tonna súlyú bazalttömbből és a Rotaryt szimbolizáló fogaskerékből áll. Közvetlenül mellette helyeztük el azt a nagyméretű gránitlapot, amelyen a két világháború között működött jogelőd klubunk tagjainak nevét tüntettük fel.

Magyarországon Szolnok az ötödik település, ahol a Tapintható láthatatlan Rotary projekt valósult meg. A 2008. június 7-én felavatott, Szolnok 1585 címet viselő, a vakoknak és gyengén látóknak is élményt adó bronz térplasztika városunk 16. századi látképét ábrázolja. Ez egyben Szolnok megújult főterének első köztéri alkotása.

A ROTARY CLUB SZOLNOK HÍRLEVELE

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Kertész Róbert elnök (2007/2008)

Fotók: Antal Attila, Bugány János, Csabai István, Gavaldik Zoltán, Kardos Tamás, Dr. Kertész Róbert, Lampert Sándor, Lovász Ferenc Sándor, Mészáros János, Dr. Sulyok Attila, Szoboszlai Zsolt, Szűcs Zoltán, Dr. Teszár László

Szerkesztőbizottság: Dr. Hoksári László, Kardos Tamás, Dr. Kürti László, Dr. Mrena István, Dr. Nagy Tibor, Szoboszlai Zsolt

Olvasószerkesztő: Dr. Kertész Róbertné

Fejlécterv: Tóth Lajos

Nyomdai munkálatok: Fotogruppe Kiadó Kft., Szolnok

Tördelés: Dancza József

Megjelent 500 példányban

Klubtalálkozó: minden hétfőn 19-21 óra között, Tisza Szálló, 5000 Szolnok, Verseggy park 2. E-mail: rcszolnok@rotary.hu
Levelezési cím: Rotary Club Szolnok, H-5000 Szolnok, Baross út 20. Bankszámlaszám: K&H Bank 10404508-45020997